საქართველოს რესპუბლიკა

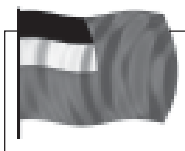

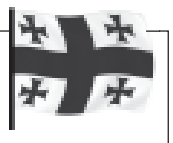

დაარსებულია 1918 წელს.

ოთხშაბათი, 26 სექტემბერი, 2007 წელი.

№ 185 (5786)

იმისთანა წმინდა საქმეში, რიგიერიც ბოჭდეული სიფცეა, ფცეილებით და ჭიანებით ბუნთის გაფანა ყველა უკადრისობაზე უსაძაგლესია.

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@ayety.ge | ვებ გვერდი: www.open.ge/sakartvelos-respublika | ფასი 50 თეთრი.

ირაკლი ოქრუაშვილი:

პრეზიდენტი საკაშვილი ქვეყანას უფსკრულისკენ მიაქანებს

საქართველოს თავდაცვის ყოფილმა მინისტრმა ირაკლი ოქრუაშვილმა გუშინ ახალი პარტიის – „მოძრაობა ერთიანი საქართველოსთვის“ პრეზენტაცია გამართა.

ოქრუაშვილის პარტიის პრეზენტაციას თავდაცვის მინისტრის ყოფილი მოადგილე ლევან ნიკოლეიშვილი, დეპუტატები კოკა გუნცაძე, გია ცაგარეიშვილი, თეო ტლაშაძე, გია თორთლაძე, ქეთი მახარაშვილი, ადვოკატი ეკა ბესელია, ჟურნალისტები ნათია ლაზაშვილი და ნანა ლეჟავა, აგრეთვე, ყოფილი პარლამენტარი დავით კოღუაშვილი ესწრებოდნენ.

ირაკლი ოქრუაშვილმა გააკეთა პოლიტიკური განცხადება, რომელსაც სრულად გთავაზობთ:

2

რა ოქროს დაყაჭავს ან დააყაჭინებენ ქიტოშვილს ოქრუაშვილზე?

4

იგი „ნაციონალური მოძრაობის“ სახელით მოქმედებდა

გენერალურმა პროკურატურამ და ფინანსთა სამინისტროს შემოსავლების სამსახურმა საქართველოს პრეზიდენტის საპარლამენტო მდივანი დიმიტრი ქიტოშვილი გამოძალვის მუხლით დააკავეს.

როგორც გენერალური პროკურორის მოადგილემ ნიკა გვარამიამ გუშინდელ საგანგებო ბრიფინგზე განაცხადა, ხელისუფლების ბრძოლა კორუფციასთან გრძელდება და ეს ბრძოლა, პოლიტიკური შეხედულებებისა და პარტიული კუთვნილების მიუხედავად, ყველა მაღალი თანამდებობის პირის მიმართ შეუძცევადი იქნებაო.

გვარამიას ინფორმაციით, 2006 წლის ოქტომბერში, დაახლოებით 11 თვის წინათ, იმ პერიოდისთვის კომუნიკაციების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის თავმჯდომარე დიმიტრი ქიტოშვილი შეხვდა პარლამენტის ყოფილ წევრს, ამჟამად ბიზნესმენს ჯემალ სვანიძეს. ქიტოშვილმა ბიზნესმენი აიძულა, შპს „ჯეოსელში“ მისი კუთვნილი, დაახლოებით, ათი მილიონი აშშ დოლარის ღირებულების 2,6-პროცენტიანი წილი ნომინალურ ღირებულებად – 250 ათას აშშ დოლარად 2006 წლის ნოემბერში შპს „არტის“ დამფუძნებლის გურამ გოგუას სასარგებლოდ დაეთმო.

გვარამიას განმარტებით, ამ ოპერაციაში გურამ გოგუა ფიქტიურ მხარეს წარმოადგენდა.

გენპროკურორის მოადგილის თქმით, აღნიშნული კანონსაწინააღმდეგო ქმედება დიმიტრი ქიტოშვილმა განახორციელა „ნაციონალური მოძრაობის“ სახელით, რაც დასტურდება საქმეში არსებული მოწმეთა ჩვენებებით.

დიმიტრი ქიტოშვილი ეჭვმიტანილია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსით 181 მუხლის მე-3 ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენაში.

ქიტოშვილს ალმაკვეთი ღონისძიების შეფარდების მიზნით პროკურატურა სასამართლოს მიმართავს და წინასწარი პატიმრობის შეფარდებას მოითხოვს.

დიმიტრი ქიტოშვილი საქართველოს პრეზიდენტის საპარლამენტო მდივნად და პრესსპიკერად 2007 წლის 11 აპრილს დაინიშნა. კომუნიკაციების ეროვნული კომისიის თავმჯდომარედ კი 2004 წლის ივნისიდან მუშაობდა. იყო ცესკო-ს თავმჯდომარეც.

ოქრუაშვილის ოფისის შესყიდვის საქმეს სწავლობენ

ფინანსთა სამინისტროს შემოსავლების სამსახური ათონელის 27 ნოემერში მდებარე შენობის, ირაკლი ოქრუაშვილის პარტიის ოფისის შესყიდვის საქმეს სწავლობენ.

შემოსავლების სამსახურის საგამოძიებო დეპარტამენტის უფროსის შოთა გენგაშვილის განცხადებით, შენობა მოძალაძე კობა ამირეჯიბისგან მილიონ 800 ლარად არის შესყიდული. თუმცა, გაფორმებისას საბუთებში 250 ათასი ლარი დაფიქსირდა.

მისივე ინფორმაციით, ამ გზით სახელმწიფოსთვის მილიონ ლარზე მეტის დამალვის ფაქტი დაფიქსირდა

ამასთან, შემოსავლების სამსახური ამ დროისთვის გადახდილი თანხის წარმომავლობის კანონიერებასაც სწავლობს.

საგამოძიებო დეპარტამენტის უფროსის ინფორმაციით, კობა ამირეჯიბამ აღნიშნული საოფისე ფართი მიჰყიდა ირაკლი ოქრუაშვილს, მიხეილ ძარელს, მარლენ ნადირაძესა და კიდევ რამდენიმე პირს. შემსყიდველების მიმართ სისხლის სამართლის საქმე აღძრული არ არის.

ამასთან, შემოსავლების სამსახურმა გაავრცელა ვიდეომასალა, რომელშიც ფართის ყოფილი მფლობელი კობა ამირეჯიბი საუბრობს. იგი ვიდეოჩანაწერში ადასტურებს, რომ საკუთარი საოფისე ფართი აღნიშნულ პირებს მილიონ 800 ათას ლარად მიჰყიდა.

ინტერპრესნიუსი

№ 185. ოთხშაბათი. 26 სექტემბერი. 2007 წელი.

● ამ სიტუაციაში მიგვაჩნია, რომ სიჩუმე, ჩრდილში ყოფნა, მოვლენების გარედან თვალყურის დევნება დანაშაულია. ჩვენ ვიწყებთ მოძრაობას ერთიანი საქართველოსთვის, სადაც იქნება ერი მთლიანი, მთელი საზოგადოება მთლიანი და ჩვენ ვიწყებთ მოძრაობას იმისათვის, რომ ყველა ადამიანს ჰქონდეს ღირსეული მომავალი ამ ქვეყანაში, და არა მხოლოდ პრეზიდენტის ბებიას და ბაბუას

◎ მოულოდნელი განცხადება

ირაკლი ოქრუაშვილი:

„პრეზიდენტი სააკაშვილი ქვეყანას უფსკრულისკენ მიაქანებს“

ბოლო დროს ქვეყანაში განვითარებულმა მოვლენებმა, ფაშისტურმა ტენდენციებმა, ხელისუფლების მხრიდან ძართული სახელმწიფოს წინააღმდეგ გადადგმულმა ნაბიჯებმა იძულებული გაგვხადა, ამ შემადგენლობით და ჩვენი პოზიციით წარვმდგარიყავით საზოგადოების წინაშე.

სააკაშვილის მმართველობის სტილმა, რომელმაც ყოველგვარ ზღვარს გადააბიჯა, ცხოვრების ყოველდღიურ წესად აქცია უზნეობა, უსამართლობა, ადამიანების ჩაგვრა. ყოველდღიური რეპრესიები, სახლების და ეკლესიების ნგრევა, ძარცვა, ადამიანების განკულაკება და კაცის კვლა იქცა ხელისუფლების ჩვეულებრივ წესად. ამან შედეგიც გამოიღო, თავისთავად მიზანი გახდა ადამიანების დაშინება, და დღეს გევრი ადამიანი ამის გამო საზოგადოებრივ ასპარეზზე გამოსვლას აშკარად ერიდება. მიმდინარეობს მოჩვენებითი ბრძოლა კორუფციასთან და პრეზიდენტის მიერ გამოცხადებული ნულოვანი

ტოლერანტობა აშკარად შერჩევითი ალმოჩნდა. ეს ვრცელდება მხოლოდ უცოლეთა მიმართ, როგორც ეს შევარდნაძის რეჟიმის დროს ხდებოდა, ხოლო აძლემის ძურდები ხელისუფლებაში სხედან, იგივე კაცის მკვლელები და მათში ყოველდღე დაუსჯელობის სინდრომი მატულობს. კორუფცია დასაშვები გახდა მხოლოდ გარკვეული კატეგორიის ადამიანებისთვის, ხელისუფლების მაღალი ეშელონებისთვის, სააკაშვილის ოჯახისთვის და მისი უახლოესი გარემოცვისთვის, მაშინ, როდესაც მძიმე სოციალური მდგომარეობის გამო ჩადენილი დანაშაულისთვის საპატიმროებია გადავსებული, ხოლო ხელისუფლებაში მოკალათებული არიან ადამიანები, რომელთაც ბოლო 4 წლის განმავლობაში მილიონები დააგროვეს. მაშინ როდესაც ისინი ხელისუფლებაში ცალ-ცალი კალოშით მოვიდნენ. ცნობისთვის ერთ ფაქტს გეტყვით – სამი წლის წინათ, როცა გახლდით შინაგან საქმეთა მინისტრი, გამოძალვისა და 200 ათასი დოლარის ძრთამის აღების ფაქტზე დავაკავე პრეზიდენტის ბიძა თემურ ალასანია და პრეზიდენტის დაჟინებული მოთხოვნით ის გავათავისუფლე.

ჩვენი ხელისუფლების მთავარი (მე მიწევს სიტყვა ჩვენი ვიხმარო, რადგან ერთ დროს მეც იმ გუნდის წევრი ვიყავი და, შესაბამისად, გარკვეულ შეცდომებზე პასუხისმგებლობას მეც ვიზიარებ) მონაპოვარი იყო უსამართლობის ალმოფხვრა და სამართლიანი ხელისუფლების იმიჯის დამკვიდრება, რაც სააკაშვილმა ბოლო 3 წლის განმავლობაში ფეხძვეშ გაათელინა მერაბიშვილს და მის ოჯახს. ბოლო წლების განმავლობაში მიმდინარეობს გამალებული ბრძოლა ავტორიტეტების წინააღმდეგ, როგორც სოფლის რიგითი ავტორიტეტების, ასევე კულტურის და ჩვენი ცხოვრების სხვა სფეროში მოღვაწე სახელოვანი ადამიანების მიმართ, რომლებიც გამოცხადებული არიან მეორეხარისხოვან მოძალაძეებად. და რომლებიც თითქოს საფრთხეს უქმნიან ვარდების რევოლუციის მონაპოვარს.

სააკაშვილი ცდილობს ფეხქვეშ გათელოს ადამიანის მთავარი ფასეულობა – ღირსება. გადახედეთ მის გარემოცვას და ყველა კარგად აღმოაჩენთ, რომ არც ერთი ღირსების მქონე ადამიანი მის გარემოცვაში არ არის, და ისინი სწორედ ამ კრიტერიუმებით იყვნენ თავის დროზე შერჩეული, რათა თავიანთი ბელადის სიდიადე არ დაეჩრდილათ.

მოზარდებს მიზანმიმართულად ასწავლიან წინა თაობების უპატივცემულობას და ჩვენი მშობლების, ჩვენი ბებიების და ბაბუების თაობები გაიგივებულია შევარდნაძესთან და სახელმწიფო დონეზე 40-50 წლის ასაკის ადამიანები გამოცხადებული არიან მეორეხარისხოვან მოძალაძეებად.

შევარდნაძის დროს აფხაზეთიდან და სამაჩაბლოდან დევნილები არ იყვნენ მიჩნეული სრულფასოვან მოძალაძეებად, საერთოდ არ იყვნენ მიჩნეული ადამიანებად. მათ ხელისუფლება ისე უყურებდა, როგორც აპარტეიდის რეჟიმის ზანგებს და სააკაშვილმა ეს ტრადიცია წარმატებით გააგრძელა.

საზოგადოება დაყოფილია კატეგორიად – ჩარეცხილებად და მრეცხავებად. გაფარჩაკებულებად და გამფარჩაკებლებად. და ეს უშუალოდ ხორციელდება პრეზიდენტის მხრიდან, ის, ვისაც კრიტიკული აზრი აქვს, გამოცხადებულია ქვეყნის მტრად და, გუნებრივია, ხელისუფლება მათთან არანაირ დიალოგზე არ მიდის.

ასევე ხელისუფლების მთავარი მიმართულებაა ბრძოლა ძართული ტრადიციებისა და ფასეულობების წინააღმდეგ. მიზანმიმართული კამპანიაა გაჩაღებული ძართული ეკლესიის წინააღმდეგ. აშკარაა მცდელობა, მოხდეს საძართველოს ისტორიის გადაწერა.

ყოველდღიურად მკვიდრდება აზრი, რომ არაფერი ძართული ვარდების რევოლუციამდე არ არსებობდა და ახლა იძენება ყველაფერი ძართული სააკაშვილის თაოსნობით, რომელსაც შინაგანი ზიზღი ამოძრავებს ძართული ეკლესიის მიმართ, როგორც ყველაზე ავტორიტეტული ინსტიტუტის მიმართ. ის მასში კონკურენტის გარდა, არაფერს არ ხედავს.

ვიყავი რა მისი გარემოცვის უახლოესი წევრი, ხშირად მიწევდა ისეთი იდეების მოსმენა, რომელიც ეკლესიის დანაწევრებას და სასულიერო პირების დისკრედიტაციას ისახავდა მიზნად მე მწამდა და დღესაც მწამს, რომ საქართველო იძენება მთლიანი მხოლოდ ერთიანი საზოგადოების პირობებში. საქართველო იძენება მთლიანი მხოლოდ იმ პირობებში, როცა მთელი საზოგადოება იძენება მოწადინებული გაერთიანდეს ქვეყანა. იძენება მთლიანი მხოლოდ იმ პრეზიდენტის პირობებში, რომელიც საკუთარ საზოგადოებას, საკუთარ ხალხს შეურაცხყოფას არ აყენებს.

ჩემი საძმიანობა ხელისუფლებაში ყოფნის დროს მხოლოდ აქეთ იყო მიმართული. მე სხვა არაფერი გამიკეთებია ქვეყნისათვის, თუ არა სასიკეთო და, გუნებრივია, ყოველგვარი მცდელობა, მოხდეს ჩემი დისკრედიტაცია, არის წყლის ნაყვა და მეტი არაფერი.

ხელისუფლებიდან წასვლისას, როგორ სასაცილოდაც არ უნდა მოგჩვენებოდათ პრეზიდენტის განცხადება ჩემი სასწავლებლად წასვლის შესახებ, მე შევეცადე, არ შემეძნა დისკომფორტი სააკაშვილისთვის. ეს მისი თხოვნაც იყო, ხმაურით არ დამეტოვებინა თანამდებობა და მე ამას გაგებით მოვეკიდე. ამას მე მავალებდა ჩემი მოძალაძეობრივი შეგნება და ამას მე მთხოვდნენ შეიარაღებული ძალების ის ოფიცრები, რომლებსაც მე დღესაც მეგობრებად მივიჩნევ. და ისინი მე მთხოვდნენ, რომ ჩვენში მტერს ბზარი არ უნდა დაენახა. და მე ის ნაბიჯი შეგნებულად გადავდგი, წავედი უხმაუროდ. და ერთი წლის განმავლობაში ვცდილობდი, ოგიეძტური თვალით მედევნებინა თვალყური ხელისუფლების მოძმედებისთვის, როგორც ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენის, ასევე სხვა საკითხების გადაწყვეტისას. ჩვენ ერთი ნაბიჯი გვაშორებდა ერთ-ერთი დაკარგული ტერიტორიის შემოერთებამდე, რომ არა პრეზიდენტის უუნარობა, სიმხდალე და ხელისუფლების დაკარგვის შიშით შეპყროლილი სააკაშვილის უსუსურობა, მიელო პოლიტიკური და ისტორიული გადაწყვეტილება.

ჩვენ არ ვაპირებდით ამ საკითხში თვითშემოქმედებას, ჩვენ არ ვაპირებდით იმ გადაწყვეტილების მიღებას, რაც ქვეყნის უმაღლესი მთავარსარდლის მისაღებია. ჩვენი თვითშემოქმედება ამ საკითხში, გუნებრივია, შეარყევდა ქვეყნის სტაბილურობას და ჩვენ ამაზე არ წავედით.

მე იმედი მქონდა, რომ ბოლო ერთი წლის განმავლობაში ის გამოიჩენდა ნებას და მიიღებდა. კიდევ ერთხელ ვამბობ, ქვეყნის გამთლიანების ისტორიულ გადაწყვეტილებისა, მოახდენდა თუნდაც რუსი სამშვიდობოების საძართველოში ლეგალურად ყოფნის ყველა ხელშეკრულების დენონსაციას, მაგრამ შედეგი არა ჩანს, გარდა ერთისა, ოს ხალხში სრულიად უავტორიტეტო, კარიკატურული პერსონის ვინმე სანაკოევისა, რომელიც ისეთივე ფიქცია და მოჩვენებითი მცდელობაა ქვეყნის გამთლიანებისა, როგორც არაერთი ფასადი გვინახავს სააკაშვილის მიერ გახსნილი.

მაშინ როდესაც პრეზიდენტი სააკაშვილი ქვეყანას მიაქანებს უფსკრულისკენ და ძართველ ხალხს აფხაზეთის და ცხინვალის დაბრუნების რეალურ შანსს უკარგავს, მაშინ როდესაც მიზანმიმართულად ხდება ჩვენი მოსახლეობის შეურაცხყოფა, მისი არაერთი გამონათქვამი შეგიძლიათ გაიხსენოთ, მაშინ როდესაც ის ყოველდღიურ სპექტაკლებს დგამს ქვეყნის აღმშენებლობის ფასადებად, ჩვენ სხვა არაფერი დაგვრჩენია, თუ არა გამოვჩნდეთ საზოგადოებრივ ასპარეზზე.

ამ სიტუაციაში მიგვაჩნია, რომ სიჩუმე, ჩრდილში ყოფნა, მოვლენების გარედან თვალყურის დევნება დანაშაულია. ჩვენ ვიწყებთ მოძრაობას ერთიანი საძართველოსთვის, სადაც იქნება ერი მთლიანი, მთელი საზოგადოება მთლიანი და ჩვენ ვიწყებთ მოძრაობას იმისათვის, რომ ყველა ადამიანს ჰქონდეს ღირსეული მომავალი ამ ქვეყანაში, და არა მხოლოდ პრეზიდენტის ბებიას და ბაბუას.

ამ მოძრაობაში მონაწილეობა, ჩვენ ვფიქროთ, რომ ჩვენი ქვეყნის ყველა მოქალაქის ვალია. შემოგვიერთდით, თუ გწამთ, რომ საძართველოა უპირველეს ყოვლისა, შემოგვიერთდით, თუ გწამთ, რომ ქვეყანა მიდის არასწორი მიმართულებით. ნუ გეშინიათ ლომაიების, ნუ გეშინიათ ბოკერიების, ნუ გეშინიათ მერაბიშვილების, ნუ გეშინიათ სააკაშვილის. ჩვენ ერთხელ დავძლიეთ უიმედობა, მოვიკრიფოთ ძალები და შევარდნაძის ხელისუფლებას სათანადო ადგილი მივუჩინეთ, ახლა კვლავ დადგა ჟამი, კიდევ ერთხელ მოვიკრიფოთ ძალები და ეს უწმინდურები გავაცილოთ ხელისუფლებიდან.

ეს იყო განცხადება, რომელსაც ჩვენი გუნდი ერთსულოვნად აკეთებს. დანარჩენი – სპეკულაციური თემები ოფისთან და სხვა საკითხებთან დაკავშირებით, მე მექნება დღეს სალამოს პირდაპირი ეთერით საშუალება ყველაფერზე გითხრათ ჩემი აზრი. გითხრათ ჩემი აზრი ყველა იმ დანაშაულზე, რომელიც ხდებოდა ხელისუფლებაში, ყველა იმ დანაშაულზე, რომელიც იყო დაგეგმილი ხელისუფლების მიერ, და მე არაერთხელ მიმილია პრეზიდენტ სააკაშვილისგან დავალება ამა თუ იმ გავლენიანი და მნიშვნელოვანი ადამიანის ლიკვიდაციის შესახებ, რაზეც ხელი არასოდეს მომიწერია...

მე დღეს, სალამოს, საზოგადოებას ყველაფერზე გავცემ პასუხს.

◎ ვისი ჯერია?

„კომპრომატების“ ომი დაიწყო

ხელისუფლება პანიკაშია

პრეზიდენტის საპარლამენტო მდივნის დიმიტრი ქიტოშვილის დაკავების გამო დეპუტატების პირველი რეაქცია გაოცება იყო: პარლამენტის სპიკერი **მიხეილ მაჭავარიანი** გამორიცხავს პოლიტიკურ ქმედებას და საპარლამენტო მდივნის დაკავებას ანტიკორუფციული ბრძოლის გაგრძელებად მიიჩნევს. იგივეს ფიქრობს ნაციონალური მოძრაობის წევრი **ვახტანგ გალავაძე,** რომელიც ამას პოლიტიკას არ უკავშირებს და აცხადებს, რომ სამართალდამცავების მიერ სათანადო დოკუმენტაციის წარდგენის შემდეგ გამოთქვამს აზრს. „ჩემთვის მოულოდნელია ქიტოშვილის დაკავება. ნამდვილად არ მქონდა ინფორმაცია, თუ რამეში იყო გარეული“.

ოპოზიციის აზრით, ეს დაკავება ირაკლი ოქრუაშვილს უკავშირდება.

გიორგი გუნავა მოიხდარს ირაკლი ოქრუაშვილის წინააღმდეგ გადადგმულ ერთ-ერთ ნაბიჯად აფასებს. მისი თქმით, სკანდალი კომპანია „ჯეოსელს“ უკავშირდება, რომლის ერთ-ერთი მეწილე ირაკლი ოქრუაშვილია.

კონსერვატიული პარტიის წევრი, დეპუტატი **კახა კუკავაც** უკავშირებს დიმიტრი ქიტოშვილის დაკავებას ირაკლი ოქრუაშვილის წინააღმდეგ დაწყებულ პროცესებს და ანტიკორუფციური ორგანოს შექმნის ინიციატივით გამოდის. მისი თქმით, ქიტოშვილის დაკავება კიდევ ერთხელ ადასტურებს, თუ რარიგ კორუმპირებულია სახელისუფლებო სტრუქტურა.

„ ირაკლი ოქრუაშვილის ირგვლივ ქმნიან ცხელ რკალს – აპატიმრებენ ყველას, დააჭერინებენ დიდ კალამს ხელში და შეეცდებიან, მიიღონ კომპრომატები ირაკლი ოქრუაშვილზე. ხელისუფლება შეშინებულია. კულუარული ინფორმაციით, პრეზიდენტი ამ ვითარების გამო სულაც პანიკაშია. ამიტომ გევრ გათვლილ და გაუთვლელ ნაბიჯს დგამს“, – ამბობს ის.

კუკავა არ გამორიცხავს, რომ დაიწყო კომპრომატების ომი, რომელზეც უკვე დიდი ხანია ლაპარაკობენ.

ნატა ნიბლაძე

ყველასთვის ცნობილია, რომ ტყუილად არაფერი არ ხდება, მით უმეტეს – პოლიტიკაში. ყველაფრის უკან რაღაც ისეთი საკითხი დგას, რომელიც მხოლოდ ადამიანთა მცირე წრისათვის არის ცნობილი და როდესაც შედეგი გამოჩნდება, ყველას უკვირს, ასეთი მარტივი რამ როგორ ვერ შევამჩნიეთო

◎ პარტიებსა და მოძრაობებში

„არც ერთი იყო მარაგი, არც მეორე როგესპიერი, დანარჩენებსაც არანაირი კავშირი არ ჰქონდათ იაკობინელებთან, ისინი ყველანი ნაციონალური მოძრაობის წევრები იყვნენ“

ძვირფასო მკითხველო, წარმოიდგინე ასეთი სიუჟეტი: ერთ-ერთი, ჯერჯერობით უსახელო პარტიის თავმჯდომარის კაბინეტში შედის ამ პარტიის კადრების სამსახურის ხელმძღვანელი და სავარძელში მჯდომ, ფიქრებში ჩაფლულ თავმჯდომარეს მოკრძალებით მოახსენებს: – კიდევ ერთი კარგი ყმაწვილი მოვიდა ჩვენთან, ამგობს, ნაციონალური მოძრაობიდან ვარო. პარტიის თავმჯდომარე დინჯად წამოდგება, ფანჯარასთან მივა, იქვე მოჩუხჩუხე შადრევანს გახედავს და სევდაგარეული, იდუმალი ხმით იტყვის: – ნაციონალური მოძრაობა... შემდეგ წამით შეჩერდება, ღრმად ჩაფიქრდება და ჩაილაპარაკებს: – გუნდოვნად მახსოვს.

ძვირფასო მკითხველო, არ მიწყინო ეს მცირე „ლიტერატურული“ გადახვევა, რადგანაც ამ წერილის მიზანს ბოლო კვირების განმავლობაში მიმდინარე პროცესების ანალიზი და მათგან გამომდინარე შედეგები წარმოადგენს. ამ წერილით, უბრალოდ, შევეცდები მოგხდარი ამბების ოდნავ სხვა რაკურსით დანახვას და მომავალი პოლიტიკური „ბატალიების“ იმ სახით წარმოჩენას, რაც მაინცდამაინც არ „ხმაურდება“, მაგრამ სრულიად მოსალოდნელია, რომ სწორედ ისე განვითარდეს, როგორც ამ წერილის ავტორი ხედავს.

ყველასთვის ცნობილია, რომ ტყუილად არაფერი არ ხდება, მით უმეტეს – პოლიტიკაში. ყველაფრის უკან რაღაც ისეთი საკითხი დგას, რომელიც მხოლოდ ადამიანთა მცირე წრისათვის არის ცნობილი და როდესაც შედეგი გამოჩნდება, ყველას უკვირს, ასეთი მარტივი რამ როგორ ვერ შევამჩნიეთო. იმისათვის, რომ ვილაპარაკოთ იმაზე, თუ რა იქნება მომავალში, მოდით „თხლად“ გადავხედოთ იმ ამბებს, რომლებითაც სავსე იყო ქართული „პოლიტიკური ზაფხული“ და „პოლიტიკურმა შემოდგომამაც“ საკმაოდ გევრი საფიქრალი გააჩინა.

ამ გოლო დროს ქართულ მედიაში დიდი აჟიოტაჟია ატეხილი პრეზიდენტის ყოფილი რწმუნებულის, ყოფილი გენპროკურორის, ყოფილი შინაგან საქმეთა მინისტრის, ყოფილი თავდაცვის მინისტრის და ყოფილი ეკონომიკის მინისტრის მიერ ახალი პარტიის ჩამოყალიბების შესახებ. თუმცა რაღა გოლო დროს, თითქმის მეორე დღესვე, რაც გატონი ირაკლი ოქრუაშვილი მორიგი სამთავროგო კარუსელის დროს ჯერ არ დაძრული „გზრნალადან ჩამოხტა“ და ვითომდა სასწავლებლად გაემგზავრა, გავარდა ხმა, რომ ის ოპოზიციურ პარტიას შექმნიდა. საქართველოს პოლიტიკურად აქტიურ მოსახლეობას „იმედი“ არ გაუცრუვდა და გაზაფხულის მიწურულს დაიწყო ახალი პოლიტიკური ძალის შექმნის საკმაოდ რთული, ანუ ჭორებითა და ინტრიგებით აღსავსე პროცესი, რომელმაც კულმინაციას მას შემდეგ მიაღწია, რაც სანაპიროზე მდებარე აგურის შენობის აივნიდან საიდუმლო დასახელების მქონე პარტიის ლიდერი სტანდარტულ-გელადურ სტილში (ხელის დაქნევითა და მრავლისმეტყველი ღიმილით) მიესალმა სენსაციური მასალის „გაკეთების“ სურვილით მომლოდინე ჟურნალისტებს.

იმ ხალხისთვის, ვინც ასე თუ ისე ერკვევა პოლიტიკაში, კარგადაა ცნობილი, თუ რა ჯდება პარტიის ნორმალური არსებობა და განსაკუთრებით წინასაარჩევნო პერიოდში. ეს იმდენად შთამბეჭდავი ციფრია, რომ უბრალო ამომრჩეველს მისი ნულების დათვლისას შეიძლება სულ მცირე მიკროინფარქტი დაემართოს, გამომდინარე იმ მდგომარეობიდან, რომ საქართველოში ჯერ არ დამთავრებულა 100 ახალი საავადმყოფოს მშენებლობა, ამ ციფრს შენებულად არ დავასახელებ. ის ფაქტი, რომ გატონ ირაკლის საკმაოდ დიდი ფინანსები გააჩნია, არავისთვის საიდუმლოს არ წარმოადგენს, რისი უმარტივესი დადასტურებაც მის ოფისში ტელეკომპანია „რუსთავი 2“-ის „მსუყე“ ხელფასებს მიჩვეული ე.წ. ცნობილი სახეების გამოჩენაცაა.

ამ პარტიის და უფრო ზუსტად რომ ვთქვა, გატონი ირაკლი ოქრუაშვილის გარშემო თავიდანვე ერთმანეთის საპირისპირო მოსაზრებები გაჩნდა. ერთნი ამტკიცებდნენ, რომ როგორც იქნა გამოჩნდა ლიდერი, რომელიც რეალურად შეძლებდა სერიოზული ოპოზიციური პოლიტიკური ძალის ჩამოყალიბებას, მეორენი კი ამტკიცებდნენ, რომ ეს ჩვეულებრივი „ბლეფი“ იყო და სპეციალურად ოპოზიციის „შეზანზარებისთვის“ იყო განკუთვნილი, მაგრამ ორივე ჯგუფი ერთ საკითხში ნამდვილად თანხმდებოდა. ყველა კარგად ხვდებოდა, რომ ოქრუაშვილის იმ „კადრებს“, რომელთაც სახელმწიფო სტრუქტურებში საკმაოდ მაღალი პოსტები ეჭირათ, ნელ-ნელა „დაფერთხავდნენ“.

ძალიან დიდ ინტერესს იწვევდა ის გუნდი, რომელზეც ახალი პარტია უნდა აგებულიყო. საზოგადოებისთვის ცნობილი ის პირები, რომლებიც ოქრუაშვილის „კადრებად“ ითვლებოდნენ, ამ საქმისთვის, რგილად რომ ვთქვა, ნამდვილად ვერ ივარგებდნენ, რადგან მათი „ბაგაჟი“ საკმაოდ მწირი იყო. ისინი მაინცდამაინც არც დიდი აქტიურობით გამოირჩეოდნენ, რა თქმა უნდა, თუ არ ჩავთვლით ქალბატონ თეო ტლაშაძის ერთადერთ გამოჩენას საქართველოს პარლამენტის ერთ-ერთ მიკროფონთან, როდესაც მან თბილისის მერის „წინააღმდეგ გაილაშქრა“ მისი სატელევიზიო ზარების უგულებელყოფის საბაბით. ყველაზე აქტიური კი ამ გუნდში მაინც შიდა ქართლში პრეზიდენტის რწმუნებული, აწ უკვე კორუფციაში ეჭვმიტანილი, და ამიტომ არა გატონი, არამედ მოქალაქე მიხეილ ქარელი იყო, რომლის ყველაზე დასამახსოვრებელი გამოსვლა რუსეთის სამშვიდობო ძალების ყოფილი სარდლის გენერალ ნაბზდოროვის წინააღმდეგ გახლდათ.

სხვადასხვა სუბიექტური თუ ობიექტური გარემოების გამო ბატონი ირაკლის გარშემო ნელ-ნელა ზოგიერთი ნამდვილად ნიჭიერი და წესიერი პოლიტიკოსი გამოჩნდა. რამდენიმე „აქტივისტმა“ ოკეანის გაღმიდანაც გამოთქვა თანამშრომლობის სურვილი, ოღონდ რაღაც კითხვებზე პასუხების მილების შემდეგ. გევრმა სცადა მის გუნდში მოხვედრა, მაგრამ ჩვენთვის უცნობი მიზეზების გამო, მათ ამ „პატივზე“ უარი ეთქვათ.

ეს ყველაფერი, რაც ზემოთ მოვყევი, არავითარ საიდუმლოებას არ წარმოადგენს. ახლა კი მოდით, დავუბრუნდეთ წერილის მთავარ მიზანს და ვნახოთ, თუ რამ გამოიწვია ამ პარტიის მიმართ ასეთი „გაცხოველებული“ ინტერესი და ხელისუფლების მიერ განხორციელებული ე.წ. „რეპრესიები“ მომავალი პოლიტიკური „ლიდერების“ წინააღმდეგ.

ამ მიზნით დავსვათ კითხვები და მოვძებნოთ სავარაუდო პასუხები.

1. რატომ იყო „გადატვირთული“ ქართული პრესა (როგორც ბეჭდვითი, ასევე ელექტრონული) ჯერ არდაარსებული პარტიის გარეთ და შიგნით მიმდინარე პროცესებით და ვის აძლევდა ხელს ეს „აჟიოტაჟი“?

ამ კითხვაზე პასუხის გაცემა ნამდვილად არ არის ძნელი. საეთერო დროისა და საგაზეთო ფურცლების დიდი ნაწილის დათმობა ამ ამბებისადმი ხელს აძლევდა ყველას, დაწყებული ხელისუფლებით, დამთავრებული საინფორმაციო საშუალებების მფლობელებით, რომ არაფერი ვთქვათ თავად „მასალების“ გმირებზე.

იხ. 4 გვ.

№ 185. ოთხშაბათი, 26 სექტემბერი, 2007 წელი.

◎ ინფორმაცია

ქიტოშვილს „არტიც“ მიაყოლეს

შპს „არტი“, რომელიც პრეზიდენტის საპარლამენტო მდივნის დიმიტრი ქიტოშვილის დაკავების საძმეში ფიგურირებს, უკვე დალუქულია. როგორც ცნობილი გახდა, კომპანია ორი დღის წინ დახურეს.

„არტი“ სადისტრიბუციო საქმიანობას ეწეოდა და მას ქვეყანაში კომპანია „პროქტერ ენდ გემბელის“ პროდუქცია შემოჰქონდა. კომპანია „არტი“ ტელეკომპანია „რუსთავი 2“-ის ერთ-ერთი ყოფილ მფლობელის ირაკლი ოქრუაშვილის მეგობრის ქიბარ ხალვაშის სახელს უკავშირდება.

როგორც გუშინ გენერალური პროკურორის მოადგილემ ნიკა გვარამიამ განაცხადა, დიმიტრი ქიტოშვილმა კომუნიკაციების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის თავმჯდომარეობის დროს აიძულა ბიზნესმენი ჯემალ სვანიძე, შპს „ჯეოსელში“ თავისი კუთვნილი 2,6-პროცენტიანი წილი შპს „არტის“ დამფუძნებლის გურამ გოგუას სასარგებლოდ დაეთმო.

ბიზნესმენ ჯემალ სვანიძის წილი „ჯეოსელში“, დაახლოებით, ათი მილიონი აშშ დოლარის ღირებულების იყო და იძულებული გახდა, ეს წილი მინიმალურ ღირებულებად - 250 ათას აშშ დოლარად გაეყიდა.

გვარამიას განმარტებით, ამ ოპერაციაში გურამ გოგუა ფიქტიურ მხარეს წარმოადგენდა.

ინტერპრესნიუსი

◎ ინფორმაცია

შვიდი ქვეყნის პარლამენტის თავმჯდომარეები თბილისში

საქართველოს პარლამენტის პლენარული სხდომა სკანდინავიისა და ბალტიის ქვეყნების პარლამენტის თავმჯდომარეებისადმი მისალმებით გაიხსნა.

როგორც საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომარე ნინო ბურჯანაძემ მათდამი მიმართვისას განაცხადა, შვიდი ქვეყნის პარლამენტის თავმჯდომარის ვიზიტი საქართველოში არის ისტორიული მოვლენა.

მისივე თქმით, პარლამენტის თავმჯდომარეები გამოხატავენ სრულ მხარდაჭერას საქართველოს ევროატლანტიკურ სტრუქტურებში ინტეგრაციისა და ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენის საკითხებში.

ნინო ბურჯანაძის განცხადებით, სკანდინავიის ქვეყნები დიდ დახმარებას უწევდნენ ბალტიისპირეთის ქვეყნებს, რომლებმაც საბჭოთა კავშირის დაშლის შემდეგ საქართველოს გზა უკვე გაიარეს.

პარლამენტმა ორ დეპუტატს უფლებამოსილება შეუწყვიტა

საქართველოს პარლამენტმა გუშინ პარლამენტის ორ ახალ წევრს უფლებამოსილება შეუწყვიტა, ერთს კი – მიანიჭა.

პარლამენტმა დავით ბაძრაძის ადგილმონაცვლის ლალი ფურცელაძის უფლებამოსილება 117 ხმით ერთის წინააღმდეგ სცნო.

ამასთან, პარლამენტმა უფლებამოსილება 118 ხმით ერთხმად შეუწყვიტა ლადო გეგელაშვილს, რომელიც შიდა ქართლში პრეზიდენტის რწმუნებულად დაინიშნა.

101 ხმით 7-ის წინააღმდეგ პარლამენტის წევრის უფლებამოსილება შეუწყდა გია ნუცუბიძეს, რომელიც შარშან განათლებისა და მეცნიერების მინისტრის მოადგილე თემურ სამადაშვილისთვის ქრთამის მიცემის ფაქტზე დაკავეს. გია ნუცუბიძეს 3-წლიანი პატიმრობა აქვს შეფარდებული.

რაც შეეხება დავით ბაძრაძეს, ის კონფლიქტების მოგვარების საკითხში სახელმწიფო მინისტრის პოსტზე დაინიშნა.

ინტერპრესნიუსი

საზოგადოება

ეს ჯგუფი ე.წ. „თავისუფლების ინსტიტუტის“ წარმომადგენლები არიან. ისინი ვერასდროს ვერ ურიგდებოდნენ ოქრუაშვილის „ეროვნულ და ვაჟკაცურ“ გამონათქვამებს. ასევე ვერ ურიგდებოდნენ ოქრუაშვილის მიერ ისეთი სტრატეგიული რეგიონის კონტროლს, როგორიც შიდა ქართლია

◎ პარტიებსა და მოძრაობებში

„არც ერთი იყო მარაჯი, არც მეორე როგესპიერი, დანარჩენებსაც არანაირი კავშირი არ ჰქონდათ იაკობინელებთან, ისინი ყველანი ნაციონალური მოძრაობის წევრები იყვნენ“

(მესამე გვერდიდან)

უპირველეს ყოვლისა, პრესის ასეთი ყურადღებით კმაყოფილი არიან ის პოლიტიკოსები, რომლებიც ამ პარტიაში მოიაზრებიან. კმაყოფილი არიან, რადგანაც არ არის საჭირო მიტინგებისა თუ პრესკონფერენციების მოწყობა ხელისუფლების მიერ ხალხის საჭირბოროტოდ გადადგმულ ნაბიჯებზე, არ არის საჭირო სხვადასხვა დოკუმენტის მოძიება, თუ როგორ იყიდება ტყეები, მდინარეები, ქუჩები და ქალაქებიც კი, არ არის საჭირო შეისწავლო იმ გლეხების მდგომარეობა, რომელთაც მაყვლის მოკრეფისთვის საკმაოდ სერიოზული ჯარიმების გადახდა უწევთ, რომ არ ვილაპარაკო ფიჩხზე, თუ ანკესით დაჭერილ თევზზე. არ არის საჭირო გამოხვიდე იმ ახალ-ახალი დადგენილებების წინააღმდეგ, რომლებიც მოსახლეობას აიძულებენ ან ხელახლა შეისყიდონ მამა-პაპათაგან მემკვიდრეობით მიღებული მიწები, ან უბრალოდ აძევებენ მათ საკუთარი საცხოვრებელი ადგილებიდან. არ არის საჭირო შეეწინააღმდეგო განათლების, ჯანდაცვისა თუ საფინანსო სფეროებში მიმდინარე დამანგრეველ „რეფორმებს“. უბრალოდ უნდა გამოჩნდე ათიონელის 10 ნომერში, ორაზროვანი პასუხები გასცე დადევნებულ ჟურნალისტებს და ყველაფერი რიგზე იქნება, შენს პოპულარობას საფრთხე არ ემუქრება.

ძალიან კმაყოფილი არიან ხელისუფალნიც. კმაყოფილნი არიან, რადგანაც პრესის, ე. ი. პოლიტიკოსებისა და ხალხის ყურადღება საერთოდ სხვა მიმართულებითაა გადატანილი.

კმაყოფილი არიან მედია მფლობელები, რადგანაც ეს ვითომდა სენსაციები არა მარტო საეთერო დროს ავსებს, არამედ დროის მოგების საშუალებასაც იძლევა. იმ დროის მოგების, რომელსაც თავისუფლად აანალიზებ სიტუაციას და გაძლებ შესაძლებლობა სწორი პოლიტიკური გათვლები გააკეთო.

2. რას ეტყოდნენ ჟურნალისტებს პრეზიდენტის კურსზე შიდა ქართლის ის თანამდებობის პირები, რომლებმაც „ნაციონალური მოძრაობის“ მანდატები დაჩიეს, პროკურატურის მიერ ნამდვილად სწორი ანტიკორუფციული ოპერაციის განხორციელებამდე რამდენიმე დღით ადრე?

მე მგონი ამ კითხვაზე პასუხი ძალიან დიდ დაფიქრებას და ღრმა პოლიტიკურ ანალიზს არ საჭიროებს და მხოლოდ იმის გამო, რომ არ მინდა წერილის ამ სერიოზულ ნაწილს პასკილის სახე მივცე. პასუხის გაცემა თქვენთვის მომინდვია.

3. ვის ხელს აძლევს დაპატიმრებული თანამდებობის პირების პოლიტიკური ანგარიშსწორების მსხვერპლად წარმოჩენება?

დაპატიმრებულთა ასეთი სახით წარმოჩენამ, რა თქმა უნდა, ხელს აძლევს ახლ პოლიტიკურ პარტიას. ძალიან მაგარი „პიარია“, რომელსაც ჯერ „მოლვაწეობა“ არ დაგიწყია და უკვე „პოლიტიკური დევნის“ რამდენიმე „მსხვერპლი“ გყავს. ასევე ხელს აძლევს ხელისუფლებას, რადგანაც სჯობს ჟურნალისტების მიერ დასმულ კითხვაზე „არიან, თუ არა დაპატიმრებულნი პოლიტიკური დევნის მსხვერპლნი?“ პასუხი გასცენ იმ ოპერატიული მასალებით, რომლებითაც დაკავებულთა კორუმპირებულობა მტკიცდება, ვიდრე დაიგნენ კითხვაზე „არიან თუ არა ირაკლი გათიაშვილი ან თემურ ჟორჟოლიანი პოლიტიკური დევნის მსხვერპლნი“, რადგანაც ამ კითხვაზე პასუხი საკმაოდ ძნელი გასაცემია (ისე, რა მაგის პასუხია და შიდა ქართლში არსებული კორუფციის შესახებ ნუთუ მხოლოდ მას შემდეგ გახდა ცნობილი, რაც ახალი პარტია შეიქმნა? მაგრამ, სამწუხაროდ, მე ამ კითხვაზე პასუხი არ მაქვს).

4. ვის თუ მოუტანა სარგებლობა ასეთმა ხმაურიანმა სპეცოპერაციამ?

ცხადია, უპირველის ყოვლისა, მთელს ხელისუფლებას, რადგან ამ ოპერაციით ხალხს დაანახეს, რომ მათთვის არ არსებობს „პრივილეგირებული“ თანამდებობები და მრავალ ადამიანს გული „მოეფხანა“ (როგორც კორუფციისგან დაზარალებულებს, ასევე იმ მოქალაქეებისაც, რომლებიც სიამოვნებით უცქერიან მსგავს „შოუებს“ ძ. კიდევ სხვა უამრავ კორუმპირებულს დაანახეს, რომ „ნაბიჯი მარჯვნივ, ნაბიჯი მარცხნივ, ვისკრით გაუფრთხილებლად“. რა თქმა უნდა, დიდი სარგებლობა მოუტანა ხელისუფლების იმ ნაწილს, ვინც ოქრუაშვილში თავის პირად მოწინააღმდეგეს ხედავს.

ეს ჯგუფი ე.წ. „თავისუფლების ინსტიტუტის“ წარმომადგენლები არიან. ისინი ვერასდროს ვერ ურიგდებოდნენ ოქრუაშვილის „ეროვნულ და ვაჟკაცურ“ გამონათქვამებს. ასევე ვერ ურიგდებოდნენ ოქრუაშვილის მიერ ისეთი სტრატეგიული რეგიონის კონტროლს, როგორიც შიდა ქართლია. მათი დამოკიდებულება გატონი ირაკლის მიმართ უნებლიეთ გაამჟღავნა გიგი უგულავამ, როდესაც პირდაპირ განაცხადა თავდაცვის ყოფილი მინისტრის „გუნდიდან ამორიცხვის“ შესახებ, როდესაც ამ უკანასკნელმა ეკონომიკის მინისტრობაზე უარი განაცხადა (ისე, არც გატონი ირაკლი დარჩენია „ვალში“ და ორიოდე დღის შემდეგ პრეზიდენტის გვერდით მდგომმა საკმაოდ „უცერემონიოდ გადაჰკრა“ თბილისის მერსძ.

რაოდენ გასაკვირიც არ უნდა იყოს, ეს სპეცოპერაცია „გამოადგებათ“ ახალი პარტიის ახალ წევრებსაც, თუნდაც იმიტომ, რომ რგილადთუვიტყვით, ცოტა უხერხულია საქართველოს „ნათელი მომავლისთვის“ ბრძოლა იმ ხალხთან ერთად, რომელთა „საქმეების“ შესახებ არა მხოლოდ შიდა ქართლში იყო ცნობილი და ჟურნალისტების საკმაოდ დიდ ნაწილს გარკვეული მასალებიც ჰქონდა (გაზეთებში ხშირად იბეჭდებოდა პუბლიკაციები შიდა ქართლში მიმდინარე „პროცესების შესახებ“ ძ.

და ბოლო კითხვა: რა იქნება შემდეგ?

არაფერი ისეთი გადასარევი! პარტია შეიქმნება, გაბრძოლდება როგორც „შავი“, ასევე „თეთრი“ პირი, იქნება „კონსულტაციები“, სხვადასხვა პარტიებიდან გადასვლა-გადმოსვლები, შიდა თუ გარე ინტრიგები, მოკლედ, იქნება ჩვეულებრივი პარტიული ცხოვრება, მაგრამ ახალი პარტიის ძირითადი „ბირთვი“ მაინც „ნაციონალური მოძრაობის“, ის წევრები გახდებიან, რომლებიც ახალ პარტიულ სიაში ვერაფრით ვერ ჩაეწერებიან.

ამომრჩეველი კი ამ ყველაფრით თუ ვერაფერს მოიგებს (რაშიც აბსოლუტურად დარწმუნებული ვარ), ცოტათი გაერთობა მაინც.

გია გაბრიჭიძე

◎ დრონი მეფოებენ

რა ოქროს დაყაჭავს ან დააყაჭინებენ ქიტოშვილს ოქრუაშვილზე?

საცაა პრეზიდენტსაც დაიჭერენო...

პრეზიდენტის საპარლამენტო მდივანი დიმიტრი ქიტოშვილი დააკავეს. ოფიციალური ინფორმაციით, 2006 წლის ოქტომბერში, მაშინ კომუნიკაციების ეროვნული მარეგულირებელი კომისიის თავმჯდომარე დიმიტრი ქიტოშვილი ყოფილ პარლამენტარს, ამუამად გიზნესმენ ჯემალ სვანიძეს შეხვდა და აიძულა, შუს „ჯეოსელში“ მისი 10-მილიონიანი აშშ-ის დოლარის ოდენობის 2,6-პროცენტიანი წილი ნომინალურ ღირებულებად – 25000 აშშ-ის დოლარად დაეთმო შუს „არტის“ დამფუძნებელ გურამ გოგუასათვის. ამასთან, გოგუა ამ გარიგებაში შირმა, ფიქტიური მხარე ყოფილა, ანუ ზემოხსენებული 10-მილიონიანი წილი პრეზიდენტის მომავალი საპარლამენტო მდივნისა და ამ ძალადობის დამკვეთ-მფარველთა საკუთრება გახდა. რალა თქმა უნდა, გატონი დიმიტრი კენტად ვერ გაბედავდა ასე ჯიქურ მისწოლოდა პარლამენტის თუნდაც ყოფილ წევრს, ვინც ესოდენ პრესტიჟულ „ჯეოსელში“ ამოდენა წილის მოპოვება შეძლო. იგულისხმება, რომ სვანიძესაც კარგა უმაგრებდნენ ზურგს, მაგრამ ქიტოშვილის მიმსისინებლები იმდენად სჭარბობდნენ გავლენით ყოფილ პარლამენტარსაც და მის მფარველებსაც, რომ სვანიძე ჩათრევას ჩაყოლა ამჯობინა.

ოპოზიციის ვარაუდით, ქიტოშვილი ოქრუაშვილთან იყო დაახლოებული თუ მართლაც ასეა, პრეზიდენტის უახლოესი მეგობრისა და მისი მარჯვენა ხელის ნებას, ვისთვისაც გატონ საუკაშვილს, ფაქტობრივად, კარტ-ბლანში ჰქონდა მიცემული, რომელი სვანიძე დაუდგებოდა? ზემოთქმული მით უფრო სავარაუდო გახდება, თუ ვიტყვით, რომ შუს „არტ ჯგუფის“ პატრონი, ვინც ფაქტობრივად მიითვისა სვანიძის 10-მილიონიანი წილი, ოქრუაშვილის მეგობარი ჯიბარ ხალვაშია.

ოპოზიცია დაბეჯითებით ამბობს, ოქრუაშვილის დაპატიმრებას ამზადებენ და მისი ყოფილი გარემოცვის, მასთან დაახლოებულთა და მის მიერ თანამდებობებზე დასმულ-დაწინაურებულთა დაპატიმრებების სერია კიდევ წინაა; აგერ, ძარელი, ახლა კიდევ ქიტოშვილიო. ე.ი. თავად ოპოზიცია უკავშირებს ქიტოშვილის დაკავებას ოქრუაშვილის შესაძლო დაპატიმრებას. მაშ, სავარაუდოდ, გატონი ირაკლი, ზემოთქმულის გარდა, ამგვარ „დავალებებს“ კიდევ მისცემდა გატონ დიმიტრის. ეს მით უფრო შესაძლებელია, რომ იგივე ოპოზიცია იმასაც ამბობს, ალბათ, ქიტოშვილი გასწირეს (ან დაიყოლიესოძ, რათა ოქრუაშვილზე ბლომ-ბლომად ამოელაგებინა კომპრომატები. ჰოდა, იგულისხმება, რომ ქიტოშვილი კიდევ ბევრს დაყაჭავს, ან დააყაჭინებენ.

თუ იმას ვიფიქრებთ, მმართველი პარტია წინასაარჩევნოდ რიგების წმენდას იწყებს და თავის ერთ-ერთ უსაყვარლეს ლოზუნგს – „ხელშეუხებელი არავინაა!“ ახორციელებსო, ნაადრევად მოსვლიათ. არჩევნებამდე დარჩენილ ლამის წელიწადნახევარში ქიტოშვილი ვილას ემახსოვრება? აი, ხალხს რაც დააწიეს და კიდევაც დააწევენ, იმას რას უშველიან?! მაგრამ რა? მონახავენ ცესკოს თავმჯდომარედ ჭიაბერაშვილ-ქიტოშვილივით ხელის ბიჭს და რაცა სურთ, იმას გააყალბებინებენ. მერე დააწინაურებენ და დაანწინაურებენ. აგერ, ქიტოშვილი ხომ ისეთ ხელფასს იღებდა კომუნიკაციების კომიტეტში, მთელი მმართველი პარტია შენატროდა. პრეზიდენტი კი ძალზე განრისხდა ასეთ არაფრისმაქნის კომიტეტებზე, რატომლაც ეროვნულები რომ უწოდეს, მაგრამ ისინი ისევ მოქმედებს, ხოლო დამსახურებული დიმიტრი კი სულაც ჩაიხუტა – თავის საპარლამენტო მდივნად დანიშნა.

უმრავლესობა მხრებს იჩეჩავს, მისგან ასეთ რამეს არც ერთი არ ველოდითო, ხოლო ამ დაკავების ოქრუაშვილთან დაკავშირებაზე ირონიულ-შემწყნარებლურად ელიმებათ – მიდი და ამ ოპოზიციას ჭკუა მოკითხეო. მაგრამ საკითხავია, ვისგან ელოდნენ „ამას“? პრეზიდენტის მიერ „ხორცშესხმულ პატიოსნებად“ დასახული ძარელისგან, თუ ყველა იმ ჩინოვნიკისგან, ვინც კორუფციის ბრალდებით ჩააყუდეს? და ძალზე საინტერესოა „ვერა და ვერ დადგენილი“ – მაინც რომელ ვანოსთან მიჰქონდა აჭარელ დეპუტატ კენჭაძეს „დიპლომატით“ 100 ათასი დოლარი?

დადგება თუ დადგა ასეთი ვანოების „გასკვანჭვის“ დრო? ამ ხელისუფლების ლოგიკით, ეს დრო მხოლოდ მაშინ დადგება, როცა ნაცმოძრაობას ისინი ალარ დასჭირდება, ან ფარიდან გამოცალკავებას, მასთან დაპირისპირებას დააპირებენ.

ქიტოშვილს ამათგან არაფერი უქნია. იმდენად იყო ხელისუფლების მონა და მორჩილი, რომ ზემოალწერილ და, სავარაუდოდ, კიდევ ბევრ ასეთ „ბარიგებასაც“ კი მხოლოდ და მხოლოდ ნაციონალური მოძრაობის „ეგიდით“ აიმასქნებდა. თუმცა, ერთგულება იქით იყოს, მიბაძვის უნარი ხომ მაინც შესწევდა? ჰოდა, გაძავდა კიდეც თანამოძმე უმრავლესობას. მერედა, მიბაძვისთვის კაცის დაჭერა გაგონილა? ეგეც, ვისაც გაძავდა, იმათგან დაიწყოთ? მაგრამ ასესადამდე ვივლით? აგერ, მამუკა კაციტაძის თქმით, პრეზიდენტის რწმუნებული დაიჭირეს, ახლა კიდევ პრეზიდენტის საპარლამენტო მდივანი და, ალბათ, საცაა თავად პრეზიდენტსაც დაიჭერენო...

დაუნდობელი ბრძოლაა ძალაუფლებისთვის. სჭირდება კი ხელისუფლებას ცოცხალი ოქრუაშვილი? ალბათ, არა, მაგრამ ჩვენ, ხალხს ძვეყანას სჭირდება საერთოდ „ესენიცა“ და „ისინიც?!“

კონსტანტინე გურგენიძე

წარსულის ფურცლები

ისტორიული ფაქტები ჩვენი ცხოვრებისა მოწმობენ, რომ საქართველოს ის პროვინცია, სადაც ამჟამად უცხო ელემენტი ჭარბობს, შეადგენს ჩვენი სამშობლოს განუყოფელ ნაწილს და დასახლებული იყო ქართველებით

ფათალი ხან-ხოისკი
აზერბაიჯანის რესპუბლიკის მთავრობის თავმჯდომარე (1918-1919 წლები)

◎ ისტორია

„საქართველო უარს ამბობს ზაქათალის ოლქზე“,

ანუ საინგილოს საკითხი ქართულ-აზერბაიჯანულ დიპლომატიაში

ზაქათალის ოლქის საკითხი საქართველოს ეროვნულ ყრილობაზე

1917 წლის მეორე ნახევარი ამიერკავკასიაში მცხოვრები ერებისათვის ერთობ მნიშვნელოვანი აღმოჩნდა. რადგან რუსეთში მომხდარმა თებერვლის დემოკრატიულმა რევოლუციამ ერთ-ერთ ძირითად ლოზუნგად ერთა თვითგამორკვევა გამოაცხადა (ყოფილი იმპერიის ხალხებს შეეძლოთ ავტონომიურად მოეწყოთ საკუთარი მმართველობა, შეექმნათ სახელმწიფოებრივი წარმონაქმნები, მაგრამ მხოლოდ ახალი რუსეთის შემადგენლობაში, უნდა მოეხდარიყო ყოფილი კავკასიის სამეფისნაცვლოს ტერიტორიის გადამიჯვნა, ხოლო გადანაწილებულ ტერიტორიებს ეროვნული არჩევითი წარმომადგენლობითი ორგანო და მის მიერ შექმნილი ადგილობრივი ადმინისტრაცია გააკონტროლებდა. რეგიონში დომინირებადი პოლიტიკური ძალები – ქართველი სოციალ-დემოკრატები („მენშევიკები“ ან აზერბაიჯანელი მუსავატები და სომეხი დაშნაკები სრულიად ეთანხმებოდნენ რუსეთის დროებითი მთავრობის მიზნებს და ისინი კავკასიის ხალხების პერსპექტივას ფართო ავტონომიური სტატუსით, მაგრამ მაინც რუსეთის რესპუბლიკის შემადგენლობაში ხედავდნენ. როგორც ისინი მიიჩნევდნენ, ამიერკავკასიის ტერიტორია უნდა გადანაწილებულიყო ქართულ, სომხურ და აზერბაიჯანულ (მუსულმანურ) თვითმმართველობებს – ავტონომიურ ერთეულებს შორის.

შემოდგომისათვის კავკასიის თითქმის ყველა ხალხი ეროვნულად „თვითგამორკვა“: ჩრდილოეთ კავკასიაში შეიქმნა „ჩრდილოეთ კავკასიის მთიელთა კავშირი“, რომელიც პრეტენზიას აცხადებდა გაეერთიანებინა ყველა ჩრდილოკავკასიელი ხალხი, კასპიის ზღვიდან შავ ზღვამდე, აფხაზეთის ჩათვლით. ეროვნული ყრილობები ჩატარდა ამიერკავკასიაშიც. ამ ფორუმების მთავარი მიზანი იყო შეემუშავებინათ ეროვნული განვითარების მიმართულებანი, ადგილობრივი ხელისუფლების ფორმა, ტერიტორიული გადამიჯვნის პრინციპები და ყოველივე ეს წარედგინათ რუსეთის დამფუძნებელი კრებისათვის დასამტკიცებლად. საქართველოს ეროვნულ ყრილობაზეც, რომელიც 1917 წლის 26 ნოემბერს მოიწვიეს, ცხადია, ამავე საკითხებზე იმსჯელეს. ყრილობაზე ზაქათალის ოლქის წარმომადგენელი, გვარად სულეიმანოვიც ესწრებოდა, რომელმაც მისასალმებელ სიტყვაში განაცხადა: **„...მართალია, ზაქათალა უკვე შედის მთიელთა კავშირში, მაგრამ ისინი ყოველთვის კეთილმეზობლურ ურთიერთობაში იქნებიან საქართველოსთან...“** ამასთან, იგი საკმაოდ ააღელვა იმ ფაქტმა, რომ ყრილობაზე არჩეულ საქართველოს ეროვნულ საბჭოში (ძვეყნის მმართველ ორგანოში) ერთი ადგილი ზაქათალის ოლქში მცხოვრებ ქართველთა წარმომადგენელს დაეთმო. როგორც სულეიმანოვმა აღნიშნა, **„ზაქათალის ოლქი დასახლებულია მაჰმადიანებით და მის მხოლოდ ერთ ნაწილში ცხოვრობენ ქრისტიანი ინგილოები. ოლქის წარმომადგენლებმა თავის ყრილობაზე უკვე განაცხადეს, რომ მათ ყოველთვის ეძნებათ კეთილგანწყობა ქართველებთან, მაგრამ საქართველოს ეროვნული ყრილობის დადგენილება შეიძლება ისე გაიგონ, თითქოსდა ყრილობა უკვე აღიარებდეს ოლქს საქართველოსთან შეერთებულად. ეს კი გამოიწვევს ერთგვარ გაუგებრობას და ბნელი ძალები წყალს აამღვრევენ“.**

აკაკი ჩხენკელმა, რომელიც ყრილობის თავმჯდომარედ იყო არჩეული, სულეიმანოვის შენიშვნას ასე უპასუხა: **„ზაქათალის ოლქი-სადმი ერთი ადგილის გამოყოფა სრულებითაც არ ნიშნავს იმას, რომ ჩვენ ამ ოლქს მიერთებულად ვთვლით. შემოერთების საკითხი თვით მაცხოვრებლების საქმეა... მათი ნებაა, გამოაგზავნიან თუ არა წარმომადგენელს... გამოგზავნა შეუძლია როგორც მთელ ოლქს, ასევე იმ ნაწილსაც, სადაც ინგილოები სახლობენ...“**

ყრილობაზე მიიღეს რეზოლუცია, რომლის ერთ-ერთი პუნქტის თანახმად, **„...საქართველოში განხორციელებულ უნდა იქმნას ისეთი ნორმები, რომლებიც მას თვითმყოფადი განვითარების საშუალებას მისცემენ... ეთხოვოს რუსეთის დამფუძნებელ კრებას ამ ნორმების მიღება და დადასტურება. ასეთ ნორმებად ყრილობას მიაჩნია საქართველოს ტერიტორიის სრული თვითმმართველობა საკუთარი საკანონმდებლო კრებით ადგილობრივ საკითხებზე... ტერიტორიის საზღვრები გაიმიჯნება დაინტერესებულ მოსაზღვრე ერებთან შეთანხმებით...“**

იმ ხანებში უკვე გამოიკვეთა ამიერკავკასიის გადამიჯვნის პრინციპი – ამა თუ იმ ადმინისტრაციული ერთეულის (გუბერნიის, ოლქის, მაზრისაკუთვნილება გადაწყდებოდა მოსახლეობის დომინირებადი ეროვნული შემადგენლობის მიხედვით, ანუ სხვაგვარად რომ ვთქვათ, ქართული ადმინისტრაცია მიიღებდა და გააკონტროლებდა მხოლოდ ქართველებით კომპაქტურად დასახლებულ ტერიტორიებს, სომხური – სომხებით და აზერბაიჯანული – აზერბაიჯანელებით (თათრებით) დასახლებულს (ეგრეთ წოდებული „რეალური მოსახლეობის“ პრინციპი.

იყო თუ არა ტერიტორიის გადამიჯვნის ასეთი ფორმა ქართველებისათვის (უფრო ზუსტად – ქართული პოლიტიკური პარტიებისათვისაც მისაღები? რა თქმა უნდა, ყველასთვის არა, მაგრამ თუ გავითვალისწინებთ იმას, რომ იმ მომენტში საქართველო, როგორც დამოუკიდებელი სახელმწიფო, ჯერ კიდევ არ არსებობდა, ხოლო წამყვანი და გავლენიანი პოლიტიკური ორგანიზაცია – სოციალ-დემოკრატიული პარტია (მენშევიკებიაც ეროვნულ საკითხისადმი საკმაოდ ნიჰილისტურად იყო განწყობილი, მას სრულიად არ ჰქონდა გეგმებში საქართველოს დამოუკიდებლობის აღდგენა, მაშინ უნდა ვთქვათ, რომ 1917 წლის ნოემბრიდან 1918 წლის 26 მაისამდე, ამიერკავკასიის სეიმ-კომისარიატისა და ფედერაციული რესპუბლიკის არსებობის პერიოდში მმართველი პარტიები (სოციალ-დემოკრატები, დაშნაკები და მუსავატებიც მეტ-ნაკლებად თანახმანი იყვნენ ეხელმძღვანელათ „რეალური მოსახლეობის“ პრინციპით. ცხადია, ქართველ მენშევიკებს ჰყავდა ოპოზიცია (მაგალითად, ქართველი ეროვნულ-დემოკრატებიც, მაგრამ ისინი ცოტანი იყვნენ.

ყრილობაზე შეიქმნა საქართველოს ეროვნული საბჭო. ეს ორგანო, რომელშიც სხვადასხვა საზოგადოებრივ-პოლიტიკური ორგანიზაციების (პარტიებისაც წარმომადგენლები შევიდნენ, ადგილობრივი ხელისუფლების როლს ასრულებდა. მართალია, მასში უმრავლესობა მენშევიკებს ჰქონდათ, საბჭო თავის საქმიანობაში მაინც საკმაო ყურადღებას უთმობდა ქვეყნის განვითარების ერთ-ერთ უმნიშვნელოვანეს ფაქტორს – ქართული ტერიტორიების გაკონტროლებისა და მათი განვითარების საკითხს. ზაქათალის ოლქიდან, იქ მცხოვრები ქართველების რწმუნებით, საქართველოს ეროვნულ საბჭოს შემადგენლობაში ცნობილი ქართველი საზოგადო მოღვაწე, ეროვნულ-დემოკრატიული პარტიის წევრი რაფიელ ივანიცკი (ინგილოქ აირჩიეს.

გიორგაფიიდან: რაფიელ ალექსანდრეს ძე ივანიცკი-ინგილო – ქართველი იურისტი, მთარგმნელი, საზოგადო მოღვაწე; პაპამისი, რომლის გვარი დადგენილი არ არის, იმამ შამილს ტყვეობიდან გამოქცევია, ჩამოს ულა თბილისს, სადაც იგი მეფისნაცვალ მიხეილ ვორონცოვის ამალის წევრს, პოლკოვნიკ ივანიცკის უშვილებია, მოუნათლავს და თავისი გვარი მიუცია. ასე დაედო თურმე დასაბამი ინგილო-ივანიცკების გვარს. რაფიელის მამა ალექსანდრე, თბილისის სიონში მღვდლად კურთხევის შემდეგ, საინგილოში გაუმწესებიათ. მისი მეულლე იყო მარიამ იაშვილი. მათ ჰყოლიათ ოთხი ვაჟი – რაფიელი, ტარასი, აპოლონი, ვლადიმერი და ერთი ასული – სონია (მსახიობ გ.სალარაძის გეგიად. თვითონ რაფიელი დაიბადა სოფელ კახში 1866 წელს, დაამთავრა თელავის სასულიერო სასწავლებელი და პეტერბურგის სახელმწიფო უნივერსიტეტის იურიდიული ფაკულტეტი. 1918 წლიდან საქართველოს ეროვნული საბჭოსა და დამფუძნებელი კრების (პარლამენტის წევრია; 1921 წლიდან ემიგრაციაშია, ცხოვრობდა გერმანიაში, ავსტრიაში, იტალიაში, აძვეყნებდა სტატიებს, რომლებშიც იტალიურ საზოგადოებას ულვიეზდა ინტერესს ქართული კულტურისა და ისტორიისადმი, თარგმნიდა ქართულ ლიტერატურულ ნაწარმოებებს. 1942 წელს იტალიურად თარგმნა და გამოსცა „ვეფხისტყაოსანი“. 1948 წელს მღვდლად ეკურთხა, იყო მადრიდის (ესპანეთის მართლმადიდებლური ეკლესიის ხელმძღვანელი. გარდაიცვალა 1966 წელს, დაკრძალულია პარიზში.

ზაქათალის ოლქში მცხოვრები ქართველების წარმომადგენელი აქტიურად მონაწილეობდა ყველა იმ საკითხის განხილვა-გადაჭრაში, რომლებიც თავის მშობლიურ მხარეს ეხებოდა. იგი უარყოფითად მიიჩნევდა სოციალ-დემოკრატების მიერ მოწონებულ ტერიტორიის გადამიჯვნის პრინციპს და მას მკაცრად აკრიტიკებდა. არ უნდა დავიიწყოთ, რომ საინგილო შერეული მოსახლეობის (ქართველები, თათრები, ლეკები და ასე შემდეგ) მძონე მხარეს წარმოადგენდა და ამიტომ მასზე გაკონტროლების მიზნით პრეტენზიებს აცხადებდა როგორც ქართული მხარე, ისე აზერბაიჯანული და მთიელებიც. რაფიელ ინგილო ამ თემაზე ხშირად აქვეყნებდა სტატიებს.

ასე მაგალითად, 1917 წლის გოლოს მან გაზეთ **„საქართველოში“** დაბეჭდა ვრცელი სტატია **„საქართველოს ტერიტორიული საკითხი და საინგილო“**. აი, რამდენიმე ამონარიდი პუბლიკაციიდან: **„...საინგილო არის საქართველოს სწორედ ის ერთ-ერთი კუთხეთაგანი, რომელიც გამოცხადებულია „სადავოდ“. დღეს ხშირად გვსმენია ლაპარაკი ამა თუ იმ კუთხის ორიენტაციის შესახებ. ამ შემთხვევაში პროვინციებს აერთიანებდნენ უმეტესად ორი პრინციპის მიხედვით: კულტურულ-ისტორიულისა და ეგრეთ წოდებულ „რეალ-მოსახლეობის“. რამდენადაც პირველი პრინციპი ტერიტორიული პრობლემის გადაჭრისას მისაღებია, იმდენად უვარგისია მეორე... ზოგიერთ პოლიტიკურ პარტიას რეალ-მოსახლეობის პრინციპი ყველა სოციალურ-პოლიტიკური პრობლემის გადაჭრის პანacად მიაჩნია და ჰგონია, რომ მისი დაცვა დემოკრატიულობისა და სამართლიანობის მაჩვენებელია... სამწუხაროდ, მათ ავიწყდებათ, რომ რეალ-მოსახლეობის პრინციპი დაფუძნებულია დიდ უსამართლობაზე: ისტორიული ფაქტები ჩვენი ცხოვრებისა მოწმობენ, რომ საქართველოს ის პროვინცია, სადაც ამჟამად უცხო ელემენტი ჭარბობს, შეადგენს ჩვენი სამშობლოს განუყოფელ ნაწილს და დასახლებული იყო ქართველებით. უცხო ხალხის დასახლება-გადმოსახლება სრულებით არ ამტკიცებს იმას, რომ მათ მიერ დაჭერილი ტერიტორია მათივე კუთვნილებას შეადგენს... აშკარაა, რომ საინგილოს საკითხის გამოსარკვევად რეალ-მოსახლეობის ტრაფარეტი არ ივარგებს. ჩვენ წინაალმდეგნი ვართ აგრეთვე რეფერენდუმის მოწყობისა, რადგანაც ამჟამად საინგილოში უმრავლესობას თათრები და შემოხიზნული ლეკობა შეადგენს და მათი სიმპათია, შეეძველია, საქართველოსკენ არ იქნება მომართული... ზაქათალის ოლქს საქართველო ასე ადვილად ვერ დასთმობს. გარდა იმისა, რომ კახეთის ეს მეტად მდიდარი მხარე ჩვენი ძვეყნის გელლად უნდა ჩაითვალოს, საინგიულო ისტორიულადაც საქართველოს განუყოფელ ნაწილს შეადგენს – აქ ყოველ ნაბიჯზე შეხვდებით ქრისტიანულ ტაძრებს, ქართველ მეფეთა მიერ აშენებულ ციხე-კოშკებს. ჩვენი მეფეები ამ მხარეს დიდ ყურადღებას აქცევდნენ, რადგან ამ კუთხის გამაგრებითა და ძლიერებით ქიზიყი და კახეთი ლეკთა შემოსევებისაგან დაცული იყო. შაჰ-აბასმა რომ ეს მხარე საქართველოს ჩამოაშორა, ქართველების ადგილი სხვა ხალხმა დაიჭირა და ახლა განა მათ უნდა გამოუტანონ ამ მხარეს პოლიტიკური განაჩენი? ძნელი წარმოსადგენია, რომ ჩვენს პოლიტიკურ წრეებში ზაქათალის საკითხზე რაიმე კომპრომისზე წავიდნენ, ეს ხომ ქართველი ხალხის წინაშე ღალატი იქნებოდა!“.**

აი, ასეთი იყო ზოგადად 1917 წლის დეკემბერში ზაქათალის ოლქთან მიმართებით ქართული პოლიტიკური წრეების თვალსაზრისი. საკითხი, როგორც ვხედავთ, ჯერჯეროობით გადაუჭრელია: ამიერკავკასიის ცენტრალური ხელისუფლება უამრავი პრობლემითაა დატვირთული, საინგილოს ბედი კი „ჰაერშია გამოკიდებული“...

სიმონ კილაძე

(გაგრძელება იქნება)

გაგრძელება. დასაწყისი იხ. „სრ“ № 184.

ზაქათალა. პროკურატურის შენობა

ეხარე

• დღეისათვის ყურძნის სავარაუდო ფასია 15-20 თეთრი, რაც, მევენახეთა აზრით, კრიტიკას ვერ უძლებს. ამ ფასად ყურძნის ჩაბარება, გუნებრივია, არცერთ მევენახეს არ მოუნდება. ესეც არის, ალბათ, იმის მიზეზი, რომ დღემდე გლეხებს კანტიკუნტად თუ აქვთ ყურძენი ჩაბარებული

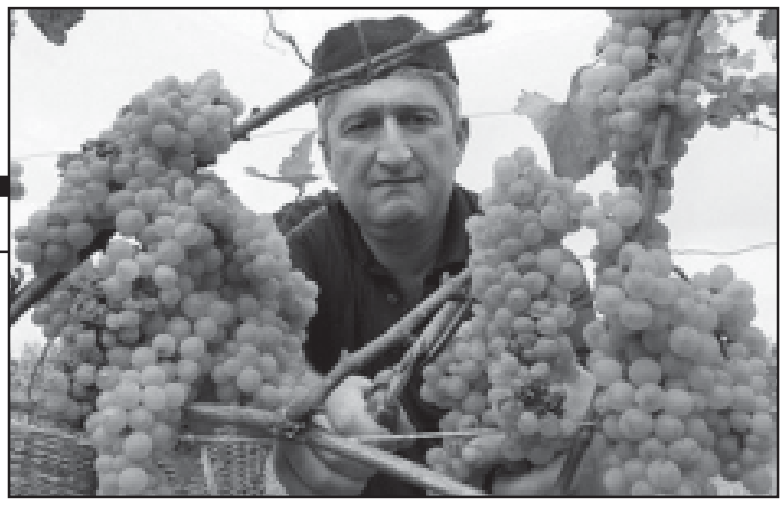

◎ რთველი – 2007

ყველაფერი არის ძაან კარგად?!

არა, ბატონებო, ჯერჯეროობით ყველაფერი ძაან ცუდად არის

ცნობილი გახდა, რომ რთველი 2007-ის ორგანიზებულად და უდანაკარგოდ ჩასატარებლად სოფლის მეურნეობის სამინისტრომ სპეციალური შტაბი შექმნა, თუმცა დიდი დაგვიანებით. რომ იტყვიან, მართლაც, სჯობს გვიან, ვიდრე არასდროს. ასეთივე შტაბი შეიქმნა გურჯაანის მუნიციპალიტეტთანაც. ჯგუფში 12 კაცია, შტაბში 24-საათიანი რეჟიმით იმუშავებენ, იმუშავებს საინფორმაციო ჯგუფი, გახსნილია ცხელი ხაზი, რაც მოქალაქეებს საშუალებას მისცემს რთველთან დაკავშირებით ნებისმიერ საკითხზე მიმართონ შტაბის წევრებს.

დღეისათვის ყურძნის სავარაუდო ფასია 15-20 თეთრი, რაც, მევენახეთა აზრით, კრიტიკას ვერ უძლებს. ამ ფასად ყურძნის ჩაბარება, გუნებრივია, არცერთ მევენახეს არ მოუნდება. ესეც არის, ალბათ, იმის მიზეზი, რომ დღემდე გლეხებს კანტიკუნტად თუ აქვთ ყურძენი ჩაბარებული.

გურჯაანელებს უთხრეს, რომ მათთან სამეგრელოდან სპეციალურად ჩავლენ ზოგიერთი ფირმის წარმომადგენლები და კერძო პირები გლეხებისგან ყურძნის შესაძენად.

წლეულს, გვალვისა და სეტყვის მიუხედავად, კახეთში ყურძნის კარგი მოსავალია, მევენახეებმაც, როგორც ყოველთვის, გეჯითად იშრომეს, მაგრამ იმას კი ნამდვილად ვერ ივარაუდეგდნენ, რომ უხვი მოსავალიც მათთვის ასე სადარდებელი გახდებოდა.

ერთი კი ნათლია: ხელისუფლება აცხადებს, რომ გლეხებს გაუყიდავი ყურძენი არ დარჩებათ და ამისათვის ყველა პირობას შექმნიან. ლაპარაკი ერთია, მაგრამ მთავარი ხომ საქმეა?

იმის დასაზუსტებლად, თუ დღეისთვის სინამდვილეში რა მდგომარეობაა კახეთში, როგორ მიდის ყურძნის ჩაბარება, ფირუსმანის ქუჩაზე მდებარე ხილის ბაზარში მივედი, სადაც ძირითადად კახეთის რეგიონიდან ჩამოსული მოვაჭრენი იყრიან თავს, ყურძენიც გლომად არის და ამიტომ ძირითადად ბითუმად ყიდიან.

– ჩავაბარებთ – არ ჩავაბარებთ, ჩავაბარებთ – არ ჩავაბარებთ, ჯერჯეროობით ასე ვმარჩიელობთ, ხელისუფლების წარმომადგენლებისგან მხოლოდ დაპირებები ისმის, საქმით კი არავინ გვეხმარება, – ამბობს გურჯაანელი გიგლა ბურგნიშვილი.

– კი, ჩვენც გავიგეთ, რომ სამეგრელოდან უნდა ჩამოვიდნენ, აგრეთვე სხვა რეგიონებიდანაც, ჩვენს გაჭირვებას (თუ ამას მარტო გაჭირვება ჰქვია!ძ იზიარებენ და უნდათ, შეისყიდონ ყურძენი, სავარაუდოდ, მარტო მეგრული კომპანიები 1500 ტონამდე შეიძენენო, ამბობენ, მაგრამ... შედეგი? შედეგი ჯერ არ ჩანს, ჩვენ არავინ არაფერს გვეუბნება, – საუბარში ერთვება ვეჯინელი შაქრო აშკარელაშვილი.

– რატომ არ ჩანს, ზოგიერთებმა ხომ ჩააბარეს?

– არა, ჯერ არავის ჩაუბარებია.

– თქვენ, პირადად?

– მე საერთოდ არ მაქვს ვენახი, მაგრამ მეზობლებს ხომ აქვთ?

– რატომ, გაყიდეთ?

– მამაჩემმა ჯერ კიდევ ათი წლის წინათ გაყიდა.

– აბა, ყურძენს რომ ყიდით, თქვენი არ არის?

– არა, ნაყიდია.

– არც გინდათ, რომ საკუთარი ვენახი გქონდეთ?!

– რომ მინდოდეს, მექნებოდა კიდეც. დღეს ვენახს ბევრი ჰყიდის.

– საინტერესოა, რატომ არ გინდათ?

– შრომა უნდა ბევრი, ჩემო ბატონო, მერე კი ან გაგიმართლებს, ან – არა. ხომ ხედავთ, წელს რა ამბავია, თითქმის არცერთი ქარხანა არ იბარებს ჯერჯეროობით ყურძენს. ფასი დაეკარგა დღეს ყურძენს, ძლივიც კი ყურძენზე მეტად ფასობს, განა ეს საქმეა?

– თქვენ, თავად, რა ფასში იყიდეთ?

– სამასი კილოგრამი წამოვიღე. მეზობელს გამოვართვი, 50 თეთრი მივეცი ერთ კილოგრამში და აქ 70 თეთრად ძლივს ვყიდი. რა უნდა მოვიგო, ნეტავ გზის ფული მაინც ამოვიღო.

– გზის ფული რამდენია?

– კილოგრამ ყურძენს – 10 თეთრად ანგარიშობენ, მე 30 ლარი უნდა მივცე მძღოლს. ძვირია, მაგრამ რა ვქნა? მე და ჩემს დედაკაცს გვინდოდა გავშვებისთვის წიგნები მაინც გვეყიდა, სამი მოსწავლე შვილი გვყავს. ტანსაცმელი ვერ ვუყიდეთ ახალი და ვერც წიგნებს ვუყიდით. გავშვებს გაზეთში წაუკითხავთ თურმე, თითო მოსწავლის სკოლისთვის მომზადება 160-170 ლარი ჯდებაო, ამდენი სად გვაქვს, მაგრამ წიგნებს რა ვუყოთ? გაგიგონიათ, ასე ძვირი ღირდეს სასკოლო სახელმძღვანელოები? უმცროს შვილს მისმა ნათლიამ ახალგამოსული „სახარება“ უსაჩუქრა, 30 ლარი მიეცა, თურმე. ასე ძვირს მე ნამდვილად ვერ გადავიხდიდი, არადა წიგნები კი ძალიან მიყვარს...

– მაინც რას ამბობენ, როდის ჩაიბარებენ ყურძენსო?

– ხომ გეუბნებით, ჯერჯეროობით, არავინ იცის, თუ ვის, სად და როდის მოუწევს რიგი, ანკი ჩაიბარებენ? საცაა სექტემბერიც ჩათავდება, მეეჭვება, გადასაყრელი არ გაუხდეთ ყურძენი! აბა, რომელი ჭკუათმყოფელი ჩააბარებდა 15-20 თეთრად? დანახარჯი რომ იანგარიშო, ერთი კილოგრამი ყურძნის მოყვანა დაახლოებით 25-30 თეთრი უჯდებათ.

– მძღოლმა მარტო თქვენ ჩამოგიყვანათ?

– მარტო მე რატომ, დღეს აქ სულ ვეჯინის ყურძენი იყიდება, ზოგი იქ ჩამოდის და გლეხისგან ყიდულობს, მაგრამ ტონობით კი არა... ხალხს ჩემსავით, ცოტა-ცოტა ჩამოაქვთ აქ, ჩემთან მიმდებარე ტერიტორიაზე კი ერთ ლარად და მეტადაც კი ყიდიან.

ასე დასრულდა დიალოგი ვეჯინელ გლეხთან, ისიც კი ვერ დავაზუსტე, მარჩიელობას ბოლო როდის მოელება და კახელი მევენახე როდის ამოისუნთქავს.

სახელმწიფო მოხელეთა თვალსაზრისით კი, ყველაფერი არის ძალიან კარგად, მაგრამ... სინამდვილეში არის ცუდად.

ნაზი იმნაიშვილი

◎ წალკა

ყაჩაღები წალკის გზაზე

წალკა დედაქალაქიდან 120 კმ-ითაა დაშორებული, თანაც გაუმართავი გზით. მგზავროობას ხუთ საათზე მეტს უნდება მიკროავტობუსი.

სიშორესა და უგზოობას შეჩვეული მგზავრები რამდენი წელია, ყაჩაღობასაც შეეჩვივნენ, მათი სიცოცხლე ხშირად საფრთხეშია. გედიან-ხრამჰესის გზაზე მხოლოდ ერთი მიკროავტობუსი დადის, სხვა მძღოლები ამ გზას ერიდებიან. რეზო ქიტუაშვილის ყვითელი ფერის „მარშუტკა“ დედაქალაქთან ერთადერთი დამაკავშირებელი ტრანსპორტია, მის გამოჩენას მოსახლეობა მზის ამოსვლასავით ელის.

გედიანში ფსიქიატრიული საავადმყოფოცაა და დედათა მონასტერიც. ასე რომ, მიმსვლელ-მომსვლელი არ აკლია, მაგრამ...

ახლახან სოფელ მენქალისთან მიახლოებულ სამარშრუტო მიკროავტობუსს ორმა ნიღბიანმა, ვინჩესტერით და რევოლვერით შეიარაღებულმა მძარცველმა გზა გადაუღობა და მძღოლი აიძულა გაეჩერებინა. 15 მგზავრი სალონიდან ჩამოსვეს და „გაასუფთავეს“. იყო უშვერი სიტყვებით ლანძღვა და მუქარა მძღოლისა და მგზავრების მისამართით.

ეს მუქარა და სროლაც მას მერე გაძლიერდა, რაც ერთ-ერთმა მგზავრმა ქურთუკის გახდაზე უარი თქვა და გაუძალიანდა, ის მსუბუქად დაჭრეს, შემდეგ ავტომანქანის საბურავები დანით დასერეს და ტყეს შეაფარეს თავი. ოცი წუთის შემდეგ შოკიდან გამოსულმა ერთ-ერთმა მგზავრმა, გადამალული ტელეფონით თეთრი წყაროს პოლიციას მომხდარის შესახებ შეატყობინა და დახმარება სთხოვა. ოცი წუთი არც ისე გვიანია, რომ სამართალდამცავებს დამნაშავეები ცხელ კვალზე ვერ დაეკავებინათ. მაგრამ, სამწუხაროდ, ასე არ მოხდა.

ეს ყაჩაღობის უკვე მეოთხე ფაქტია ამ გზაზე. ერთ-ერთ თავდასხმას მგზავრის მკვლელობაც მოჰყვა. ამჯერად თეთრი წყაროს პოლიცია იძიებს მომხდარს. დაზარალებულნი იმედოვნებენ, რომ ყაჩაღებს დაიჭერენ და საკადრისს მიაგებენ. მანამდე კი საინტერესოა, როდემდე იქნება ეს გზა დაუცველი დასახიფათო? როდემდე ირბენენ წალკელი მგზავრები თეთრი წყაროს სასამართლოში ჩვენების მისაცემად?

ქველ ქუჩეჯზე ქველი ცხოვრეჯით

მოგეხსენებათ, ლენინმა, კიროვმა და კალინინმა დიდი გრძოლები გადაიტანეს და ბოლოს კომუნიზმის გამარჯვების დროშა ააფრიალეს, მაგრამ ისინი დიდი ხანია გარდაიცვალნენ და მათმა შექმნილმა იმპერიამაც დიდი ხანია ჩვენი ჭირი წაიღო. მაგრამ წალკის ქუჩებს კვლავ ამშვენებს მათი გვარები. თანაც ქუჩების უმეტეს სახლებს ნომრები არ აწერია და თუ აწერია, ნუმერაცია არეულია. არადა, რაც თბილისში სალებავები დაიხარჯა, იქედან ჩვენთვის ერთი ქილა სალებავი რომ ესესხებინათ, თან ერთი ფუნჯიც მოეყოლებინათ, ჩამოვივლიდით და ნომრებს მივაწერდით.

სჭირდება დღეს ჩვენს ახალგაზრდობას კიროვი, კალინინი, ლენინი? ჩემდა გასაოცრად, ასეთი ქუჩაც შემხვდა – „Новый свет“, ნუთუ წალკელებს არავინა გვყავს თუნდაც ქუჩის სახელით უკვდავყოფის ღირსი?

ნაზი მეშველიანი

დრო და ჩვენ

თბილისის მერიის შესაბამის სამსახურს, როგორც ჩანს, ამის დარდი არ აქვს, რადგან ჟურნალისტებს ყოფილი გამომცემლობა „სამშობლოს“ მიმდებარე ტერიტორიიდან წიგნის გამყიდველებიც მიაყოლეს, თან ისე, რომ თავის კუთვნილ სტენდებსა და წიგნებს კარგა ხანს არ უბრუნებდნენ

◎ გარე ვაჭრობა

რუსთაველის პროსპექტისა და ალექსანდრე ჭავჭავაძის ქუჩის კუთხეში წიგნის მაღაზია „საუნჯე“, თუ არ ვცდები, ამ პროფილის ბოლოსწინა მაღაზია იყო, რომელიც თბილისში დაიხურა. მეტი წიგნის მაღაზია დედაქალაქში (ყოველ შემთხვევაში, ცენტრში) აღარ მეგულება. კაცმა რომ თქვას, წიგნმა, განსაკუთრებით ბოლო წლებში, ერთგვარად დაკარგა თითქოს წამყვანი პოზიციები საგანმანათლებლო პროცესში, რასაც, უპირველესად „ხელი შეუწყო“ ინტერნეტული სწავლების ზოგადად მსოფლიო საინფორმაციო-მეცნიერულ-შემაცნებითი ქსელის ჩამოყალიბებამ და, რაც მთავარია, მისმა თითქმის საყოველთაო ხელმისაწვდომობამ. ეს ტენდენცია აშკარად შეინიშნება, კერძოდ, რუსეთში, სადაც შარშან, წინა წელთან შედარებით, ასი ათასი დასახელებით ნაკლები წიგნი დაიბეჭდა.

„უფიგნეკრთა“ ქალაქი?

სიმართლე გითხრათ, ამის მიზეზის ახსნა მარტო ინტერნეტის გავრცელებითა და ხელმისაწვდომობით არ შეიძლება: ამ შემთხვევაში ჩვენთვის გაცილებით უფრო საინტერესოა დასავლეთ ევროპის, ამერიკის შეერთებული შტატების და სამხრეთ-აღმოსავლეთ აზიის განვითარებული ქვეყნების მაგალითი, სადაც, ტელე-და კომპიუტერული სწავლების, ჭეშმარიტად საყოველთაო გუმით, რომელსაც მობილური სატელეფონო კავშირის ძსელებიც მოიცვა, რის მეშვეობით, ფაქტობრივად, ნებისმიერი სახეობის ინფორმაციის მიღებაა შესაძლებელი, წიგნებისა და ჟურნალ-გაზეთების გამოცემა არა თუ მცირდება, არამედ წლიდან წლამდე იზრდება – როგორც დასახელების, ასევე ტირაჟების მხრივ.

ჩვენში როგორ არის საქმე ამ მხრივ? როგორ და, უალრესად საგანგაშოდ. ჩვენმა სამამულო გამომცემლებმა რამდენჯერმე რომც გაზარდონ სხვადასხვა დასახელების წიგნის გამოცემა, ტირაჟებსაც რომ მოუმატონ, სად უნდა გაიყიდოს ისინი? თბილისში ერთი-ორი კინკილა მაღაზია თუ შემორჩა – ერთი, რუსთაველის პროსპექტზე, გამომცემლობა „მერანის“ გვერდით, , მეორე ვაკეშია, ჭავჭავაძის პროსპექტზე, ყველასათვის ცნობილი და საყვარელი „პარნასი“.

ვიდრე გამომცემლობა „სამშობლოდან“ ჟურნალისტებს ერთიანად დაგვაპანღურებდნენ, მისი მიმდებარე ტერიტორია, კოსტავას ქუჩა ერთიანად დაკავებული ჰქონდათ წიგნით მოვაჭრეებს, რომლებიც როგორც ქართულ, ასევე უცხოენოვან ლიტერატურას ყიდდნენ. ნამდვილად ვერ ვიტყვი, რომ წიგნის ბაზრობის გასამართავად იდეალური ადგილი იყო, გამვლელებსაც ზოგჯერ უჭირდათ შევიწროებულ ტროტუარზე ფეხით გავლა, თანაც ხშირად იქ მანქანებსაც აჩერებდნენ მძღოლები, რომლებიც გზის სავალი ნაწილის პირას ადგილს ვერ ნახულობდნენ. მაგრამ დადებითი მხარე წიგნის ამ სპონტანურად წარმოშობილ გაზრობას მაინც ჰქონდა: ჯერ ერთი საჭირო წიგნის საშოვნელად კაცს ბევრი სირბილი არ სჭირდებოდა, თანაც წიგნის გაყიდვით მრავალი კაცი იყო დაკავებული, რაც იმას ნიშნავდა, რომ ბევრ ოჯახს შემოსავლის წყარო ჰქონდა, დასაქმების პრობლემის ურემიც ოდნავ „შემსუბუქებული“ მიჭრიალებდა.

ეგ ყველაფერი კი ასეა, მაგრამ თბილისის მერიის შესაბამის სამსახურს, როგორც ჩანს, ამის დარდი არ აქვს, რადგან ჟურნალისტებს ყოფილი გამომცემლობა „სამშობლოს“ მიმდებარე ტერიტორიიდან წიგნის გამყიდველებიც მიაყოლეს, თან ისე, რომ თავის კუთვნილ სტენდებსა და წიგნებს კარგა ხანს არ უბრუნებდნენ.

გამწარებულმა და შეწუხებულმა წიგნის გამყიდველებმა რამდენიმე უწყებას, მათ შორის გამგეობას, ქალაქის მერიას მიმართეს ახალი სავაჭრო ადგილის გამოყოფის თაობაზე. შედეგად თავისდა სასიკეთოდ მხოლოდ ის გაიგეს, რომ მერიაში დაპირდნენ, გუდიაშვილის ქუჩაზე, სამომავლოდ გათვალისწინებულ სარესტავრაციო სამუშაოების პროექტის შედგენისას 50-60 წიგნით მოვაჭრისთვის ადგილის გამოყოფას გაითვალისწინებდნენ. თქვენ სია წარმოადგინეთ და ლამაზი, დედაქალაქის ცენტრს რომ ეკადრება, ისეთი სტენდების ესკიზების შექმნაზე იზრუნეთო, უთხრეს მერიაში. წიგნებით მოვაჭრეებმა ეს პირობა კი შეასრულეს, რაც, ცხადია, გარკვეულ ფინანსურ ხარჯთან იყო დაკავშირებული, მაგრამ... ახლა გამოუცხადეს – გუდიაშვილის ქუჩაზე წიგნით ვაჭრობას ვერ დავუშვებთ, აი, მტკვრის მარჯვენა სანაპიროზე, „დედა ენის“ ძეგლის უკან პარკის ნაწილს გამოგიყოფთ, ახლა იმის მოწყობაზე იფიქრეთო.

ღმერთმა ქნას, იქ მაინც მისცენ „დაბანაკების“ უფლება „მწიგნობრეს“. როგორც უკვე ვთქვი და თავადაც კარგად მოგეხსენებათ, პატივცემულო მკითხველო, ქალაქში წიგნის მაღაზია, ფაქტობრივად, აღარც არსებობს, იმათ კი, ვინც მოახერხა და პატარ-პატარა თბილისურ („იტალიურ“ ეზოებს შეაფარა თავი, „ადამიანურ“ ყოფასთან ოდნავ მიახლოებულ პირობებში მაინც შეძლონ მუშაობა და ლუკმა-პურის ფულის შოვნა.

ამას იმიტომ ვამბობ, რომ სანაპიროზე,სადაც წიგნით მოვაჭრეებს ადგილის გამოყოფას ჰპირდებიან მხატვრებს დიდი ხანია გამოაქვთ ზამთარზაფხულ თავიანთი ნამუშევრები, თუმცა იქ რაიმე „ნორმალურ“ პირობებზე ლაპარაკიც კი ზედმეტია – ხელოვნებს არც თავზე აფარიათ, არც სასმელი წყალი აქვთ, არც, უკაცრავად და – ტუალეტი. თან ეს მრავალი წელია რაც ასეა...

მხატვრებისა რა მოგახსენოთ, ისინი, ასეა თუ ისე, „დედა ენის“ პარკში მაინც შედარებით „ფესვგამდგარნი“ არიან, მაგრამ წიგნის გამყიდველთა ამბავი როგორ იქნება, ძნელი სათქმელია.

ისე, კაცმა რომ თქვას, თუ გვინდა წიგნიერი ხალხი იყოს საქართველოში, წიგნები სადღაც მაინც გაიყიდოს, ამისთვის შესაბამისი ადგილები (ვიმეორებ, ადგილები და არა ერთი, რაგინდ „კარგი“ ადგილი იყოსაც უნდა გამოიყოს და ვისაც ეგებების პირობებიც სათანადო შეუქმნას.

დავით მერიშვილი

◎ ინფორმაცია

ამერიკელებმა ქართულ ცას დაადგეს თვალი

ამერიკელი ექსპერტები, რომლებიც გასულ კვირას აზერბაიჯანში გაბაღის რადიოლოკაციური სადგურის შესაძლებლობებს სწავლობდნენ, რამდენიმე დღეა, საქართველოში იმყოფებიან.

ექსპერტები, ადგილობრივ სპეციალისტებთან ერთად, საქართველოს აერონავიგაციის შესაძლებლობების გაფართოების საკითხს სწავლობენ.

ქართული ტელეარხების ცნობით, ამერიკელები აჭარაში გაბაღის რადიოლოკაციური სისტემის მსგავსი ცენტრის მშენებლობის საკითხს განიხილავენ.

„საქაერონავიგაციის“ ხელმძღვანელი გიორგი კარგელაშვილი აღნიშნულ ინფორმაციას არც უარყოფს და არც ადასტურებს.

მისი ინფორმაციით, ამერიკელი ექსპერტები გათუმის აერონავიგაციის შესაძლებლობების აუდიტს აწარმოებენ და ნანახით ალფრთოვანებულები არიან.

ამერიკელი ექსპერტები კი აცხადებენ, რომ აერონავიგაციის ახალი პერსპექტივები საქართველოსთვისაც და აშშ-სთვისაც მომგებიანი იქნება.

ინტერპრესნიუსი

№ 185. ოთხშაბათი, 26 სექტემბერი, 2007 წელი.

◎ ტრანსპორტი

უფრო იაფადაც რომ გვემგზავრა, აჯობებდა

სამართლიანობა მოითხოვს აღვნიშნოთ, რომ თბილისის მეტროპოლიტენს, ბოლო დროს მგზავრობის საფასურის ასპროცენტიანი გაძვირების მიუხედავად, გარკვეული სასიკეთო ძვრები აშკარად ეტყობა. მიუხედავად იმისა, რომ მგზავრთათვის, ალბათ, ძნელი მისახვედრია, თუ რა ფუნქციას ასრულებს მეტროპოლიტენის ესკალატორების თავზე და სადგურების მიწისქვეშა ვესტიბიულებში დადგმული ტელემონიტორები, ვინაიდან ინფორმაციის გაგება თუ სიმღერის მოსმენა იმევე ესკალატორებისა და მოძრავი შემადგენლობების ხმაურის გამო, ფაქტობრივად,შეუძლებელია, მაგრამ მუსიკის გარეშე ქართული თუ ოსური ცეკვების ცქერა ვისაც უყვარს,იმისთვის გასართობი ნამდვილად მოიძებნება.

თუმცა სასიკეთო ცვლილებებზე მოგახსენებდით, რომელთა შორის ნამდვილად შეიძლება ვახსენოთ მეტროს სადგურ „რუსთავლზე“ ერთი ცნობილი კვების პროდუქტების მწარმოებელი ფირმის რეკლამით აჭრელებული კედლები, რომელთა წყალობით მეტროს მგზავრ მოქალაქეთა უმეტესმა ნაწილმა გაცილებით უკეთ იცის, თუ რა სახეობის პროდუქციას ვერ დაგემოვნებს მანამდე, ვიდრე არ გამდიდრდება, საკუთარი ავტომტრანსპორტი არ ეყოლება და მეტროთი მგზავრობა აღარ მოუწევს.

სხვა მხრივ კი მოქალაქეთა თვალს ნამდვილად ახარებს სამგზავრო მეტად კომფორტული მეტროს ახალი ვაგონები, რომელთა რიცხვი ახლა კიდევ 21 ერთეულით გაიზარდა, ამრიგად, განახლებულ ვაგონთა რიცხვმა ამჟამად 52-ს მიაღწია. სამატარებლო პარკის საზეიმო გადაცემის საპატიო მონაწილე თბილისის მერი გიგი უგულავა გახლდათ. საქმე ის არის, რომ ვაგონების პარკის მოდერნიზებისთვის საჭირო თანხა – 9,5 მილიონი ლარი – წლეულს, ისევე, როგორც შარშან, თბილისის ბიუჯეტმა გაიღო. აქვე იმასაც დავძენთ, რომ შარშან ამ მიზნისთვის ქალაქის ბიუჯეტიდან 14 მილიონი ლარი გამოიყო.

შპს „თბილისის მეტროს“ პრესსამსახურის მონაცემებით, აღნიშნული აქციით დასრულდა მეტროპოლიტენის ვაგონების პარკის მოდერნიზების პირველი ეტაპი. 2005 წლის მიწურულიდან დაწყებული „თბილისის მეტროს მოძრავი შემადგენლობის პარკის განახლების პროცესის მეორე ეტაპი, რომელსაც „ელექტრომოძრავი შემადგენლობის სარემონტო ქარხანა“ აწარმოებს, მიმდინარე წლის დამლევამდე დაიწყება, რომლის განხორციელებისას ძველი ტიპის დარჩენილი 114 ვაგონის მოდერნიზება განხორციელდება.

ოთარ ტურაბელიძე

საფიქრალი

როგორ წარმოვიდგენდი თუ ამ უკეთილშობილეს დაწესებულებას, საზოგადოების ინფორმაციულობის და სულიერების ამ აუცილებელ წყაროს, რომელიმე ხელისუფლება, რომელიმე ფორმაცია ისე უგულებელყოფდა, როგორც ეს დღევანდელმა ქართულმა ხელისუფლებამ უგულებელყო...

ჭიხვი ჟოჭეული...

◎ ვინ გვიპასუხებს?

უკეთესი სოციალური მდგომარეობის შექმნის მოლოდინში გადის დრო. დაითრგუნა ხალხი, დაბეჩავდა. ზოგმა იპოვა გამოსავალი, მიატოვა საცხოვრისი, აიგარგა ოჯახიანად და სხვა ქვეყანაში ცდილობს ადამიანური ცხოვრება მოიწყოს.

აბა რა ვქნა, როდემდე ველოდოო, ფიქრობს. ძალიან ცუდად გვაძვს საქმე, აფორიაქებულები ვართ, სიმშვიდე დავკარგეთ. განსაკუთრებით ის ადამიანები დაიჩაგრნენ ვის ზურგზედაც 90-იანი წლების ძარტეხილებმა გადაიარეს.

ცუდად გრძნობს თავს საზოგადოების დიდი ნაწილი, თუმცა, ეგ როდია მთავარი, ზოგადად, ქვეყანას სამომავლო პირი რომ უჩანდეს, იმედი მოეცემოდა ადამიანს. ყველა ასე როდი ფიქრობს, განსხვავებული აზრი აქვს თავადმთავრობას. ყველაფერი კარგად არისო, დაბეჯითებით გვეუბნებიან!!! ავტორიტეტული, გამოცდილი სოციოლოგები, პოლიტოლოგები, ეკონომისტებიც ქვეყანაში შექმნილ მდგომარეობას უარყოფითად აფასებენ და გვისაბუთებენ კიდეც. ერთ-ერთმა ცნობილმა პოლიტოლოგმა მთავრობის მიმართულებას – ყველაფრის გაყიდვის პოლიტიკას გაუსვა ხაზი და ქვეყნის პრობლემა ოჯახის პრობლემას შეადარა: გაუჭირდა ოჯახს, გაყიდა როიალი, მიაყოლა სხვა ავეჯი, ჭურჭელი და დანარჩენი ყველაფერი თუ რამ ჰქონდა. ბოლოს, არაფერი დარჩა გასაყიდიო. რომ არაფერი დაგვრჩება ქვეყანაში გასაყიდი მერე რა იქნება, თუ გიფიქრიათ ამაზეო... ვფიქრობთ: ყველაფერი ქართული, მიწა, წყალი, ტყე და ველი გადამთიელების რომ აღმოჩნდება, უმიწაწყლოდ დარჩენილებს, მორჩილებს და დასაწყლებულებს, ჩვენს ხარჯზე, გამდიდრებული უცხოელები მოსამსახურეებად გამოგვიყენებენ ალბათ. ასეთ შემთხვევაში რომელ დემოკრატიაზე და მოქალაქეობაზეა საუბარი, გაყიდულ მიწაზე სხვისი ხელის შემყურე მაცხოვრებელთაგან სამოქალაქო საზოგადოება ვერ განვითარდება. სამოქალაქო საზოგადოება იმ მიწა-წყალზე ყალიბდება, რომლის პატრონიც თავად ხალხია. შენი მიწის, შენი წყლის და შენი სახლის პატრონობის უფლება თუ ჩამოგართვეს საიდან გაჩნდება მოქალაქეობრივი გრძნობები... არც თუ ისე დიდი ხნის წინათ კი იმედიანი განწყობილებით ვწერდი ბიბლიოთეკების მნიშვნელობასა და როლზე სამოქალაქო საზოგადოების ჩამოყალიბებაში. ბიბლიოთეკა, მარტივად რომ ვთქვათ, ინფორმაციის ცენტრია. ინფორმაციულობა კი ახალი საზოგადოების შენების აუცილებელი პირობაა.

ბიბლიოთეკა!

როგორ წარმოვიდგენდი თუ ამ უკეთილშობილეს დაწესებულებას, საზოგადოების ინფორმაციულობის და სულიერების ამ აუცილებელ წყაროს, რომელიმე ხელისუფლება, რომელიმე ფორმაცია ისე უგულებელყოფდა, როგორც ეს დღევანდელმა ქართულმა ხელისუფლებამ უგულებელყო... ათწლეულების მანძილზე, უნიჭიერესი და უპატიოსნესი ადამიანების მიერ ხელიხელ ნაგოგმანები, ნალოლიავები, უსაზღვრო შრომით და რუდუნებით თავდადგმული ქართული საბიბლიოთეკო საქმე (მხედველობაში მაქვს ამ დარგის მესვეური და ფუძემდებელი კათედრა ყოფილ სულხან-საბას სახელობის პედაგოგიურ უნივერსიტეტშიძ ერთ დღეში დაიმხო. დაიმხო ისე, რომ არც ერთი ამ საქმის მხცოვანი მესვეურის აზრით და შეხედულებით არავინ არ დაინტერესებულა. პრინციპი ერთია – ახალი ეპოქის „მშენებლობაში“ ძველის ჩარევა დაუშვებელია!

რა არის ბიბლიოთეკა? ბიბლიოთეკა კი არადა, სოფლის მეურნეობა, წარმოება, მრეწველობა ნადგურდება თანდათანობით, რის გამოც გადაგვარების გზაზეა თავად სოფელი, სულს ძლივს ღაფავენ რაიონები... და ამ დროს ვილაცას თურმე ბიბლიოთეკა აწუხებს!

დიახ, რომ გვაწუხებს, და აი, რატომ:

ბიბლოთეკა, ცოდნის დარგების მიხედვით დალაგებული და ორგანიზებული სამყარო, მართლაც რომ პირველადია და მთავარი.. იგი ისეთივე აუცილებელია ადამიანებისთვის, როგორც ჰაერის მაღაზია, საავადმყოფო თუ სხვა, საზოგადოებისათვის საჭირბორბოტო ორგანიზაციები. ცივილიზაციის გზაზე ბიბლიოთეკას უდიდესი როლი აკისრია. ის არ არის გასართობი ორგანიზაცია, თუმცა გართობაც ადამიანის სასიცოცხლო სივრცის აუცილებელი ფენომენია და ამასაც საჭიროების შემთხვევაში ბიბლიოთეკა შესანიშნავად ითავსებს. კაცობრიობის ისტორიამ გევრი საყურადღებო მასალა შემოგვინახა იმ მონარქებისა და სახელმწიფო მეთაურების შესახებ, რომლებიც ყურადღებით ეკიდებოდნენ საბიბლიოთეკო საქმიანობის განვითარებას და მას სახელმწიფოებრივ მნიშვნელობას ანიჭებდნენ. მეოცე საუკუნემ კი დაგვიმტკიცა, რომ ქვეყნის განვითარება დიდად არის დამოკიდებული ცოდნასა და ინფორმაციაზე დაყრდნობილი საზოგადოების აქტიურობაზე.

დღეისთვის საქართველოში, უკეთ მოხმარების, გამოყენების, დანიშნულების თვალსაზრისით სხვადასხვა ტიპის ბიბლიოთეკები არსებობენ. მათ შორის ორ ძირითადს გამოვყოფდი: სამეცნიერო და საჯაროს. აღნიშნული სახელწოდებები თავისთავად მიგვითითებენ მათი მუშაობის შინაარსზე. სამეცნიერო ბიბლიოთეკები თან ახლავს აკადემიებს, უნივერსიტეტებს, სხვადასხვა სამეცნიერო და კვლევით ინსტიტუტებს. საჯარო ბიბლიოთეკები კი საცხოვრებელ უბნებშია განფენილი და მასობრივ მკითხველს ემსახურება. თითოეულ მათგანს ძალიან დიდი როლი აკისრია. საჯარო ბიბლიოთეკა საზოგადოების მასობრივი თავშეყრის ცენტრია. ბიბლიოთეკის და მომხმარებლის ურთიერთობა თავისი შინაარსით უმაღლესი დემოკრატიული პრინციპების ელვერს ატარებს. ადამიანი აქ თავისუფალია თავისი არჩევანის წინაშე. საკატალოგო მეურნეობის საშუალებით ის ირჩევს იმ თემას და იმ დარგის ნაწარმოებს, რომელიც მას აინტერესებს, ან შედის ინტერნეტში და მოიძიებს მისთვის სასურველ მასალებს. გაეცნობა პრესას, მიიღებს ინფორმაციებს. მომხმარებლებს შეუძლიათ ბიბლიოთეკაში დაჰყონ იმდენი დრო რამდენიც მათ სურთ, ხელმძღვანელობასთან შეთანხმებით მოიწვიონ მისთვის საინტერესო პიროვნება – პოლიტიკოსი, ჟურნალისტი, მეცნიერი, იურისტი, მწერალი თუ მსახიობი. გამართონ მათთან დიალოგი, ან მოაწყონ საღამო. ბიბლიოთეკა მთლიანად მომხმარებელს ეკუთვნის და იგი აუცილებელ საჭიროებას წარმოადგენს საქართველოს დღევანდელი მოსახლეობის არა მხოლოდ სულიერების ასაღორძინებლად, არამედ იმ პრაგმატული პრობლემების გადასაჭრელად, რომელიც ოცდამეერთე საუკუნემ მოუტანა ადამიანს. ინფორმაციის ხელმისაწვდომობა და ცოდნის შეძენა მასობრივი მოსახლეობისათვის ისე და იმდენად სად არის შესაძლებელი, როგორც ეს ბიბლიოთეკებს ხელეწიფებათ.. თუ სახლმწიფოს პოლიტიკა დემოკრატიის მშენებლობისკენ არის მიმართული, მაშინ მის ინტერესებში უნდა შედიოდეს თანამედროვე, ტექნიკურად უზრუნველყოფილი ბიბლიოთეკების შექმნა, რადგანაც ბიბლიოთეკა სამოქალაქო საზოგადოების მშენებლობის არამც თუ ხელშემწყობია, არამედ ერთ-ერთი ფუნდამენტური გარანტიც არის..

დღეს, ინფორმაციის საუკუნედ აღიარებულ საუკუნეში წიგნთან ერთად სხვა ინფორმაციულმა საშუალებებმა დაიმკვიდრეს ადგილი. ბიბლიოთეკებიც უფრო მეტად ორიენტირებულნი და ინფორმაციულები უნდა გახდნენ, არამც თუ ფეხი აუწყონ ახალ ცხოვრებას, არამედ წინ წარუძღვნენ სიახლეებისკენ მიმავალ საზოგადოებას. ნაცვლად ამისა, საქართველოში 2007 წელს დაიწყეს ბიბლიოთეკებზე „ნადირობა“, ხალხს კი ასე ანუგეშებენ: კი არ ვხურავთ, არამედ სკოლებს ვუერთებთო. ეს ინფორმაცია გადასამოწმებელია. ჩვენ, საბიბლიოთეკო საქმის მცოდნეებს ეს არ გვჯერა ერთი წუთით წარმოვიდგინოთ, რომ ვიღაცას მართლაც ასე სურს. კულტურისა და განათლების დარგში ეს იქნებოდა ორი ნაბიჯით უკან დახევა. სკოლა აღზრდის კერაა, საჯარო ბიბლიოთეკა – ძირითადად ზრდასრული მოსახლეობის წიგნითა და სხვა ინფორმაციებით მომსახურების ცენტრი.

სკოლა დახურული ტაძარია, სადაც აღსაზრდელები და აღმზრდელები წინასწარ დახვეწილი სასწავლო გეგმებით და მეთოდებით მუშაობენ.

სკოლას უნდა ახლდეს თავისი პროფილის შესაფერისი ბიბლიოთეკა-ლაბორატორია, სადაც პედაგოგს, ბიბლიოთეკარის დახმარებით, შეეძლება ვიდეო-აუდიო აპარატებით, სასურველ თემაზე გამოფენილი ლიტერატურით და მასალებით ჩაატაროს თანამედროვე სწავლების მეთოდებზე აგებული სანიმუშო გაკვეთილი. სკოლაში სხვა პირთა შესვლა-გამოსვლა, გადინება-გამოდინება დაუშვებელია.

რამდენიმე დღის წინათ გავიგე, რომ განათლებისა და მეცნიერების სამინისტროს უარი უთქვამს სკოლის ბიბლიოთეკებში საჯარო ბიბლიოთეკის წიგნადი ფონდების შემოერთებაზე. სავსებით გონივრულადაც! მაგრამ სამინისტროს ასეთმა გადაწყვეტილებამ პროგლემა როდი გადაჭრა. ბიბლიოთეკების მოჭირნახულეთ თავსატეხი გაუჩნდათ: სად დააგინაონ ის უზარმაზარი ფონდი, რომელიც აწ გაუქმებული ბიბლიოთეკების წიგნთსაცავებშია თავმოყრილი? საქართველოს რეგიონებში ასეულობით ბიბლიოთეკამ მუშაობა შეწყვიტა. საბიბლიოთეკო საქმე ჩიხში მოექცა. საინტერესოა, რას ფიქრობენ ამ საქმის განმხორციელებლები, რა სარგებლობა შეიძლება მოუტანონ ამით ქვეყანას და საზოგადოებას? ყველაფერი ეს ძალიან გვაინტერესებს, იქნებ აგვიხსნან და გვიპასუხონ.

გულნარა სტურუა.

◎ ინფორმაცია

ჩაბანს ყველაფერი სცოდნია

ქართულ-აფხაზური კონფლიქტის ზონაში განთავსებული რუსული სამშვიდობო ძალების სარდალი სერგეი ჩაბანი 20 სექტემბრის ინციდენტის გამოძიების დეტალებს წინასწარ ავრცელებს.

როგორც სერგეი ჩაბანმა სააგენტო „ინტერფაქსს“ განუცხადა, სამშვიდობოებისა და გაეროს წარმომადგენელთა მონიტორინგის ჯგუფმა დაასკვნა, რომ ძართულ და აფხაზურ მხარეს შორის შეტაკება ტყვარჩელის რაიონში, აფხაზების მიერ კონტროლირებად ტერიტორიაზე მოხდა.

მისივე მტკიცებით, ინციდენტის ადგილზე აფხაზ მესაზღვრეებზე თავდასხმის კვალი ნაპოვნია.

ამასთან, ჩაბანმა სააგენტოს განუცხადა, რომ გაეროს დამკვირვებლები დასკვნის გაკეთებას არ ჩქარობენ და გამოძიების შედეგები 27 სექტემბერზე ადრე ცნობილი არ გახდება.

ჩაბანის ინფორმაციით, ქართული მხარის პოზიციის გასაცნობად მონიტორინგის ჯგუფი თბილისში გაემგზავრა.

ამასთან, როგორც სოხუმის დე ფაქტო ხელისუფლების საგარეო საქმეთა მინისტრმა სერგეი შამბამ განაცხადა, მონიტორინგის ჯგუფის დასკვნის საფუძველზე აფხაზური მხარე გაეროსგან ქართველების მიერ დაკავებული პირების გადაცემას მოითხოვს.

ტურიზმის განვითარება — ხვალის იმედი

საერთაშორისო ტურისტული კონფერენცია – „სტრატეგიული კომუნიკაციები ტურიზმის სფეროში“ გუშინ სასტუმრო „შერატონ მეტეხი პალასში“ გაიხსნა.

მასში 32 ქვეყნის ტურიზმის სფეროსა და 15 ქვეყნის საინფორმაციო საშუალებების წარმომადგენლები მონაწილეობენ.

კონფერენციაზე განხილული იქნება აბრეშუმის გზის, როგორც ახალი ადგილების დამაკავშირებელი ხიდის როლი და მნიშვნელობა.

საქართველოს ეკონომიკური განვითარების მინისტრის მოადგილის ვანო ნაკაიძის განცხადებით, მსგავსი ღონისძიებების მოწყობა ძალიან მნიშვნელოვანია საქართველოსთვის, რადგან იგი ხელს შეუწყობს ქვეყნის ტურისტული შესაძლებლობების წარმოჩენას მსოფლიოში და მის დამკვიდრებას მსოფლიო ტურისტულ რუკაზე.

ინტერპრესნიუსი

წუთისოფელი

ხალხი კულტურას ეზიარა, მერე, როგორს? ნამდვილ ეროვნულს. გამოიღვიძა შემოქმედებითმა ენერგიამ. დაბეჩავებულებმა საკუთარი სამშობლოს სიყვარული ვისწავლეთ. აი, ეს ფრაზა უნდა გავიმეორო. არ გაგიკვირდეთ. საბჭოთა წყობილებამ ჩვენ, აჭარლებს, სამშობლო-საქართველოს სიყვარული გვასწავლა!

◎ გულწრფელი წიგნი

(ერთხელ, ერთი ჩვენებური, მევლუდ კეკელიძეს ჩურჩულით უხსნიდა, – იმ წლის გასასახლებელთა სიაში აჭარაც იყოო, მაგრამ, საბოლოოდ, ის სია, სტალინს რომ უნახავს, უთქვამს, – გათუმს და იქაურებს თავი დავანებოთ. იქ ჩემი რევოლუციური წარსული ინახებაო. მერე დაუმატებია, – აჭარა შევინახოთ, მაგას ჩვენ, როგორც ნიმუშს, მალე სხვებისთვის გამოვიყენებთქ.

– იმან ყველამფერი იცის, რა, როის, რაფრათ ქნასო, – იტყოდა მევლუდ კეკელიძე.

ომის შემდეგ, ჩვენ, აჭარლები, ნამდვილად გადავრჩით. აქ, ადვილი შესაძლებელია, სხვა მნიშვნელოვანმა საერთაშორისო ამბებმაც თავისი როლი შეასრულა. სწორედ მაშინ, ორმოცდაოთხის მიწურულს, ხომ ოსმალეთის მიერ წართმეული ქართული ტერიტორიის დაბრუნების ჯერიც თითქოს დადგა. საყოველთაოდ გააჟღერეს და ომის მიწურულის თითქმის ერთ მთავარ საბჭოთა პროპაგანდისტულ თემად წარმოაჩინეს. რა თქმა უნდა, ეს სტალინის ნაფიქრი თემა იყო. ამით, ალბათ, უნდოდა, ჯერ ერთი, თურქეთი ფაშისტურ გერმანიასთან თითქმის ომის ბოლო დღემდე ერთგული მეგობროებისთვის დაესაჯა, მეორეც – მოესურვა, როგორც ქართველს დიდი, ისტორიული სამართლიანობის აღდგენა რითაც იგი სამარადისო მადლიერებას დაიმსახურებდა თავისი ტანჯული პატარა სამშობლოსაგან. ჰოდა, ასეთ ვითარებაში, ოთხასი წლის წინათ მოწყვეტილ თანამემამულეებს, დედა-საქართველოსთან დაბრუნების შემთხვევაში, აქ, აჭარის მიწაზე, თავისივე გედისწერის მძონე თავისიანები რომ ალარ დახვედროდათ, რას გამოიწვევდა ყოველივე ეს, ხომ წარმოსადგენია?!

ლექსმა საბჭოთა კავშირის გმირის ისრაფელ ჯინჭარაძეზე, ჩემიანთა გულები გაათბო და მეც (აბა!ქ სახელი ამიყვავილა. რამდენი რამ დამიწერია იმის მერე, მაგრამ თანაკუთხელები ახლაც, იმ ლექსს, ჯინჭარაძეზე, მოიგონებენ, როგორც აქაური „ახალი მგოსნის“ დაბადებას.

ახლაც მინდა აზრის გამჟღავნება მოვსინჯო ამ, ეგრეთ წოდებულ „კუთხურ პატრიოტიზმზე“.

დარწმუნებული ვარ, ზოგჯერ კუთხუროობა საგინებელი და სალანძღავი კი არა, გამოსაყენებელიცაა. ამას წინათ, მგონი, ერთ სადღეგრძელოში ვთქვი, – ქედაში გეგელიძეებელი ვარ, გათუმში – ქედელი, თგილისში – გათუმელი, ყველგან – ქართველი-მეთქი.

აი, ყველგან და ყოველთვის, როცა შენს ხალხთან ღვიძლობა გულს გინათებს, სამშობლოს სიყვარული გევრს შეგაძლებინებს. ყოველივე ეს რომ არ გაიკვირვოთ, ეროვნული მოღვაწეობაა! შენი კუთხური, ერთი ჭაჭვი (ჰეშვიძ სიკეთე ეროვნულში ალალად თუ ჩაუმატე, სამშობლო თავისი ხალხის მთლიანობის მადლით ძალიან მაგრდება, მალლდება, ლამაზდება. შენც, შენი კუთხიდან შემატებული ცრემლით და ერთგულებით მემლექეთის გატონ-პატრონი ხარ.

ანტონ კელენჯერიძე რომ იმ დღეს არ მომფერებოდა, პატრონის, შინაურის თუ ახლოგლის მშობლიური თვალით არ შეეხედა ჩემთვის, იქნებ მე გული გამტეხოდა, ხელი ჩამექნია, საკუთარი თავისადმი რწმენაც გამომცლოდა (ნუ გეღიმებათ, ლიტერატორებო! თავადაც ვიცი, მწერლობას უჩემოდა დიდად არ დაეტყობოდა!ქ ანტონი ჩემი თანაკუთხელი არ ყოფილა წარმომავლობით, მაგრამ ის უძველესი ქართული აჭარის მხურვალე მოჭირნახულე იყო და, როგორც დიდებულ ერისკაცს შეეფერება, ცდილობდა თავისი აქ ყოფნით აჭარაში ქართული სიტყვის აყვავებისთვის ხელი შეეწყო. ამით ის გევრ ჩვენებურზე უკეთესი ჩვენებური იყო.

ალბათ, წერის ეშხში შესული, მომდევნო ფურცლებზე კიდევ ვიტყვი მადლიერებით მოსახსენიებელ სხვა სახელებზეც. დიახ, დიახ! მაშინ, კომუნისტების დროს, პარტიულ თუ სახელმწიფო მოღვაწეთა შორის, დიდი მამულიშვილური გრძნობის პიროვნებებიც იყვნენ და ისინი თავიანთ პარტიულ (კომუნისტურს, რა თქმა უნდა!ქ, სახელმწიფოებრივ საქმიანობას დიდოსტატურად, გნებავთ, ეშმაკურადაც, ერთგვარი კეთილი სიცრუითაც ერთმანეთს უთავსებდნენ. დღეს, ზოგნი ყველაფერ მაშინდელს წყალში გადასაყრელად იმეტებენ, არ ვარგა ასე! ჩვენ უნდა იმ კომუნისტური ჩვენივე ისტორიიდან სიკეთის ჯანმრთელი მარცვლები ამოვარჩიოთ და ქვეყნის ახალ საქმეში, შემოწმებულ-გასინჯული, გამოვიყენოთ.

აჭარას იმნაირი წარსული, ისეთი გიოგრაფია აქვს, მისი წყვდიადიდან სინათლეზე (ნაწილობრივ მაინცქ გამოყვანას, ისე მოკლე დროში, კომუნისტების მეტი ვერავინ მოახერხებდა. დიდ საბჭოურ ძალას, ენერგიას, კოლოსალურ შესაძლებლობას, ხშირად ისინი, ადგილზე, ეროვნულ საჭიროებათა განხორციელებას ახმარდნენ და ეს, საბოლოო ჯამში, „კომუნიზმის მშენებლობის“ პროგრამაში შეტანილ წვლილად ცხადდება.

აი, ამგვარმა მიდგომამ, ზოგჯერ ძალდატანებამაც, უხეშობამ თუ ერთგვარმა რადიკალიზმმა, აჭარა, ნელ-ნელა, მშვენიერ ქართულ სალ-სალამათობაში დააბრუნა.

ამას (მე გეუბნებითქ დღევანდელისნაირი, უძლური, გამოუცდელი ხელისუფლება, თუნდაც მრავალ ენაზე სიტყვათფრქვევებით, პირიქით, უკან, ჩამორჩენილობაში ჩაგვტოვებდა. აი, ნახეთ დღევანდელობა. კარგად დააკვირდით – დემოკრატია ბორკილად გვეძცა. ხელისუფლება დამფრთხალ-დაშინებულია – „ადამიანის უფლებათა“ დარღვევაში არ დაგვადანაშაულოს ევროამერიკამ, უთვალყუროდ მიტოვებული მთის რაიონები, სადაც თურქი ისლამისტები, ფულით, მოსყიდვით, მედრესეებს მართავენ, სახოჯიო სკოლებში, სტამბულში, ასობით ჭაბუკს აგზავნიან. ყველაფერი ეს, საბოლოო ჯამში, ჩვენ, „დედა საქართველოსთან დაბრუნებულებს“, ისევ გაგვთიშავს, ისევ უკან, სიბნელეში ჩაგვაბრუნებს. დაბნეული, ხანაც, უბადრუკი ხელისუფლება ვერ ახერხებს მოვლენებს ფხიზელი თვალი მიადევნოს. მაშინ? სოციალიზმისას? ყველა სფეროში აშენდა ქართული სკოლა, აშენდა კულტურის სახლები, მიყვანილ იქნა შუქი, გზები, ყოველ მეორე წელიწადს სოფელს სახელმწიფო ახალ ავტობუსს გამოუყოფდა, ღარიბ, ფუხარა კუთხეს ასეთმა პატრონობამ, ბევრი სიკეთე მოახელთებინა.

ხალხი კულტურას ეზიარა, მერე, როგორს? ნამდვილ ეროვნულს. გამოიღვიძა შემოქმედებითმა ენერგიამ. დაბეჩავებულებმა საკუთარი სამშობლოს სიყვარული ვისწავლეთ. აი, ეს ფრაზა უნდა გავიმეორო. არ გაგიკვირდეთ. საბჭოთა წყობილებამ ჩვენ, აჭარლებს, სამშობლო-საქართველოს სიყვარული გვასწავლა!

მთელი სამი საუკუნის მანძილზე, ჩვენ, აქაურებს, საკუთარი თავის ქართველად წარმოდგენა არ შეგვეძლო, ქართველი ვარო, – აი, ამისი თქმა ცოდვად ითვლებოდა, მე ქართველი ვარ! – ეს, ხმამაღლა, მხოლოდ საბჭოთა სკოლაში გვათქმევინეს აქაურებს.

– გაგაქართველეს, ჭოვ?! – აი, ასე ლანძღვა-აგდებით, თანაც ქართულად, შემეკითხებოდა დაწყებითი სკოლის მეორე კლასელს, ჯერ კიდევ მედრესეში მოსიარულეს, მაშინ (33-34 წლებში, მოლა. ქართულ წიგნს შესასვლელთან ჩამომართმევდა, – შიგ თოფები დაგვირიგეს. ყოველდღე თურქეთიდან „შპიონები“ მოქვრებოდნენ. ისინი, ფაქტობრივად, გერმანიისთვის შპიონობდნენ. ერთ გამთენიას, ტყეში, საზღვართან ახლოს, დანდალოელთათვის გათხრილ სარწყავი არხის ნაპირს ორი თოფიანი ბიჭი მივყვებოდით. ახალამოწვერილი სექტემბრის მზე ხის ძირებს გასათბობად სხივებს აჭერდა. ნაძვნარი გავლიეთ და ახლა ბერ წიფლებში შევედით. უცებ, დილის მზემოფენილ ფოლო მიწაზე, ვხედავ, კონკებში გამოხვეული კაცი წევს. მკვდარია თუ ცოცხალი? შევდექით, დავაკვირდით. ჩვენიანია ალბათ. აჰ, ჩვენიანს არ ჰგავს. თვით კონკებიც არააქაურულად მეჩვენა. მძინარეა.

– ბიჭო, ეს შპიონი ხომ არაა? – შევშინდით. გვერდით რუსული მაუზერის შავი ტუჩი გამოშვერილიყო. თოფები თითქმის მისკენ მიშვერილები გვეჭირა. და, ვხედავ, თვალი მოახილა. შეგვნიშნა თუ არა, შევატყვე, ჩვენზე უფრო შეშინდა. ხელი იარალისკენ ველარც წაიღო. გავკოჭეთ, ჩვენები მოგვეშველნენ. შპიონი ჩვენებური აღმოჩნდა, პრემიერ შუქრი სარაჯოღლუს პირადი შოფერი, ქართული იცოდა, მარა ვინ დაგვალაპარაკა, პირდაპირ მოსკოვში, ბერიასთან წაიყვანეს.

* * *

ერთ დღეს რაიკომში დამიბარეს, შენ კომკავშირის რაიკომის ინსტრუქტორად უნდა დაგაწინაურონო. არ მინდა-მეთქი. რაგორ, ზემდგომი გაწინაურებს და არ გინდაო? ქედაში ღამის გასათევი არ მქონდა, არც ისე მეცვა, ზამთარში გამეძლო. ყოველდღე თხუთმეტი კილომეტრი ფეხით ძალიან გამიჭირდა.

ამასობაში, ქედაში, მორიგი პარტკონფერენცია გაიმართა: ოლქკომის მეორე მდივანი, ქესკინ მეგრელიძე მონაწილეობდა.

მეორე დილას ისევ ის, მევლუდ კეკელიძე მომადგა. შინ ვერ შემოვალ, მეჩქარებაო. მამაჩემი გაიყვანა და აუწყა: – ქესკინ მეგრელიძე, „დიდი კაცი“ ითხოვს, შენი გიჭი, ხვალ მასთან ჩავიდესო. მე, უკვე მოსამსახურეს, გამიკვირდა და ოდნავ კიდეც მეწყინა, – რატომ საბჭოს თავმჯდომარემ პირადად მე არ მითხრა-მეთქი. მარა იმასაც მივხვდი, რატომ ჰქნა ასე. ჯერ ერთი, დიდი უფროსის დავალებას ოჯახში მოსვლით საგანგებო მნიშვნელობა მიანიჭა. მეორეც, – მამაჩემს პირადად მოუტანა ეს ამგავი და გაახარა. ავდექი დილას, მოვიკალიგე, წავედი.

კაგინეტში დამხვდა ხაკის კიტელში და გალიფე-აზიაცკეგში გამოწყობილი, მოცისფერთვალეგო, ულვაშიანი, კარგი შესახედი კაცი. წამოდგა, მომეხვია (მაშინ მაინცდამაინც წესად არ იყო მაღალი თანამდებობის პარტიული პიროვნება ვინმე რიგითს, ისიც სოფლელ, პირველადნანახ ბიჭს, გადახვეოდაქ. ძალიან უნდოდა შინაურულ-ახლოგლურად გული გაეხსნა ჩემთვის. მაკვირდებოდა, მისმენდა, რათა გაეგო, მართლა გამაჩნია რამე ჭკუისა და ნიჭის, აგრეთვე ნაკითხობის ნატამალი, თუ ისე, ვილაც მთიელ თავგახურებულ ლექსის გამომთქმელივით, შემთხვევით ავტყდი.

რა წიგნებს კითხულობ, რას აკეთებო, ჩამეძია. რა გიჭირთ ოჯახშიო. ჭადი გვიჭირსმეთქი. ყურმილი აიღო. დარეკა. იმ ყაიმეთში „აჭარკოპკავშირს- ორი ტომარა სიმინდი მოაცემინა.

ახლა, კომკავშირის რაიკომში, უბინაოდ, ულუკმოდ დავრჩი-მეთქი. დაურეკა ფატუშა დუმბაძეს, კომკავშირის ოლქკომის მდივანს: – ეს ბიჭი ლექსებს წერსო, – უთხრა. იქ, რაიკომში, სხვა ამუშავეთო. მაგრამ ფატუშამ შემოუბრუნა, – ლექსებს მეც ვწერდი გავშვობაშიო. ლექსს ყველა უსაქმური წერსო, – დაუმატა ფატუშამ. კი, კი, ყურმილიდან ეს ორი-სამი სიტყვა გარკვევით დავიჭირე. ფატუშა მაშინ (როგორც მერე გავიგექ ძალიან ახლოს იყო ოლქკომის პირველთან, ბეჭვაიასთან. ალბათ ამიტომ გაეკამათა მეორეს, – კომკავშირში დაწინაურდება, კაცი იქნებაო, მე მაგისთვის კარგი მინდოდაო, – არ იშლიდა ფატუშა. – არა, ჯოგია დაბრუნდეს თავის სოფელშიო, – მაგრად დაუხვდა ქესკინი.

(გაგრძელება იქნება)

გაგრძელება. დასაწყისი იხ. „სრ“ № 183-184.

№ 185. ოთხშაბათი, 26 სექტემბერი, 2007 წელი.

საქართველოს სახელმწიფო პროკურატურას უკვე გადაეცა მასალები, რომელთა თანახმადაც ირაკლი ოქრუაშვილის მინისტროგის პერიოდში თავდაცვითი უწყების გიუჯეტიდან გაძრა ასოგით მილიონი დოლარი

◎ **რას წერენ, რას ამბობენ ჩვენზე**

ოქრუაშვილის მომხრეებს დაერივნენ

გასულ უქმე დღეებში საქართველოს სამართალდამცავმა ორგანოებმა დააკავეს შიდა ქართლის რეგიონის გუბერნატორი მიხეილ ქარელი. მას ბრალად ედება კორუფცია და თანამდებობრივი მდგომარეობის ბოროტად გამოყენება. დაკავებული სახელმწიფო მოხელე არის ქვეყნის ყოფილ თავდაცვის მინისტრთან ირაკლი ოქრუაშვილთან ის დაახლოებული პირი, რომელიც თანამდებობიდან გადადგომის შემდეგ გადავიდა ხელისუფლების ოპოზიციის რიგებში და ახლა აპირებს მონაწილეობას მომავალი პარლამენტის არჩევნებში შემდეგი ლოზუნგით: „საქართველო – სააკაშვილის გარეშე“.

„მიხეილ ქარელი დააკავეს მაშინ, როცა იგი ცდილობდა ქვეყნის ტერიტორიის დატოვებას. ქარელი აპირებდა გამგზავრებას სტამბოლში თურქეთის ავიაკომპანიის დილის რეისით და მას უკვე გავლილი ჰქონდა საპასპორტო კონტროლი, როცა დააკავეს ფინანსური პოლიციის დეპარტამენტის თანამშრომლებმა, – აღნიშნა საქართველოს სამართალდამცავი ორგანოების წყარომ. – დაკავებისას ქარელმა ითხოვა, რომ მისთვის არ დაედოთ ხელბორკილები, მაგრამ წესი ყველასთვის წესია“.

მიხეილ ქარელის დაკავების მიზეზების შესახებ სპეციალურ ბრიფინგზე ილაპარაკა საქართველოს გენერალური პროკურორის მოადგილემ ნიკა გვარამიამ.როგორც მან აღნიშნა, შიდა ქართლის რეგიონის ყოფილ გუბერნატორს ბრალად ედება ქრთამების აღება და თანამდებობრივი მდგომარეობის ბოროტად გამოყენება. ქარელი წარსდგება სასამართლოს წინაშე კანონით დადგენილ ვადებში, განაცხადა გვარამიამ. ახლა კი მას აღკვეთის ღონისძიების სახით მიუსაჯეს წინასწარი ორთვიანი პატიმრობა.

გამოძიება მიხეილ ქარელის საქმიანობით ჯერ კიდევ სექტემბრის შუა რიცხვებში დაინტერესდა. მაშინ ბორში საქართველოს სპეცსამსახურების მიერ განხორციელებული დიდმასშტაბიანი ოპერაციის შედეგად დააკავეს საქალაქო და სამხარეო ადმინისტრაციის რამდენიმე მაღალი თანამდებობის მოხელე, რომლებიც ეჭვმიტანილი იყვნენ კორუფციაში. გატონმა ქარელმა მაშინ ხელისუფლების მოქმედებას საჯაროდ უწოდა „ამორალური“, რის შემდეგაც იგი პრეზიდენტ მიხეილ სააკაშვილის ბრძანებულების თანახმად დაუყოვნებლივ გაათავისუფლეს თანამდებობიდან.

ქარელის გადადგომის შემდეგ, რეგიონის ახალმა გუბერნატორმა ლადო გეგელაშვილმა განაცხადა, რომ თავისი წინამორბედის საწერი მაგიდის უჯრაში იპოვა იმ თანამდებობის პირთა სია, რომლებმაც პოსტები დაიკავეს კონკურსებისა და დადგენილი წესების გვერდის ავლით.

24 სექტემბერს საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტრომ მასობრივი ინფორმაციის საშუალებათა მეშვეობით გაავრცელა მიხეილ ქარელის დაკითხვის კადრები. იგი თავს ბრალეულად არ ცნობს. ამავე დროს, შინაგან საქმეთა სამინისტრომ წარმოადგინა გორის სოფლის მეურნეობის პროდუქციის გადამუშავებელი საწარმოს – საქციო საზოგადოება „გორკონის“ ხელმძღვანელების ჩვენებები, რომლებმაც აღნიშნეს, რომ ყოფილი გუბერნატორი მათ ყოველთვიურად ძალავდა 4-5 ათას ამერიკულ დოლარს, ერთხელ კი 6 ათასი დოლარიც მოითხოვა „ჯიბის ფულად“, როცა მივლინებით აპირებდა გამგზავრებას ჩინეთში.

ამავე დროს, ქართველი ოპოზიციონერი-პოლიტიკოსები დარწმუნებული არიან, რომ მიხეილ ქარელი, უწინარეს ყოვლისა, თავისი პოლიტიკური შეხედულებების მსხვერპლი გახდა.

როგორც საპარლამენტო ოპოზიციის ერთ-ერთმა წარმომადგენელმა კახა კუკავამ თქვა, „ქარელი, რა თქმა უნდა, მექრთამეა, მაგრამ იგი დააპატიმრეს არა მექრთამეობისათვის, არამედ იმის გამო, რომ ოპოზიციაში აპირებდა გადასვლას“.

საქმე ის არის, რომ შიდა ქართლის ყოფილი გუბერნატორი ითვლება საქართველოს ყოფილი თავდაცვის მინისტრის ირაკლი ოქრუაშვილის „კაცად“, რომელიც გასულ წლის ნოემბერში გადააყენა თანამდებობიდან მიხეილ სააკაშვილმა. დათხოვნის შემდეგ ოქრუაშვილმა აღნიშნა, რომ აპირებს სათავეში ჩაუდგეს ოპოზიციას და 2008 წლის პარლამენტის არჩევნებზე გამოვიდეს ლოზუნგით „საქართველო – სააკაშვილის გარეშე“. მაგრამ მას შემდეგ, რაც ექს-მინისტრმა აშკარად გაუსვა ხაზი თავის პოლიტიკურ ამბიციებს, მისი თანამოსაგრეებით სულ უფრო მეტად დაინტერესდნენ სამართალდამცავი ორგანოები.

ჯერ იყო, და ივნისში გადააყენეს თავდაცვის მინისტრის ორი მოადგილე – ალექსანდრე სუხიტაშვილი და ლევან ნიკოლეიშვილი, თანაც, ამ უკანასკნელმა პატაკი დაწერა მას შემდეგ, რაც სახელმწიფო კანცელარიაში ესაუბრა პრეზიდენტ სააკაშვილს. აგვისტოში დააპატიმრეს ოქრუაშვილის კიდევ ერთი თანამოსაგრე – ფოთის ყოფილი მერი დავით ქანთარია. დაბოლოს, გასულ კვირას საპყრობილეში აღმოჩნდა მიხეილ ქარელი, რომელსაც ასევე დაატყდა თავს პრეზიდენტის რისხვა.

მიხეილ სააკაშვილს ყოფილი თავდაცვის მინისტრის გარემომცველი პირებისთვის არაერთხელ უწოდებია „ბორული მაფია“, მაგრამ თვით ოქრუაშვილი ჯერჯეროობით დუმილს ამჯობინებს და არაორაზროვნად მიანიშნებს, რომ ქმნის ოპოზიციურ პარტიას. თუმცა, შეიძლება მოხდეს ისე, რომ ბატონმა ოქრუაშვილმა ვერც კი შეძლოს პოლიტიკოსის როლის მორგება. ჩვენს ხელთ არსებული ინფორმაციით, საქართველოს სახელმწიფო პროკურატურას უკვე გადაეცა მასალები, რომელთა თანახმადაც ირაკლი ოქრუაშვილის მინისტრობის პერიოდში თავდაცვითი უწყების გიუჯეტიდან გაძრა ასოგით მილიონი დოლარი.

ამ დღეებში საპარლამენტო უმრავლესობის ლიდერმა გიგა ბოკერიამ განაცხადა, რომ საქართველოში გაჩაღებულია ბრძოლა კორუფციის წინააღმდეგ, რომელიც იქნება უკომპრომისო, ამა თუ იმ პირისა და მისი თანამდებობის მიუხედავად. „ჩვენ უფრო მკაცრი ვიქნებით, უწინარეს ყოვლისა, ჩვენი გუნდის იმ წევრების მიმართ, რომლებიც მხილებული იქნებიან კორუფციაში“, – დასძინა ბოკერიამ.

ვლადიმერ ნოვიკოვი

Коммерсантъ

გაეროს მისიამ საქართველო ამხილა

ორშაბათს ცნობილი გახდა 20 სექტემბერს მომხდარი შეტაკების ადგილის მონიტორინგის შედეგები. როგორც ცნობილია, ამ დაპირისპირების დროს დაილუპა ორი აფხაზი სამხედრო მოსამსახურე, კიდევ ორი – დაიჭრა, შვიდი კი ტყვედ ჩაიგდეს. სამშვიდობოებისა და საქართველოში გაეროს მეთვალყურეთა მისიის წარმომადგენლების მიერ 22 სექტემბერს გამართულმა შემოწმებამ დაადგინა: ინციდენტი მოხდა აფხაზეთის ხელისუფლების კონტროლდაქვემდებარებულ ტერიტორიაზე. ამრიგად, ქართული მხარის ვერსია, თითქოს ყოველივე ეს იყო „აგრესია აფხაზთა მხრიდან“, სინამდვილეს არ შეესაბამება.

„შეტაკება მოხდა აფხაზეთის ტერიტორიაზე, აფხაზეთ-საქართველოს ადმინისტრაციული საზღვრიდან 700 მეტრზე“, – განაცხადა ქართულ-აფხაზური კონფლიქტის ზონაში დამოუკიდებელ სახელმწიფოთა თანამეგობრობის კოლექტიური სამშვიდობო ძალების სარდალმა გენერალ-მაიორმა სერგეი ჩაბანმა.

მაგრამ, თუ გავითვალისწინებთ აფხაზეთში ვითარების მოწესრიგების საკითხში გაეროს მიერ გაღებული ძალისხმევისა და, განსაკუთრებით, რუსი სამშვიდობოების საქმიანობისადმი ქართული მხარის ნებატიურ განწყობილებას, შეიძლება ვივარაუდოთ, რომ ამ ქვეყნის ხელმძღვანელობა სერგეი ჩაბანის მიერ გაკეთებულ განცხადებას, სულ ცოტა, უგულებელყოფს მაინც.

ჯერჯეროობით კი საქართველო დაჭინებით აცხადებს, რომ მონიტორინგი უნდა განხორციელდეს იმ ადგილზე, რომელსაც თბილისს მიანიშნებს, აფხაზეთის კოდორის ხეობის მახლობლად.

საქართველოს პრეზიდენტი მიხეილ სააკაშვილი კი, რომელმაც პირადად გადაუხადა მადლობა ქვეყნის შინაგან საქმეთა სამინისტროს აფხაზ დივერსანტთა წინააღმდეგ ოპერაციის წარმატებით განხორციელებისთვის, 26 სექტემბერს გამოვა გაეროს გენერალური ასამბლეის სესიაზე, სადაც იგი დამსწრეთ გააცნობს ქართული მხარის მოსაზრებას 20 სექტემბრის ინციდენტის შესახებ.

თბილისში მიაჩნიათ, რომ გევრ რამეს შეიძლება მოეფინოს ნათელი შვიდი დაკავებული პირის დაკითხვის შემდეგ. შეგახსენებთ, რომ შაბათს აფხაზ ტყვეებს თბილისის სასამართლომ მიუსაჯა ორი თვის წინასწარი პატიმრობა. მაგრამ ამ შვიდი დაკავებულიდან ჯერჯეროობით თავს ბრალეულად არც ერთი არ ცნობს. ისინი აცხადებენ, რომ დანებდნენ წინააღმდეგობის გაწევის გარეშე, რომ არიან კურსანტები და არა დივერსანტები და დავალებული არ ჰქონიათ ტერაქტების განხორციელება საქართველოს ტერიტორიაზე. თუმცა, საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტრო დაჭინებით აცხადებს, რომ შვიდივე დაკავებული პირი არის თვითაღიარებული აფხაზეთის რესპუბლიკის სახელმწიფო უშიშროების სამსახურის თანამშრომელი.

მონიტორინგის შედეგების გამოქვეყნების შემდეგ სოხუმში მოითხოვენ ქართული მხარის დასჯას და სამხედრო ტყვეების დაუყოვნებლივ გადაცემას.

თვითაღიარებული რესპუბლიკის ძალოვანი სტრუქტურის წყაროებმა აღნიშნეს, რომ ორი კაცი ქართველებმა მხეცურად მოკლეს უკვე მას შემდეგ, რაც ისინი ტყვედ ჩაბარდნენ. თვითაღიარებულ რესპუბლიკაში მიაჩნიათ, რომ თბილისი მხოლოდ ცდილობს დროის გაჭიანურებას, როცა მოითხოვს მორიტორინგის განხორციელებას სულ სხვა ადგილზე – კოდორის ხეობის მახლობლად.

აფხაზი სამხედროები კვლავ გადაყვანილი არიან გადიდებული საბრძოლო მზადყოფნის რეჟიმზე.

უკვე ერთ წელიწადზე მეტია, რაც აფხაზეთი აღარ მონაწილეობს მოლაპარაკებაში. ეს მოხდა 2006 წლის ივლისში, როცა ქართულმა მხარემ კოდორის ხეობის მთებში, სოხუმიდან სულ რაღაც 70 კილომეტრზე, განახორციელა ანტიკრიმინალური ოპერაცია. სოხუმში მიაჩნიათ, რომ კოდორის ხეობაში ქართველები ქმნიან პლაცდარმს თვითაღიარებული რესპუბლიკის ტერიტორიაზე შეჭრისთვის. აფხაზთა ვერსიით, ქართული სპეციალური დანიშნულების რაზმს სწორედ კოდორის ხეობიდან შეეძლო შეეღწია ტყვარჩელის რაიონში და ალყაში მოექცია აფხაზეთის სასაზღვრო ჯარების სასწავლო-საწვრთნელი ბანაკი.

სავარაუდოდ, 20 სექტემბრის ინციდენტი კიდევ უფრო დააშორიშორებს მხარეებს ერთმანეთისგან. ასეთ სიტუაციაში რუს შუამავლებს ძალზე გაუჭირდებათ თბილისის და სოხუმის დახმარება შეხების წერტილების გამონახვის საქმეში.

მანამდე კი, როგორც ცნობილია, რუსეთის ფედერაციის საგარეო საქმეთა სამინისტრომ მოითხოვა, რომ დაუყოვნებლივ განხორციელებულიყო ინციდენტის ობიექტური და მიუკერძოებული გამოძიება.

დიმიტრი ალექსანდროვი

ВЗГЛЯД ДЕЛОВАЯ ГАЗЕТА

დედაქალაქის ზურგზე

ქვეყნის ახალი პრემიერ-მინისტრის წინაშე დგას რამდენიმე რთული პრობლემა – უწინარეს ყოვლისა, ეს ეხება მწვავე დაპირისპირებას ოპოზიციასთან, რომელიც მთავრობას არ აძლევს იმის შესაძლებლობას, რომ განაგრძოს ანტიტერორისტული ოპერაციის მხარდაჭერა ავღანეთში

◎ გულწრფელი წიგნი

იაპონიის მთავრობას სათავეში იასუო ფუკუდა ჩაუდგება

იაპონიის პარლამენტის ქვედა პალატამ ქვეყნის პრემიერ-მინისტრის პოსტზე აირჩია იასუო ფუკუდა, მმართველი ლიბერალურ-დემოკრატიული პარტიის ახალი მეთაური. როგორც ვარაუდობენ, იგი უახლოეს მომავალში დაასახელებს მთავრობის ახალ შემადგენლობას, თუმცა სერიოზული ცვლილებები მოსალოდნელი არ არის. პარლამენტარებს ფუკუდა საპროგრამო სიტყვით მიმართავს 27 ოქტომბერს.

შეგახსენებთ, რომ მმართველი პარტიის ახალი მეთაურის და ქვეყნის პრემიერ-მინისტრის არჩევა საჭირო გახდა მას შემდეგ, რაც გადადგა სინძო აბე, რომელმაც მთავრობის მეთაურის პოსტზე იმუშავა მხოლოდ ერთი წელი – 2006 წლის 26 სექტემბრიდან. აბე გადადგა პოლიტიკური პროგლემებისა და ჯანმრთელობის მდგომარეობის გაუარესების გამო.

იასუო ფუკუდა 71 წლისაა. იგი არის იაპონიის ისტორიაში პირველი პრემიერ-მინისტრი, რომლის მამაც ასევე ხელმძღვანელობდა ქვეყნის მთავრობას. თანაც, ტაკეო ფუკუდამ, რომელმაც პრემიერ-მინისტრის თანამდებობაზე იმუშავა 1976-78 წლებში, მთავრობის მეთაურის სავარძელი დაიკავა მაშინ, როცა მასაც 71 წელი შეუსრულდა.

ამავე დროს, იაპონიის პარლამენტის ზედა პალატამ, რომელშიც უმრავლესობა მოიპოვა ოპოზიციურმა დემოკრატიულმა პარტიამ, პრემიერ-მინისტრის პოსტზე დაასახელა თავისი მეთაური – იჩირო ოზავა. პალატებმა უნდა ჩამოაყალიბონ შემათანხმებელი კომისია, რათა შეძლონ ერთიანი გადაწყვეტილების შემუშავება. მაგრამ იმ შემთხვევაშიც კი, თუ ეს ასე იქნება, კანონმდებლობის თანახმად, გადამწყვეტი სიტყვა ეკუთვნის პარლამენტის ქვედა პალატას, ამიტომ, თითქმის არავის ეპარება ეჭვი იმაში, რომ იასუო ფუკუდას მოუწევს დადგს საზეიმო ფიცი იმპერატორის სასახლეში.

ქვეყნის ახალი პრემიერ-მინისტრის წინაშე დგას რამდენიმე რთული პრობლემა – უწინარეს ყოვლისა, ეს ეხება მწვავე დაპირისპირებას ოპოზიციასთან, რომელიც მთავრობას არ აძლევს იმის შესაძლებლობას, რომ განაგრძოს ანტიტერორისტული ოპერაციის მხარდაჭერა ავღანეთში. გარდა ამისა, ფუკუდას მთავრობის მეთაურის პოსტზე მოუწევს ასევე ისეთი რთული პრობლემის მოგვარება, რომელიც არის იაპონიის ქალაქსა და სოფელს შორის სულ უფრო მზარდი სოციალურ-ეკონომიკური უფსკრულის აღმოფხვრა, მოსახლეობის შრომითი მოწყობა და საპენსიო უზრუნველყოფა.

იასუო ფუკუდა დაიბადა 1936 წლის 16 ივლისს. იგი ვასედას უნივერსიტეტში დაეუფლა უმაღლეს პოლიტიკურ-ეკონომიკურ განათლებას. 1959-1976 წლებში ფუკუდა მუშაობდა „მარუძენ პეტროლეუმის“ ნავთობის კომპანიაში. ამის შემდეგ ათ წელიწადზე მეტ ხანს დაჰყო თავისი მამის აპარატში პრემიერ-მინისტრის მდივნის თანამდებობაზე. 1990 წელს იგი პირველად აირჩიეს იაპონიის პარლამენტის ქვედა პალატაში და მას შემდეგ კიდევ ხუთჯერ ფლობდა დეპუტატის მანდატს. ლიბერალურ-დემოკრატიულ პარტიაში მას ეკავა საგარეო პოლიტიკასთან დაკავშირებული პოსტები, იყო გენერალური მდივნის მოადგილე, ფინანსურ საკითხთა კომიტეტის თავმჯდომარე. ფუკუდას ჰყავს ცოლი და ქალ-ვაჟი.

აშშ-ში მძიმე დანაშაულობათა რიცხვი გაიზარდა

ერთი წლის განმავლობაში ამერიკის შეერთებულ შტატებში მძიმე დანაშაულობათა რიცხვმა თითქმის ორი პროცენტით მოიმატა. ამას იტყობინებოდა გამოძიების ფედერალური ბიურო. მონაცემები, რომლებიც მილებულია შეერთებული შტატების მთელ ტერიტორიაზე დამნაშავეობის დონის ანალიზის საფუძველზე, რამდენადმე ალემატება პროგნოზით გათვალისწინებულს.

ბოლო წლის განმავლობაში ქვეყნის დიდ ქალაქებში მკვლელობათა რიცხვი 1,8 პროცენტით გაიზარდა, რაც შეესაბამება მთლიანად ქვეყნის მასშტაბით მსგავს დანაშაულობათა დონის ზრდას. მძიმე დანაშაულობათა საერთო რიცხვმა კი 2005 წელთან შედარებით 1,9 პროცენტით მოიმატა და ეს ხდება იმის მიუხედავად, რომ მიმდინარე წლის ზაფხულში გამოქვეყნებული წინასწარი მონაცემების მიხედვით, დანაშაულობათა ზრდის დონეს არ უნდა გადაეჭარბებინა 1,3 პროცენტისთვის.

მსხვილ მეგაპოლისებში იზრდება ძარცვის შემთხვევათა რაოდენობა, გაუპატიურებათა რიცხვი კი მცირდება, ამტკიცებენ გამოძიების ფედერალური ბიუროს სპეციალისტები. გამოქვეყნებული ანგარიშის შესაბამისად, საზოგადოებრიობის წინაშე ჩადენილ დანაშაულობათა საერთო რიცხვმა 1,9 პროცენტით იკლო 2005 წელთან შედარებით და მიაღწია მინიმალურ ნიშნულს, რომელიც 1987 წელს დაფიქსირდა.

უფრო მეტიც, ხუთი წლის განმავლობაში დაკვირვებათა შედარებითი ანალიზი გვიჩვენებს, რომ 2006 წელს ჩადენილ დანაშაულობათა რიცხვი, მათ შორის ისეთების, როგორიც არის ძარცვა, მკვლელობა და გაუპატიურება, უტოლდება 2002 წლის მაქსიმუმს. კერძოდ, 2006 წელს მთელი ქვეყნის მასშტაბით დაფიქსირდა 1.417.000 მძიმე დანაშაულობანი, რაც მნიშვნელოვნად აღემატება შედარებით მშვიდი 2004 წლის მაჩვენებელს და მჭიდროდ უახლოვდება უკანასკნელი წლების მაქსიმუმს, რომელიც 2002 წელს დაფიქსირდა.

იუსტიციის დეპარტამენტის პრესატაშემ ბრაიან როეკრასემ გამოქიების ფედერალური ბიუროს ინფორმაციას უწოდა კარგი „იარალი“ სერიოზულ სამართალდარღვევათა წინააღმდეგ ბრძოლაში. იგი გულისხმობდა ასევე დამნაშავეთა ორგანიზებული ჯგუფების მიერ ჩადენილ დანაშაულობებსაც.

აღსანიშნავია, რომ პრეზიდენტ ბუშის ადმინისტრაციამ დაამტკიცა ხარჯები 50 მილიონი დოლარის ოდენობით, რომლებიც უნდა მოხმარდეს ორგანიზებული დამნაშავეობის წინააღმდეგ ბრძოლას, და შეიტანა კონგრესში კანონპროექტი, რომლის თანახმადაც ფედერალურ ხელისუფლებას ეძლევა უფრო მეტი შესაძლებლობები მძიმე დანაშაულობათა გამოძიებისა და დამნაშავეთა დასჯის სფეროში.

№ 185. ოთხშაბათი. 26 სექტემბერი. 2007 წელი.

◎ მეზობლებთან

დიდებული ცუთეული?

სოჭში, საზაფხულო რეზიდენციაში მყოფ რუსეთის პრეზიდენტთან ჩავიდნენ დასავლელი ანალიტიკოსები, ეგრეთ წოდებული „ვალდაის კლუბის“ წევრები. ცოტა გასაკვირია, რომ იმათთან შეხვედრისას დარბაზში ჯერ ვლადიმერ პუტინის საყვარელი ლაბრადორი კონი შევიდა, მერე კი თვით პატრონი. თუმცა „მაი არაა ჩვენი საქმე“...

– ერთი წლის წინათ ამბობდნენ, რომ რუსეთში „საპრეზიდენტო ველი“ მოშიშვლებულია, არჩევანი არც კი არისო, ახლა უკვე, როგორც მინიმუმს, ხუთ კაცს ასახელებენო, – შეუნიშნავს სტუმრებთან საუბრისას რუსეთის მეთაურს.

ჰოდა, ატყდა ერთი ამბავი „პუტინის ხუთეულის“ გარშემო. რუსი ექსპერტები ფიქრობენ, რომ ხუთი კანდიდატის შესახებ პრეზიდენტმა პირობით თქვა, სინამდვილეში ისინი ეგებ მეტნიც იყვნენ. „განხილვადია“, მაგალითად, ივანოვი, მედვედევი, სერდიუკოვი, ქალბატონი ვალენტინა მატვიენკო, აგერ კიდევ ზუბკოვი. შეიძლება იმათ ორიოდ გუბერნატორიც აეტუზოს. საპრეზიდენტო არჩევნები უთუოდ საგულისყურო იქნება. წინ გამოვა რამდენიმე კაცი, ყველას სახელისუფლებო პარტია დაუჭერს მხარს და მხოლოდ მეორე ტურის ბოლოში გაიჩითება პრეზიდენტი...

... იმ შეხვედრაზე კი პუტინს 2008 წლის შემდეგ თავისი სამუშაოს თაობაზე ისიც უთქვამს, რომ გამონახავს რაიმე საინტერესოს, ოღონდ ჯერ ნამდვილად არ იცის, რას მოეკიდება. **„ვალდაის კლუბში“ თუ მიმილებთ, თქვენს მხარეს დავჯდები და შეკითხვებს მივცემ ახალ პრეზიდენტს. ჩაიწერეთ და აბა თქვენ იცით, არ დაგავიწყდეთო“, უხუმრია.**

გარი კასპაროვი: ჩვენზე ზემოქმედება ძლიერდება

მოჭადრაკე და ოპოზიციონერი გარი კასპაროვი მოსკოვის წიგნის გაზარზე აპირებდა თავისი წიგნის „ჭადრაკი, როგორც ცხოვრების მოდელი“ წარდგენას. გამომცემლობა „ეკსმო“ კი, ავტორის სიტყვებით, ჩაუგდო გამოშვების ვალები. დიდ მოთამაშეს და ჯერჯეროობით „პატარა“ პოლიტიკოსს ესაუბრება „სოგესედნიკის“ ჟურნალისტი.

– ისეთი საშინელი მაინც რა იყო თქვენს წიგნში, ნახვა რომ ჯერჯეროობით არ გველირსა?

– შეიძლება თქმა, რომ ეს ფილოსოფიურია. შევეცადე ჩემი გამოცდილების პროეცირებას იმ პროგლემებზე, რომლებიც ამჟამად აღელვებენ პირველ რიგში იმათ, ვინც დიდ მიზნებს ისახავს და წარმატების მილწევას ცდილობს.

– ეგებ გამომცემლობას ეგ გამოშვება პოლიტიკური მიზეზით არ ჩაუგდია?

– რასაკვირველია, მიზეზები სწორედ რომ პოლიტიკურია. ჩვენთან (იგულისხმება გაერთიანებული სამოქალაქო ფრონტი – **რედ.**) ძ უკვე არაერთხელ დაუპატიმრებიათ გაზეთების და ფურცლების ტირაჟები, ახლა წიგნებსაც მიადგნენ. რუსეთში ძლიერდება

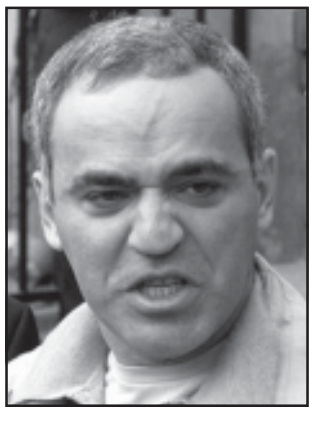

თავისუფალი აზრის გავრცელების საწინააღმდეგო ძმედება.

არადა ჩემს წიგნში პოლიტიკა თითქმის არ არის, პუტინის გვარი კი სულაც ერთხელ მოიხსენიება.

– პოლიტიკური დაწოლა თქვენზე იზრდება?

– ხელისუფალნი ყველა შესაძლო ღონეს ხმაროებენ ჩვენი ღონისძიებების ჩასაშლელად. რამდენიმე ქალაქში უარი გვითხრეს წინასწარ იჯარით აღებულ და ქირაგადახდილ დარბაზებზე, სადაც კონფერენციები უნდა გაგვემართა. რამდენიმე რეგიონში ის მომხრეები გაგვილახეს, რომლებიც რეგიონულ ფორუმებს ამზადებენ პრეზიდენტობის ოპოზიციური კანდიდატის არჩევნებისათვის.

აქეთურ-იქეთური

● **აზარაშვილის ინფორმაციით, ბორჯომის შემოქმედებით-დასასვენებელი სახლი კომპოზიტორთა კავშირის წევრების მიერ წლების განმავლობაში შეგროვილი თანხებითაა აშენებული**

ⓘ ინფორმაცია

ეგზეკუცია ველისციხეში

გურჯაანის რაიონის სოფელ ველისციხეში მომხდარი ინციდენტი პარლამენტის პლენარულ სხდომაზე განხილვის საგანი გახდა.

ინფორმაცია დეპუტატებს მემარჯვენე ოპოზიციის წევრმა მამუკა კაციტაძემ მიაწოდა. მისი თქმით, 21 სექტემბერს ველისციხეში მოსახლეობა საკუთარ სახლებთან იყო გამოსული, მათთან მივიდა გურჯაანის პოლიციის წარმომადგენელი სპეცრაზმელებთან ერთად და მოსახლეობას დაშლისაკენ მოუწოდა. უარის შემდეგ კი სპეცრაზმელებმა გამოიყენეს იარაღის კონდახები და ასე სცადეს ველისციხელების დაშლა.

მამუკა კაციტაძის თქმით, ზაფხულში მსგავსი ფაქტი მოხდა რაჭაშიც, სადაც ერთი ადამიანი დაშავდა. მისივე აზრით, ეს პროცესები მოსახლეობაში მხოლოდ და მხოლოდ შიშის დამკვიდრებას უწყობს ხელს.

მემარჯვენე ოპოზიციის წევრმა პარლამენტის ვიცე-სპიკერს მსგავსი პროგლემების აღმოსაფხვრელად ღონისძიების გატარებისკენ მოუწოდა.

კაციტაძეს გამოეხმაურა დეპუტატი სოსო კარდენახიშვილი მისი თქმით, მოსახლეობა უშუქოობის გამო საპროტესტო აქციას აწყობდა. დენი კი მათ დავალიანების გამო აქვთ გათიშული.

კარდენახიშვილი ყურძენზე დაბალი ფასების საკითხსაც შეეხო და აღნიშნა, რომ წელს ჭარბი მოსავალია და, შესაბამისად, არ არის გამორიცხული, ყურძნის ფასები დაბალი იყოს.

მისივე თქმით, ყურძნის ფასს არეგულირებს ის სექტორი, რომელიც მოსავალს იბარებს და ამ საკითხში სახელმწიფო ვერ ჩაერევა.

უკაბელო ინტერნეტი „პუშკინის სკვერში“

განახლებულ პუშკინის სკვერში მოქალაქეებს უკაბელო ინტერნეტით სარგებლობის საშუალება ეძლევათ.

თბილისის მერმა გიგი უგულავამ გუშინ თბილისში, თავისუფლების მოედანზე განახლებული პუშკინის სკვერი გახსნა, რომელსაც ძველი თბილისის რაიონის გამგებელი ლაშა ფურცხვანიძე და კომპანია "მაგთიკომის" წარმომადგენლებიც ესწრებოდნენ.

– სკვერის მთავარი ღირშესანიშნაობა უკაბელო ინტერნეტია. ნებისმიერ პირს შეუძლია სკვერში პერსონალური კომპიუტერით მოვიდეს, მეგობარს წერილიც მისწეროს ან საიტებზე შევიდეს, – განაცხადა გიგი უგულავამ.

მისივე თქმით, უკაბელო ინტერნეტი მოსახლეობისთვის „მაგთის“ საჩუქარს წარმოადგენს. სკვერში ამისთვის სპეციალური მოწყობილობა დამონტაჟდა. მომავალში უკაბელო ინტერნეტის მოწყობა დაგეგმილია, ასევე ცენტრალურ სკვერებსა და პარკებში, რითაც იქ მისული ადამიანები უფრო კომფორტულად იგრძნობენ თავს.

ვინ იყიდის „კომპოზიტორთა სახლს“? — ყაზახები, ჩინელები თუ არაბები?

საქართველოს ლეიბორისტული პარტიის ლიდერები ბორჯომის კომპოზიტორთა შემოქმედებითი სახლის აუქციონზე გატანას აპროტესტებენ.

პარტიის ოფისში დღეს გამართულ პრესკონფერენციაზე ლეიბორისტების გენერალურმა მდივანმა იოსებ შატბერაშვილმა განაცხადა, რომ „ვარდების რევოლუციის“ ავტორები ინტელიგენციის და ხელოვნების მოსისხლე მტრებად იქცნენ, რაც, მისი თქმით, კომპოზიტორებისთვის ბორჯომში მათი კუთვნილი დასასვენებელი სახლის აუქციონზე გატანაშიც აისახება.

პრესკონფერენციას კომპოზიტორთა კავშირის თავმჯდომარე ვაჟა აზარაშვილი და მუსიკალური ფონდის დირექტორი ბარამ ბარამიძეც ესწრებოდნენ.

აზარაშვილის ინფორმაციით, ბორჯომის შემოქმედებით-დასასვენებელი სახლი კომპოზიტორთა კავშირის წევრების მიერ წლების განმავლობაში შეგროვილი თანხებითაა აშენებული და ეკონომიკური განვითარების სამინისტროს იურიდიული უფლება არა აქვს, კომპოზიტორების კუთვნილი უძრავი ქონება გაასხვისოს.

– მთავრობის წევრებმა ბორჯომში ჩვენი დასასვენებელი სახლი ყაზახ, ჩინელ და არაბ ინვესტორებს რამდენჯერმე აჩვენეს. სავარაუდოდ, 27 სექტემბერს აუქციონზე რომელიმე მათგანი იყიდის იძაურობას, რაც უკანონობაა. გვინდა გავაფრთხილოთ მომავალი უკანონო მფლობელი, რომ ჩვენ შეჩერებას არ ვაპირებთ, სტრასბურგამდე მივალთ და შენაძენი მათ აუცილებლად ჩამოერთმევათ, რადგან ოდესმე სიმართლე იზეიმებს, – განაცხადა ვაჟა აზარაშვილმა.

მუსიკალური ფონდის დირექტორის ბარამ ბარამიძის თქმით, კომპოზიტორთა კავშირს პარტნიორი ბიზნესმენები ჰყავთ, მაგრამ ბორჯომში აღნიშნული დასასვენებელი კომპლექსის აღორძინება არ დასცალდათ.

ინტერპრესნიუსი

გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ 18 სექტემბრის № 179-ში გამოქვეყნებულ საკონკურსო პირობებში, შპს „საქართველოს რკინიგზის“ კუთვნილი №№ 1054, 1456, 1457 სატრანსფორმატორო ქვესადგურების (შემდგომში „საიჯარო ქონება”) იჯარის ფორმით, გადაცემის მიზნით, შეტანილ იქნა შემდეგი ცვლილება:

– № 1456 სატრანსფორმატორო ქვესადგური შედგება შემდეგი დანადგარებისაგან: 2 ცალი ტრანსფორმატორი (ტმ-1000/6, გ/წ 1986), 1 ცალი ტრანსფორმატორი (ტმ-630/6, გ/წ 1985) და 1 ცალი ტრანსფორმატორი (560/6), 17 ცალი გამთიშველის კომპლექტი (კსო-272, გ/წ 1986), 4 ცალი გამთიშველის კარადა (შო-70, გ/წ 1987), 23 ცალი გამთიშველის კარადა (პდო-77, გ/წ 1986), 3400 მეტრი ალუმინის ბრონ. სადენი (ასბ 3X240).

ⓘ სიძვის ინდუსტრია

ლაშქრობა „წითელი ფარნების“ წინააღმდეგ?

„იგი სხვაა, სიძვა სხვაა, შუა უზის დიდი ზღვარი“.
შოთა რუსთაველი

ჰოლანდია სიძვის ინდუსტრიით განთქმული ქვეყანა რომ არის, ახალი ამბავი როდია. აქ მეძაობა მცირე ბიზნესის თავისებური დარგია, რაც ყოველწლიურად მილიონობით ტურისტს იზიდავს და დიდი შემოსავლის წყაროა. იქ ხომ პროსტიტუცია 2000 წელს ოფიციალურად დააკანონეს.

მიუხედავად ამისა, „თავისუფალი ქალაქის“ – ამსტერდამის ხელისუფლებამ გადაწყვიტა, „სიძვის სამეფოში“ – ცნობილ „წითელი ფარნების“ კვარტალში დახუროს საროსკიპოების ერთი მესამედი. ქალაქის ადმინისტრაციამ უკვე გაუფორმა ხელშეკრულება იმ 18 შენობის მეპატრონეებს, სადაც ახლა საროსკიპოებია და მალე მათ ადგილზე მაღაზიები და საცხოვრებელი სახლები წამოიჭიმება. ამ „უძრავი ქონების“ გამოსასყიდად 25 მილიონი ევრო (დაახლოებით 36 მილიონი დოლარიძ დაიხარჯება.

თუმცა, როგორც ამსტერდამის მერი იოგ კოენი აცხადებს, ის სულაც არ ფიქრობს სექს-ინდუსტრიის მთლიანად განადგურებას, რადგან ის ქალაქის განუყოფელი ნაწილია, რასაც 700 წელი უწევენ რეკლამას, და მართლაც, აქ სექსს მოწყურებული უამრავი ტურისტი ჩადის, მაგრამ ქალაქის თავი შეშფოთებულია აზიიდან და აღმოსავლეთ ევროპის ქვეყნებიდან მსუბუქი ყოფაქცევის ქალთა მოზღვავებით და იმითაც, რომ სიძვის სახლებში სისტემატურად ირღვევა კანონები ფულის გათეთრებით, ქალთა ექსპლუატაციისა და ადამიანებით უკანონო ვაჭრობით. „ჩვენ მხოლოდ კრიმინალიტეტის მოშორებას გვინდა“, – ამბობს ქალაქის თავი.

დედაქალაქის წითელი ფარნების კვარტალები უძველესი და მიმზიდველი რაიონებია. აქ მეძავები რამდენიმე საათით „ვიტრინის“(სადაც ისინი საძმიანოგენძ დაქირავებისთვის 100 ევროს იხდიან, „ფანჯარა“, შესაძლოა, დღეში სექს-ინდუსტრიის

რამდენიმე მუშაკმა გამოიყენოს. სწორედ ამიტომ, ამ ვიტრინების ნაწილის დახურვის გადაწყვეტილებამ, როგორც ბი-ბი-სი იტყობინება, ჰოლანდიელ მეძავთა პროფკავშირების დიდი პროტესტი გამოიწვია. „ჩვენ ვფიქრობთ, რომ, რაც უფრო შემცირდება ვიტრინები, იმდენად გაიზრდება ქალთა ექსპლუატაცია“.– განუცხადა ფრანსპრესს ამ პროფკავშირების წარმომადგენელმა.

როგორც ვარაუდობენ, ყველაზე მეტი საროსკიპო და „ვიტრინა“ დაიხურება ვალენაში (ვაგზლებიძ – უამრავი ძუჩიდან შემდგარ ქალაქის იმ რაიონში, სადაც 180 „სექსუალური დაწესებულებაა“ და ქალაქის სიძვის სიმბოლოა. როგორც ზოგიერთი ექსპერტი მიიჩნევს, ტურისტების დაახლოებით მესამედი ამსტერდამში მხოლოდ იმიტომ ჩადის, რომ მოინახულოს ეს სახელგანთქმული კვარტალი, სადაც შეიძლება ერთი ღამით „დობილის“ შოვნა. ასე იყო ჯერ კიდევ XVII საუკუნიდან. სწორედ იმ დროიდან მაგისტრატის ინსპექტორები ფიქსირებულ გადასახადს კრებდნენ აქ ჩამოსული ყოველი მეზღაურიდან. დღესაც ინტიმური მომსახურება კერძო მწარმოებლობად ითვლება და შემოსავლიდან გადასახადსაც ახდევინებენ.

როგორც ყოფილი როსკიპი, ახლა კი ქალაქის ცენტრში მდებარე პროსტიტუციის საინფორმაციო ცენტრის ხელმძღვანელი მარისკა მაიური ჟურნალისტებს უხსნის: მათ დიდი პრობლემა სუტენიორებთან აქვთ და არა შენობა-ვიტრინების მფლობელებთან. ბრიტანელი ჟურნალისტი ქალი რუთ ჰოპკინსი, წიგნი რომ მიუძღვნა ცოცხალი საქონლით ვაჭრობის პრობლემებს, მიუთითებს, რომ სუტენიორები უმოწყალოდ სცემენ ახალგაზრდა ქალებს, უარს რომ ამბობენ პრეზერვატივების გარეშე სექსზე. ამასთან კვარტალში მუშაობს უამრავი არალეგალური იმიგრანტი ქალი, რომელთაც არ გააჩნიათ ის უფლებები, რაც ლეგალური სტატუსის მეძავთ. თანაც, მეზობელი ბელგიისგან განსხვავებით, ნიდერლანდებში უცხოელ ქალიშვილებს არ გააჩნიათ თავისუფალი ცხოვრების უფლება, ამიტომაც ისინი იმალებიან და დუმან.

● **საქართველოს 19 წლის ფეხბურთელთა ნაკრები ევროპის პირველობის საკვალიფიკაციო ტურნირისთვის რუმინეთში ემზადება. ჰაინც ტოპმიოლერის შეგირდებმა მასპინძლებთან პირველი ამხანაგური პაექრობა 0:2 დათმეს**

◎ ჭადრაკი

პაიკიძე დედოფლობისკენ მიისწრაფვის

საქართველოს 15 წარმომადგენელი მონაწილეობდა სხვადასხვა ასაკის მოჭადრაკეთა ევროპის პირველობაში, რომელსაც ხორვატეთის ქალაქმა შიბენიკმა უმასპინძლა. ყველაზე უკეთ თოთხმეტწლიანებში იასპარეზა ნაზი პაიკიძემ, რომელმაც 7,5 ქულით კონტინენტის ჩემპიონობა მესამედ მოიპოვა.

ნაზის 14 წელი 27 ოქტომბერს უსრულდება. 9 წელიწადია, ჭადრაკს თამაშობს. ამჟამად გოგი მაჭარაშვილი ავარჯიშებს. თანატოლთა შორის თბილისის ოთხგზის ჩემპიონმა „ნონას თასი“ ხუთჯერ დაიმსახურა. შავი ზღვის აუზის ქვეყნების საერთაშორისო საჭადრაკო ფესტივალების მრავალგზის გამარჯვებულია. 2003 წელს ათწლიანთა შორის საქართველოს ვიცე-ჩემპიონმა ამავე ასაკში ევროპის პირველობა მოიგო და მსოფლიო პირველობაზე მე-3 ადგილი დაიკავა. 2005 წელს თოთხმეტწლიანებში გახდა ევროპის ჩემპიონი, მსოფლიო პირველობაზე მეორე იყო, შარშან კი მსგავს შეჯიბრებაზე ბრინჯაოს მედლით „დაკმაყოფილდა“. როგორც ვხედავთ, პაიკიძე დედოფლობისკენ მიმავალ გზაზე ჯიქურ მიიწევს. ვულოცავთ!

გაგვახარეს ქეთი წაწალაშვილმა და ლევან ბრეგაძემ, რომლებმაც თექვსმეტწლიანებში ბრინჯაოს მედლებით დაიმშვენეს მკერდი. სამწუხაროდ, სხვები კვარცხლბეკს მიღმა აღმოჩნდნენ.

ანანდი წინ გაიჭრა

მექსიკაში, მსოფლიო ჩემპიონატზე ჭადრაკში გულშემატკივრები განსაკუთრებით ელოდნენ მე-10 ტურში ორი შესანიშნავი დიდოსტატის — ვლადიმერ კრამნიკისა და ვიში ანანდის დაპირისპირებას. მსოფლიო ჩემპიონმა ვერ შეძლო ინდოელი მოჭადრაკის ძლევა და მას ყაიმზე შეუთანხმდა. ამით ანანდმა უფრო განიმტკიცა ლიდერობა და მთელი ძულით გაუსწრო მეორე ადგილზე მყოფ გელფანდს. იქამდე, მე-9 ტურში ყველა პარტია ასევე „მშვიდობიანად“ როდი დამთავრდა. მოროზევიჩმა (რუსეთი) თანამემამულე კრამნიკი დაამარცხა, გრიშჩუკმა (რუსეთი) კი გელფანდი (ისრაელი), დაზავდნენ ანანდი–არონიანი (სომხეთი) და ლეკო (უნგრეთი) — სვიდლერი (რუსეთი).

მე-10 ტურში ძულა ჩაწერა არონიანმა გრიშჩუკთან, ყაიმზე შეთანხმდნენ გელფანდი ლეკოსთან, სვიდლერი კი მოროზევიჩთან.

10 ტურის შემდეგ ჩემპიონატზე ასეთი მდგომარეობაა: ანანდი— 6,5 ქულა, გელფანდი — 5,5, კრამნიკი და არონიანი — 5-5, გრიშჩუკი, ლეკო და მოროზევიჩი — 4,5-4,5, სვიდლერი — 4.

◎ ორბიტაზე

„არსენალი“ — ინგლისში უმდიდრესი

აქამდე ყველამ ვიცოდით, რომ ინგლისის საფეხბურთო კლუბებს შორის უმდიდრესი „მანჩესტერ იუნაიტედი“ იყო. თუმცა გუშინწინდან მდიდარი კლუბების ელიტაში არსებითი ცვლილება მოხდა. ბრიტანეთის დედაქალაქში გამოცხადდა, რომ 2006-2007 წლების სეზონში „არსენალის“ ფინანსურმა მიმოქცევამ გადააჭარბა 200 მილიონ გირვანქა სტერლინგს. „მანჩესტერ იუნაიტედის“ კი 167,8 მილიონი გირვანქაა, „ჩელსის“ — 152,8 მილიონი გირვანქა.

მსოფლიოში უმდიდრესი კლუბის „რეალის“ მიმოქცევის მოცულობა კი 202 მილიონ გირვანქას შეადგენს.

განსაკუთრებით დაუჯერებელი მაჩვენებლები აქვს „არსენალს“ შემოსავლების ზრდაში. წინა სეზონში ლონდონურმა კლუბმა 51,2 მილიონი გირვანქა გამოიმუშავა. თუ გავითვალისწინებთ, რომ საანგარიშო პერიოდის შემდეგ „არსენალმა“ 16 მილიონ გირვანქად მიყიდა თავისი მთავარი თავდამსხმელი—ფრანგი ტიერი ანრი „ბარსელონას“, მაშინ ამ კლუბის „ყულაბა“ უფრო სავსე იქნება. ძალზე მომგებიანი გამოდგა „არსენალისთვის“ ახალ სტადიონზე „საამირეები“ გადასვლა (სტადიონი 60 ათას მაყურებელს იტევს), რამაც ორჯერ გაზარდა გულშემატკივრებიდან შემოსავალი.

კლუბის ერთ-ერთი მთავარი მფლობელთაგანი რუსეთელი მეწარმე ალიშერ უსმანოვია. ახლა „არსენალი“ არსენ ვენგერის წინამძღოლობით დამავჯერებლად ლიდერობს ინგლისის ჩემპიონატზე.

ოსკარ დე ლა ჰოია — ყალბ ფოტოებზე?

აბა, ვის არ დაინტერესებს სახელგანთქმული მოკრივის ოსკარ დე ლა ჰოიას ფოტოები, ინტერნეტში რომ გამოქვეყნდა. მათზე მოკრივე გამოსახულია გადოვან ტრიკოსა და მაღალქუსლიან „შპილკა“ ფეხსაცმელში.

როგორც ოსკარის ადვოკატი ბერტრამ ფილდსი აცხადებს, ეს სურათები გაყალბებულია და მასზე ფაქტობრივად გადაღებულია სტრიპტიზკლუბის მოცეკვავე მილანა, რომელმაც ეს ფალსიფიცირებული ფოტოები მასმედიას მიჰყიდა. რისთვისაც მასაც და მის ხელშემწყობებს სასამართლოში უჩივლეს. თავად მოკრივემ კომენტარებისგან თავი შეიკავა.

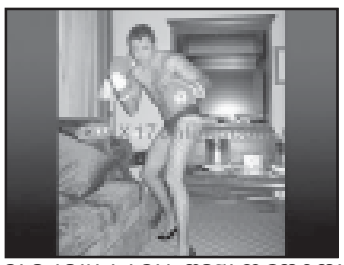

ამ დროს კი ოსკარ დე ლა ჰოია, ბეინ მოზლისა და ფერნანდო ვარგასთან ერთად მსოფლიო კრივის დიდების კალიფორნიის დარბაზში მიიღეს. იქვე სიკვდილის შემდეგ ჩაირიცხა ამას წინათ მოტოციკლეტის ავარიაში დაღუპული მსოფლიო ჩემპიონი ორ წონით კატეგორიაში დიეგო კორალესი. ასევე სიკვდილის შემდეგ მიაგეს ეს პატივი ჰენრი არმსტრონგსა და დინამიტ ჯეკსონს.

პაპარაცების ყურადღების ცენტრში

ეროვნული საფეხბურთო კლუბის „ნიუ-ორლეან სეინტსის“ მოთამაშეთა დოგილმა კიმ ყარდაშიანმა გოლოს და გოლოს გადაწყვიტა ერთ-ერთი ღირსეული გამოცემისთვის გაშიშვლება.

პერის ჰილტონის მეგობარ კიმის, რასაკვირველია, ყურადღება არ აკლია. მას პაპარაცები სისტემატურად უთვალთვალებენ, ისევე, როგორც ლოს-ანჯელესში მცხოვრებ ყოველ ვარსკვლავს.

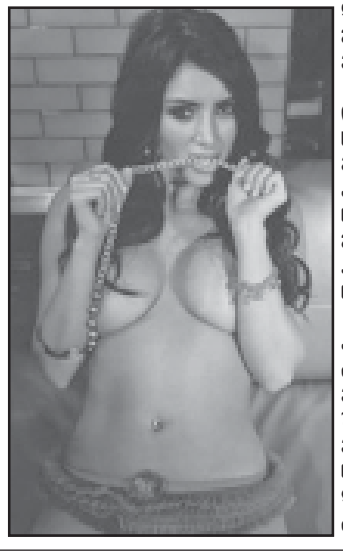

თუმცა კიმი მაინცდამაინც კარგი სახელით ვერ სარგებლობდა, განსაკუთრებით ინტერნეტში შემთხვევით მოხვედრილი მისი პორნოგრაფიული ჩანაწერების შემდეგ.

ბოლოს და ბოლოს კიმმა თავისი შესაფერი სტატუსი მოიპოვა. უახლოეს ნომერში Playboy გამოაქვეყნებს პროფესიონალების მიერ მომზადებულ მის ფოტოსერიას.

◎ ფეხბურთი

მარცხით დაიწყეს

ბულგარეთში დაიწყო 17 წლის ფეხბურთელთა ევროპის პირველობის საკვალიფიკაციო ეტაპი, რომელშიც საქართველოს ნაკრებიც მონაწილეობს. ჰერბერტ ცანკერის დამოძღვრილებმა (ნიორაძე, რიგვავა, მირცხულავა, კაკუშაძე (კაჭახიძეძ, როგაძიძე, შონია, გურეშიძე (მელიქიშვილიძ, გუგუჩია (რაფავაძ, ანანიძე, ძალამიძე, შეყილაძეძ პირველი ორთაბრძოლა ხორვატებთან 0:4 წააგეს (გოლები: კელიჩი, ბიცვიჩი, კოკოტი, ნიორაძე — საკუთარ კარშიძ.

ტურნირის მასპინძლები უნგრელებთან დამარცხდნენ — 0:3.

დღეს ჩვენები უნგრელებს შეხვდებიან, გულგარელები — ხორვატებს.

* * *

საქართველოს 19 წლის ფეხბურთელთა ნაკრები ევროპის პირველობის საკვალიფიკაციო ტურნირისთვის რუმინეთში ემზადება. ჰაინც ტოპმიოლერის შეგირდებმა მასპინძლებთან პირველი ამხანაგური პაექრობა 0:2 დათმეს.

◎ რაგბი

გამარჯვების მოლოდინში

დღეს საქართველოს მორაგბეთა ნაკრები მსოფლიო თასის გათამაშების ფინალური ეტაპის მესამე ტურის მატჩში ნამიბიის ეროვნულ გუნდს დაუპირისპირდება. ბორჯღალოსნებმა საფრანგეთში ჯერჯერობით ორივე ორთაბრძოლა დათმეს: არგენტინასთან — 3:33 და ირლანდიასთან — 10:14. ჩვენმა მეტოქეებმა კი სამი შეხვედრის წაგება მოასწრეს: ირლანდიასთან — 17:31, საფრანგეთთან — 10:87 და არგენტინასთან — 3:63. ქართველებთან პაექრობის შემდეგ ნამიბიელები შინ გაეშგზავრებიან, ბორჯღალოსნებს კი 30 სექტემბერს ტურნირის მასპინძლებთან მოუწევთ მკლავისა და მუხლის ძალის გამოცდა.

საქართველოს ნაკრები ნამიბიასთან ასეთი შემადგენლობით ითამაშებს: მალხაზ ურჯუკაშვილი, ირაკლი მაჩხანელი, დავით კაჭარავა, ირაკლი გიორგაძე, გიორგი შკინინი, მერაბ კვირიკაშვილი, ირაკლი აბუსერიძე, გოდერძი შველიძე, აქვსენტი გიორგაძე, დავით ზირაქაშვილი, ლევან დათუნაშვილი, მამუკა გორგოძე, გია ლაბაძე, რატი ურუშაძე, გიორგი ჩხაიძე (სათადარიგონი: დავით ხინჩაგიშვილი, ავთანდილ კოპალიანი, ვიქტორ დიდებულიძე, ბესიკ უდესიანი, ბიძინა სამხარაძე, რევაზ გიგაური, ბესიკ ხამაშურიძეძ.

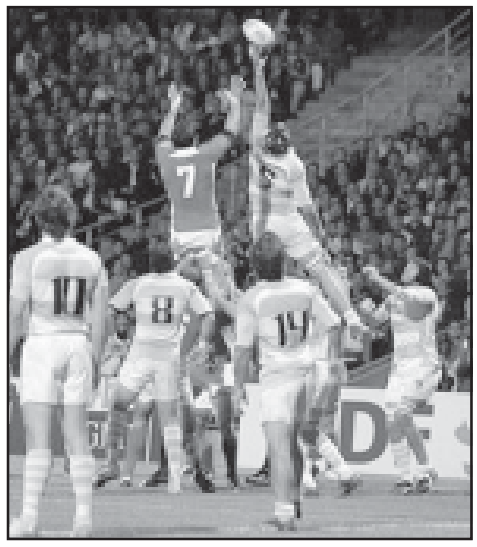

◎ ძალოსნობა

დაკარგული შანსი და სამი საგზური

ბორეულ ტაილანდში დამთავრდა ძალოსანთა მსოფლიო ჩემპიონატი, რომელშიც ქართველთა მონაგარი პეკინის ოლიმპიადის სამი საგზურით შემოიფარგლა. ასპარეზობის გოლოსწინა დღეს 105 კილოგრამ წონით კატეგორიაში გია მაჭავარიანმა ორჭიდში 365 კილოგრამი, ხოლო ალგერტ კუზილოვმა 381 კილო დაძლიეს და საქართველოს ნაკრებს ჩასათვლელი ქულები მისცეს.

წინა მსოფლიო ჩემპიონატის შედეგებიდან გამომდინარე, ჩვენებს ოთხი ლიცენზიის დაბევება შეეძლოთ, მაგრამ შანსი ვერ შეინარჩუნეს. თუმცა, არც სამი საგზურია ურიგო.

№ 185. ოთხშაბათი, 26 სექტემბერი, 2007 წელი.

● ოთხი დღის განმავლობაში თბილისის კინოფორუმზე ნაჩვენები იქნება ათი მხატვრული ფილმი. ეს ის ფილმებია, რომლებიც „ოქროს რაინდის“ სხვადასხვა ნომინაციები აქვთ მოპოვებული

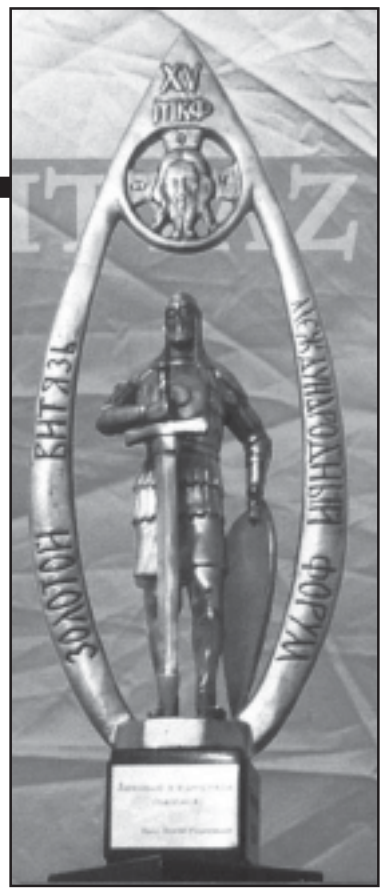

◎ კინოფესტივალი იწყება

„ოქროს რაინდი“ თბილისშია

ცნობილი რუსი კინორეჟისორის ნიკიტა მიხალკოვის ფილმის „12“-ის ჩვენებით დღეს საღამოს, კინოთეატრ „ამირანში“ გაიხსნება მეორე საერთაშორისო კინოფესტივალი „ოქროს რაინდის გამოქახილი საქართველოში“, რომელსაც აწყობენ საქართველოში რუსეთის ფედერაციის საელჩო და საერთაშორისო კინოფორუმის „ოქროს რაინდის“ თბილისის წარმომადგენლობა.

როგორც ცნობილია, „ოქროს რაინდი“ („Золотой Витязь“ ძ 15 წლის წინათ დაარსა ცნობილმა რუსმა კინომსახიობმა და რეჟისორმა ნიკოლოზ გურლიაევმა. ყოველწლიურად ფორუმი თავს უყრის მართლმადიდებლურ თემატიკაზე შექმნილ ფილმებს, რომლებიც უპასუხებენ დევიზს „ზნეობრივი, ქრისტიანული იდეალებისათვის, ადამიანის სულის ასამაღლებლად“. დაარსებიდან დღემდე „ოქროს რაინდის“ საკონკურსო თემაზე ნაჩვენები იყო 3600 ფილმი, მის მუშაობაში მონაწილეობდა მსოფლიოს 55 ქვეყნის ასობით ცნობილი კინემატოგრაფისტი. კინოფორუმის საპატიო მესვეურებს შორის არიან მოსკოვისა და სრულიად რუსეთის უწმინდესი პატრიარქი **ალექსი მეორე** და ცნობილი კინორეჟისორი, რუსეთის კინომატოგრაფისტთა კავშირის თავმჯდომარე, რუსეთის სახალხო არტისტი **ნიკიტა მიხალკოვი**. ამ კინოფორუმის ფარგლებში დაარსებულია სლავური და ქრისტიანული ხალხის კინემატოგრაფისტთა კავშირი, რომელიც ამჟამად 12 ქვეყნის 12000 წევრს აერთიანებს.

„ოქროს რაინდს“ მსოფლიოს 33 ქვეყანაში აქვს წარმომადგენლობა, ესენგეს ქვეყნებიდან კი მხოლოდ კიევსა და თბილისში. თბილისის წარმომადგენლობა შარშან ივნისში სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქის ილია მეორის ლოცვა-კურთხევითა და საქართველოში რუსეთის საელჩოს მხარდაჭერით დაარსდა.

ამჯერად თბილისის კინოფესტივალში „ოქროს რაინდის გამოქახილი საქართველოში“ მონაწილეობის მისალებად თბილისში ჩამოვიდნენ რუსული კინოს თვალსაჩინო მოღვაწენი, რუსეთის სახალხო არტისტები: ნიკოლოზ გურლიაევი, ლიდია ფედოსეევა-შუკშინა, ინგა გურლიაევა, ანატოლი კუზნეცოვი, დიმიტრი ზოლოტუხინი, ლარისა გუზეევა, ვლადიმერ მენშოვი. ოფიციალური მიღებებისა და პრესკონფერენციების გარდა რუსი მსახიობები ქართველ მსახიობებთან ვახტანგ კიკაბიძესთან, ეკა მამალაძესთან, ნატალია ქუთათელაძესთან, გუჯა გურდულთან და ანსამბლ „თბილისთან“ ერთად მონაწილეობას მიიღებენ გალა-კონცერტში, რომელიც 27 სექტემბერს გაიმართება „ამირანში“.

ოთხი დღის განმავლობაში თბილისის კინოფორუმზე ნაჩვენები იქნება ათი მხატვრული ფილმი. ეს ის ფილმებია, რომლებიც „ოქროს რაინდის“ სხვადასხვა ნომინაციები აქვთ მოპოვებული. ესენია: რეჟისორ მაგდალენა პეკოჟის „ნაიარევი“, ნიკოლოზ გურლიაევის „ყველაფერი წინ არის“, აკი კაურისმიაკის „შუქი ქალაქის გარეუბანში“, სერგეი პოტიომკინის „უმზეო ქალაქი“, პაველ ლუნგინის „კუნძული“, ვერა გლაგოლევას „ეშმაკის ბორგალი“, სინიშა კოვაჩევიჩის „ჩემი ძმისშვილები“, სერჟიუ ნიკოლაესკუს „აღმოსავლეთის ექსპრესი“, მელ გიბსონის „აპოკალიფსი“. ჩვენებაში ჩართულია გულგარელი კინოვარსკვლავის ნევენა კოკანოვას შემოქმედებიასადმი მიძღვნილი ცნობილი გულგარელი რეჟისორის პავლე პავლოვის ფილმი „ბარსუკი“. საამისოდ რეჟისორი უკვე თბილისში იმყოფება.

კინოფესტივალის გენერალური სპონსორია „სილქ როუდ ჯგუფი“.

რუსუდან მუხიგულაშვილი

◎ სწავლის მძებნელთათვის

წიგნის ადრესატი ახალგაზრდობაა

შენიშვნებისთვის ავტორი მადლობელი დაგრჩებათ

ჩვენს დედაქალაქში მოღვაწეობს ქალბატონი, რომელიც მიუხედავად თავისი წელთა სიმრავლისა, კვლავაც დიდებულ საქმეთა საკეთებლად შესდგომია ცხოვრების აღმართს.

ამ ცოტა ხნის წინათ ჩვენს გაზეთში ვალია ხაზალიას მიერ ბრწყინვალედ თარგმნილი უკრაინულ ზღაპრებზე გვქონდა საუბარი, ახლა კი უფრო სქელტანიანი და ფუნდამენტურ ნაშრომზე – „ჩემი პირველი რვეულები ფრანგულ ენაში“ მცირე რეზენიციას წარმოგიდგენთ ცნობილი მეცნიერი და პოეტი გუჩა კვარაცხელია.

ორი ენის დიდი სიყვარულითა და ენათმეცნიერის პროფესიონალიზმითაა შექმნილი ქალბატონ ვალია ხაზალიას წიგნი „ჩემი პირველი რვეულები ფრანგულ ენაში“, რომელიც ორი ნაწილისგან შედგება და 279 გვერდს მოიცავს.

წიგნის ადრესატი ქართველი ახალგაზრდობაა, რომელსაც ფრანგული ენის სრულყოფილი ფლობა განუზრახავს. რა თქმა უნდა, ადრესატს ავტორი ირჩევს, ეს მისი პრივილეგიაა, მაგრამ მკითხველიც ეძებს და პოულობს წიგნს, რომელიც მის ცნობისწადილს დააკმაყოფილებს, ახალსა და ღირებულს შესძენს, ცნობიერებას გაუფართოებს მას და მაშინ იზრდება ავტორის მიერ ნავარაუდევ ადრესატთა წრე.

ყოველგვარ ტიპოლოგიურ კვლევას განსაკუთრებული ინტერესი ახლავს, მით უფრო თუ იგი ქართველი ენის სხვა ენასთან შედარება-შეპირისპირებას გულისხმობს და ამ ასპექტითაც აშუქებს დედაენის თავისებურებებს, რაც სწორედ კონტრასტული ლიგვისტიკის მიდგომათა შუქზეა შესაძლებელი.

რა თქმა უნდა, არ შეიძლება შედარება-შეპირისპირება კვლევის მიზანი იყოს, იგი მხოლოდ საშუალებაა, მაგრამ ძნელად მოსახელთებელი და დასაუფლებელი საშუალება, მით უფრო, როცა საქმე ორ, გენეტიკურ-ტიპოლოგიურად დაშორებულ ენას ეხება. აქ გადამწყვეტი მნიშვნელობა ენიჭება მკვლევრის პიროვნებასს, მის ინტელექტუალურ-ემოციურ დამოკიდებულებას საკითხისა და საერთოდ, ამგვარი კვლევის მიმართ. მხოლოდ სპეციალური ლინგვისტური განათლება, რომელიც ქ-ნ ვ. ხაზალიას მიულია საქვეყნოდ ცნობილ კორიფეებთან როგორც საქართველოში, ისე საფრანგეთში, საკმარისი არ იქნებოდა იმ შრომის გაწევისა და წარმატებით დაგვირგვინებისათვის, რომლის შედეგიცაა წინამდებარე წიგნი, რომ არა ავტორის ინდივიდუალური თვისებები და არცთუ ორდინარული ბიოგრაფია. ამ უკანასკნელში ვგულისხმობთ ცხოვრების პარიზულსა და ბრიუსელის პერიოდებს და რაც არანაკლებ მნიშვნელოვანია, – ავტორის ჟურნალისტურსა და მთარგმნელობით საქმიანობას. ზემოჩამოთვლილ სფეროებში მოღვაწეობამ, რაც მრავალფეროვან ინტელექტუალურ მუშაობას მოითხოვდა, ჩამოაყალიბა რენესანსული ტიპის მოაზროვნე (სხვათა შორის, ქ-ნ ვ. ხაზალია საქართველოს მხატვართა კავშირის წევრიცაა, რომელსაც ამა თუ იმ საკითხის ჭვრეტისა და ანალიზის კომპლექსური მიდგომა ახასიათებს. სწორედ ამგვარი მიდგომა გვეჩვენება ჩვენ ყველაზე ოპტიმალურად ისეთი ამოცანის გადასაწყვეტად, როგორსაც ავტორი თავის წიგნში ისახავს.

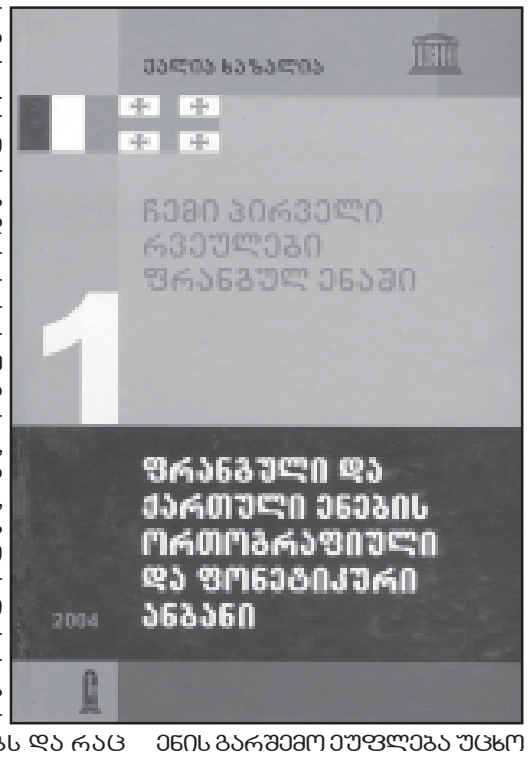

შეასწავლო უცხო ენის მართებული, სალიტერატურო წარმოთქმა შემსწავლელს, რომელიც თავისი მშობლიური ენის გარშემო ეუფლება უცხო ენას, მეცნიერულად დაუსაბუთო და ნათლად აჩვენო ამგვარი წარმოთქმის გრამატიკული, ფონეტიკურ-ფონოლოგიური და კულტურული საფუძველი, შორს სცდება პრაგმატიკულ მიზნებს, იგი კვლევის ფართო ასპარეზს უშლის ახალგაზრდას, რომელსაც წინამდებარე წიგნი უსათუოდ ღუძრავს მეცნიერულ ინტერესს.

ცალკე აღნიშვნის ღირსია ენის (resp. წარმოთქმისძ, როგორც დინამიკური სისტემის განხილვა. „ენის შესწავლა მოქმედებაში“ ქართულ სინამდვილეში ჯერ მხოლოდ დეკლარაციულია. მოლაპარაკების, როგორც დისკუსის შემქმნელი სუბიექტის, პარამეტრთა გათვალისწინება განსაკუთრებით უჭირთ (და ამიტომაც უგულებელყოფილიაძ არაფრანგულენოვან სივრცეში, სადაც ამ ენას ეუფლებიან. ქ-ნ ვ. ხაზალია სრულიად შეუზღუდავი და ლაღია ამ თვალსაზრისით, მას ზღვა ინფორმაცია აქვს, რასაც მხოლოდ ჩვენში ვერ მოიპოვებდა, თუნდაც დაწვრილებით შეესწავლა ფრანგული ენის ყველა რეგისტრი, ყელა სტრატი თუ ყველა ფუნქციური სტილი. წარმოთქმის სფერო ყველაზე მგრძნობიარე და სათუთია, პრაგმატიკაც აქ ძნელად მოსახელთებელია და ამიტომ მისი დეტალური აღწერა არ გვხვდება სახელმძღვანელოებში.

მიუხედავად იმისა, რომ ნაშრომი ძირითადად ფრანგული და ქართული ენების ორთოგრაფიულსა და ფონეტიკურ ანბანს ეხება, მასში ხშირად გვხვდება ლექსიკოლოგიური და გრამატიკული მომენტები, მათთან დაკავშირებული წარმოთქმის თავისებურებანი. აქაც ავტორის დაკვირვება და მსჯელობა, იქნება ეს უცხო წარმომავლობის სიტყვების თავისებური წარმოთქმა, თუ გრამატიკულ კონსტრუქციათაგან გადახრა, საინტერესო და დამაჯერებელია. ხშირად ინფორმაცია, რომელსაც ქ-ნი ვ. ხაზალია გვაწვდის, ექსკლუზიურია და განსაკუთრებით ფასეული. მაგალითად, მეტადაა საჭირო ქვეთავში, სადაც ავტორი აუცილებელი და ფაკულტატური ლიეზონის წესებს აყალიბებს, ვკითხულობთ: **„1934 წელს საფრანგეთის აკადემიამ ლიეზონს ნება დართო ფშვინიერ H-სთან, მაგრამ დიდი სპეციალისტები სტუდენტებს ურჩევენ ასეთ შემთხვევაში მაინც შეიკავონ თავი ლიეზონისაგან“ (გვ. 250ძ.**

წიგნში წარმოდგენილია განზოგადებული ცხრილები, რომლებიც ამა თუ იმ გგერის მახასიათებელთა თვალსაჩინოების თვალსაზრითი უნიკალურია. ისინი აადვილებენ რთული მასალის ათვისების პროცესს. წიგნი საინტერესოა ლინგვოდიდაქტიკური თვალსაზრისითაც. ჩვენს ყურადღებას იქცევს საერთოდ მასალის გადმოცემის რაგვარობა, თხრობის უშუალობა, რომელიც მაინცდამაინც ლინგვისტიკური დეფინიციებით არ იწყება. ავტორს გუნებრივად შემოჰყავს მკითხველი ფრანგული წარმოთქმის „სამყაროში“. ენობრივ მოვლენათა განსაზღვრებები ჩნდება მას შემდეგ, რაც მკითხველმა უკვე მიიღო გარკვეული ინფორმაცია და თავადაც მზად არის დეფინიციის ჩამოყალიბებისათვის. ეს, ერთი მხრივ, რთული მასალის დაძლევის თავისებური გზაა, ხოლო, მეორე მხრივ, მკითხველის მუდმივ ინტერესსა და გააქტიურებას იწვევს, რაც ასევე ემსახურება მასალის ათვისებასა და რაც მთავარია, პროფესიულ (ენათმეცნიერულძ აზროვნებას აჩვევს ახალგაზრდას. ვფიქრობთ, ეს გარემოება უნდა გაითვალისწინონ ყოველთვის ლინგვოდიდაქტიკური ლიტერატურის ავტორებმა.

ქალბატონ ვალია ხაზალიას წინამდებარე წიგნი მნიშვნელოვანი შენაძენია როგორც ფრანგული ენის შემსწავლელთათვის, ისე ქართული მეცნიერებისათვის.

გუჩა კვარაცხელია,
პროფესორი

სხვადასხვა

● **მსოფლიოს 225 უმდიდრესი ადამიანის შემოსავალი უტოლდება ჩვენი პლანეტის 2,7 მილიარდ ყველაზე ღარიბი მოსახლეობის შემოსავალს. ის კი დედამიწის მოსახლეობის 40 პროცენტია**

◎ რა არ ხდება

უმდიდრესი კრიმინალური სამყარო

დამნაშავეთა სამყაროს ფინანსებმა 2 ტრილიონ დოლარს მიაღწია, – ასეთ დასკვნამდე მივიდა გაეროსთან ასოცირებული ორგანიზაცია World Federation. ამის შედეგად ორგანიზებული დამნაშავეობა გადაიქცა მსოფლიოს ერთ-ერთ მთავარ გეოპოლიტიკურ საფრთხედ, – ასკვნიან გამოკვლევის ავტორები. როგორც მასში ნათქვამია: დამნაშავეთა ჯგუფების შემოსავლების მნიშვნელოვანი ნაწილი ხმარდება თანამდებობრივი პირების მოსყიდვას, რაც აძლიერებს მსოფლიო კრიმინალის პოზიციებს.

ამ ორგანიზაციამ ისიც გამოითვალა, რომ მსოფლიოს 225 უმდიდრესი ადამიანის შემოსავალი უტოლდება ჩვენი პლანეტის 2,7 მილიარდ ყველაზე ღარიბი მოსახლეობის შემოსავალს. ის კი დედამიწის მოსახლეობის 40 პროცენტია.

აქტაუ-სიტი ყველას დაჩრდილავს

კასპიის ზღვის პირას მდებარე ყაზახური ქალაქის აქტაუს განვითარებაში 20 მილიარდი ინვესტიციები ჩაიდება და ის გახდება ერთ-ერთი უდიდესი პორტი კასპიის ზღვაზე, რომელიც კონკურენციას გაუწევს ასტრახანს, ბაქოს, ირანისა და თურქმენეთის პორტებს, – ეს განაცხადა ყაზახეთის პრეზიდენტმა ნურსულთან ნაზარბაევმა. მისი თქმით, ამ ფულის დიდ ნაწილს ალმოსავლეთის ქვეყნების ინვესტორები შეიტანენ.

ახლა აქტაუში დაახლოებით 145 ათასი კაცი ცხოვრობს. მალე ის გადაიქცევა ქალაქად, სადაც ცხოვრებაც შეიძლება და გართობაც, – დააზუსტა პრეზიდენტმა. ახლა კი ის ერთადერთი ყაზახური პორტია, რომელიც ნავთისა და ნავთობპროდუქტების, აგრეთვე სხვა ტვირთების გადაზიდვას ემსახურება.

თანამგზავრი შინ წაიღო...

ოჯახში გამომადგებაო, – ასე იფიქრა ერთმა ყაზახმა მინდორში იაპონური თანამგზავრის JCSAT-11 ნამსხვრევები რომ ნახა. ის კი რუსული რაკეტა – მატარებლის ავარიის დროს ჩამოვარდა ყაზახეთის ტერიტორიაზე. ყაზახმა თანამგზავრის ნამსხვრევები თავის ავტომანქანაში ჩატვირთა, მაგრამ სახლამდე ველარ მიიტანა. ხელისუფლების წარმომადგენლებმა ნადავლი ჩამოართვეს და რუსეთის მხარეს გადასცეს.

მოლდაველი მონტე-კრისტო

დიახ, მიმდევარი გამოუჩნდა დიუმას პოპულარული რომანის „გრაფი მონტე-კრისტოს“ გმირს – მეზღვაური ედმონ დანტესს, ზღაპრულად უმდიდრეს ადამიანად რომ გადაიქცა.

თუმცა მოლდავეთში იფის ციხის მსგავსი არაფერია, მაგრამ ამას ხელი არ შეუშლია ერთ-ერთი პატიმრისთვის – განზრახ მკვლელობისა და ძარცვისთვის 20 წელი რომ ჰქონდა მისჯილი, წიგნში აღწერილი მეთოდით – კოვზითა და უჟანგავი რკინის თეფშით კომფორტული 1,2 მეტრის სიგრძისა და 1 მეტრი სიმაღლის გვირაბი გაეთხარა. სულ კი საჭირო იყო 15 მეტრის გათხრა, რათა საკანიდან ყარაულთა კოშკურებიანი ღობის მიღმა აღმოჩენილიყო. მაგრამ არ დასცალდა. იმიტომ კი არა, რომ გამოთხრილი მიწა ვერსად წაიღო – მას უნიტაზში ყრიდა და ჩარეცხავდა ხოლმე. ერთ-ერთი შემოვლის დროს დაცვამ განათხარი შეამჩნია და ახლა მონტე-კრისტოს მიმდევარს, რატომღაც მის სახელს რომ არ ამხელენ, ორიდან ხუთ წლამდე დამატებით პატიმროობა მოელის.

თუკი მამაკაცობა უნდა

სტრასბურგში ადამიანის უფლებათა ევროპულმა სასამართლომ დააკმაყოფილა ვილნიუსში მცხოვრები ქალბატონის საჩივარი – ის კი მოითხოვდა კომპენსაციას სახელმწიფოსგან, რადგან შეზღუდეს მისი თავისუფლება და აუკრძალეს სქესის შესაცვლელად ოპერაციის გაკეთება.

ის 2003 წლიდან ცდილობდა მამაკაცად გარდასახვას, მაგრამ ლიტვის კანონმდებლობა კრძალავს სქესის შეცვლას. მომჩივანს ოპერაცია მაინც რომ გაეკეთებინა და კაცად ქცეულიყო, ვერ მოახერხებდა შესაბამისი დოკუმენტების გაფორმებას.

ევროპულმა სასამართლომ ეს ადამიანის უფლებებისა და თავისუფლების შეზღუდვად მიიჩნია და ლიტვის პარლამენტს დაავალა, 40 დღის განმავლობაში დააკანონოს ასეთი გარდაქმნები. ლიტვამ ასევე „დაზარალებულს“ უნდა გადაუხადოს 5 ათასი ევრო. ხოლო თუ ამ ვადაში არ შეიცვლება საკანონმდებლო ბაზა, მაშინ ლიტვას მოუწევს მომჩივანისთვის 40 ათასი ევროს გადახდა.

ხსოვნა

ქეთევან ლომთათიძე

ქართულმა მეცნიერებამ, საქართველოს მთელმა საზოგადოებამ მძიმე დანაკლისი განიცადა. 22 სექტემბერს გარდაიცვალა გამოჩენილი ქართველი მეცნიერი და საზოგადო მოღვაწე, საქართველოს ეროვნულ მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი, მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწე, პროფესორი ქეთევან ლომთათიძე.

ქ. ლომთათიძე დაიბადა 1911 წლის 9 თებერვალს ჩოხატაურის რაიონის სოფელ ხიდისთავში. იქვე მიიღო დაწყებითი განათლება, ხოლო საშუალო სკოლა თბილისში დაამთავრა 1926 წელს. 1927-31 წლებში სწავლობდა თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ენისა და ლიტერატურის ფაკულტეტზე ენათმეცნიერების განყრით.

1932-34 წლებში ქ. ლომთათიძე მუშაობდა მეცნიერ თანამშრომლად საქართველოს სახელმწიფო მუზეუმსა და ქართული ენციკლოპედიის რედაქციაში.

1934-1937 წლებში სწავლობდა ასპირანტურაში აფხაზური ენის სპეციალობით (ხელმძღვანელი – პროფ. ს. ჯანაშია). 1938 წელს დაიცვა საკანდიდატო დისერტაცია თემაზე „ძირითად დროთა წარმოება აფხაზურში“, 1945 წელს – სადოქტორო დისერტაცია, რომელიც ეძღვნებოდა აბაზური ენის ტაპანთური დიალექტის თავისებურებებს. ეს იყო ჩვენში პირველი სადოქტორო დისერტაცია მთის იბერიულ-კავკასიურ ენათა შესახებ.

აკად. ქ. ლომთათიძე იბერიულ-კავკასიური ენათმეცნიერების და, საერთოდ, ქართული ენათმეცნიერების არა მხოლოდ დიდი წარმომადგენელი იყო, არამედ, წლების განმავლობაში მისი განვითარების ერთ-ერთი განმსაზღვრელიც.

სრულიად განსაკუთრებულია ქ. ლომთათიძის ღვაწლი აფხაზური ენის კვლევის საქმეში. ის სამართლიანად მიაჩნიათ აფხაზური ენის ყველაზე დიდ და ავტორიტეტულ სპეციალისტად. აფხაზურსა და მის ახლომონათესავე აბაზურს, იბერიულ-კავკასიურ ენათა შორის ურთულესი ფონეტიკური სისტემისა და გრამატიკული სტრუქტურის ენებს ეძღვნება ქ. ლომთათიძის ექვსი მონოგრაფია და 150-ზე მეტი სამეცნიერო სტატია.

მონოგრაფიებმა, რომლებშიც ქ. ლომთათიძემ აბაზური ენის ტაპანთური (1944ქ და აშხარული (1954ქ დიალექტების გამოწვლილვითი ანალიზი წარმოადგინა, მსოფლიო აღიარება მოუტანა მეცნიერს. ეს წიგნები ყველა კავკასიოლოგის სამაგიდო წიგნად იქცა.

ფუნდამენტური მნიშვნელობისაა მისი გამოკვლევა „აფხაზური და აბაზური ენების ისტორიულ-შედარებითი ანალიზი I“, რომელშიც აფხაზურ-აბაზური სალიტერატურო ენათა და კილო-კავთა მონაცემების გათვალისწინებით (აბრეთვე, მეტყველების ინდივიდუალურ თავისებურებათა მოხმობით) განხილულია ამ ენათა ფონეტიკის ყველა ძირითადი საკითხი. ნაშრომი გამოირჩევა როგორც ისტორიულ-შედარებითი ანალიზის მეთოდოლოგიური პრინციპების თანმიმდევრული გამოყენებით და საანალიზო მასალის სიუხვით, ისე მეტად მნიშვნელოვანი ორიგინალური დასკვნებით. შეიძლება ითქვას, არც ერთი სხვა მთის იბერიულ-კავკასიური ენის ფონეტიკა ასეთი ღრმა და ყოველმხრივი ანალიზის საგანი არ ყოფილა.

სპეციალისტების დიდი მოწონება დაიმსახურა ქ. ლომთათიძის მონოგრაფიებმა დრო-კილოთა წარმოებისა და ლოკალური პრევერბთა სახეობების შესახებ აფხაზურსა და აბაზურში.

დიდია ქ. ლომთათიძის წვლილი ქართველურ ენათა შესწავლის საქმეში. ამ სფეროში მას ეკუთვნის მრავალი სამეცნიერო გამოკვლევა, მაგრამ განსაკუთრებით უნდა აღინიშნოს ორი მონოგრაფია: „კომპლექსთაგან მიმდინარე ბილაბიალური ხშულები ქართველურ ენებში“ და „სონანტთა მეზობლად ხშულთა გამკვეთრება (დაყრუებაქ ქართველურ ენებში“.

თვალსაჩინო მოვლენა იყო 1988 წელს სოხუმში აფხაზურ ენაზე გამოქვეყნებული მონოგრაფია „აფხაზური ენის საკითხები“, რომელშიც თავმოყრილია აფხაზური ენის სფეროში ქ. ლომთათიძის მრავალწლიანი მუშაობის შედეგები. ნაშრომი სრულ და ზუსტ წარმოდგენას გვაძლევს აფხაზური ენის აგებულების ყველა საკვანძო საკითხის შესახებ.

სულ ახლახან ენათმეცნიერების ინსტიტუტმა გამოსცა ქ. ლომთათიძის ნაშრომი „აბაზური ენა“, რომელშიც მოკლედ არის განხილული აბაზური ენის ფონეტიკისა და გრამატიკის არსებითი საკითხები.

მეტად მნიშვნელოვანია ქ. ლომთათიძის ღვაწლი საქართველოსა და ჩრდილოეთ კავკასიის რესპუბლიკებისათვის სალენათმეცნიერო კადრების მომზადების საქმეში. მისი ხელშეწყობით ჩაება სამეცნიერო-კვლევითს სამქიანობაში ათობით ახალგაზრდა ქართველი და აფხაზი, აბაზი და ჩერქეზი, ჩეჩენი და ხუნძი. მისი ხელმძღვანელობითა და კონსულტაციით მომზადდა 30-ზე მეტი სადოქტორო და საკანდიდატო დისერტაცია.

მეტად ნაყოფიერი იყო ქ. ლომთათიძის სამეცნიერო-საორგანიზაციო მუშაობა: ოცდაორი წლის განმავლობაში ედგა სათავეში საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის ენათმეცნიერების ინსტიტუტს; წლების განმავლობაში იყო ზოგადი ენათმეცნიერებისა და მთის იბერიულ-კავკასიური ენების განყოფილებათა ხელმძღვანელი, იბერიულ-კავკასიური ენების სისტემისა და ისტორიის საკითხებისადმი მიძღვნილ რეგიონალურ სამეცნიერო სესიათა საორგანიზაციო კომიტეტის თავმჯდომარე, საერთაშორისო ორგანოს „იბერიულ-კავკასიური ენათმეცნიერების წელიწდეულის“ მთავარი რედაქტორი, მრავალი სამეცნიერო საბჭოს, ავტორიტეტული სამეცნიერო ორგანოსა და თუკრეგულის სარედაქციო კოლეგიის წევრი, ქართული სალიტერატურო ენის ნორმათა დამდგენი სახელმწიფო კომისიის აქტიური წევრი...

ქ. ლომთათიძე თითქმის 70 წლის განმავლობაში ეწეოდა პედაგოგიურ მოღვაწეობას: კითხულობდა ლექციებს აფხაზურ ენაში თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის ფილოლოგიის ფაკულტეტის კავკასიურ ენათა განყოფილებაზე; 1938-40 წლებში უძღვებოდა ზოგადი ენათმეცნიერების კურსს სოხუმის პედაგოგიურ ინსტიტუტში.

აკად. ქ. ლომთათიძე ეროვნული სულისკვეთების მოღვაწე მეცნიერი იყო, ქართული ენისა და ქართული ცნობიერების სადარაჯოზე ფხიზლად მდგომი.

აკად. ქ. ლომთათიძის ღვაწლი დაფასებული იყო ქართველი და მოქმე კავკასიელი ხალხების მიერ: საქართველოს მეცნიერებათა დამსახურებული მოღვაწის წოდებასთან ერთად, მინიჭებული ჰქონდა აფხაზეთისა და ყაბარდო-ბალყარეთის ავტონომიურ რესპუბლიკათა მეცნიერების დამსახურებული მოღვაწის წოდება, იყო სახელმწიფო პრემიის ორგზის ლაურეატი (ერთხელ – როგორც „ქართული ენის განმარტებითი ლექსიკონის“ ერთ-ერთი რედაქტორი და მეორედ – ნაშრომთა ციკლისათვის ქართველურ და აფხაზურ-ადიღურ ენათა კვლევის სფეროში), დ. გულიას პრემიის ლაურეატი, თბილისის საპატიო მოქალაქე, მრავალი სახელმწიფო ჯილდოს მფლობელი...

წავიდა ჩვენგან ვალმოხდილი და სახელოვანი მეცნიერი. მისი სამეცნიერო მემკვიდრეობა და საზოგადოებრივი მოღვაწეობა არასოდეს იძენება დავიწყებული.

საქართველოს
მეცნიერებათა ეროვნული აკადემია;
ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის
სახელმწიფო უნივერსიტეტი;
არნოლდ ჩიქობავას ენათმეცნიერების ინსტიტუტი.

რეკლამა

„საქართველოს რესპუბლიკაში“

98-65-87;

899 32-85-76.

კოსტავას 12

ნუგზარ ქავთარაძის ოჯახი მწუხარებას გამოთქვამს ქალბატონ

ნაზი მგალობლიშვილი-ბერელაშვილის

გარდაცვალების გამო და თანაუგრძნობს მის ოჯახს, შვილებსა და შვილიშვილებს.

გამომცემლობა „ინტელექტის“ თანამშრომლები თანაუგრძნობენ დირექტორის მოადგილეს რომანოზ დანელიას დის

მზია დანელია-კიკალიშვილის

გარდაცვალების გამო.

ბოლო გვერდი

● ხალხით გადაჭედილ მოედანზე ენით აუწერელი სისასტიკით აწამეს ქართველთა წმიდა დედოფალი... წამების მხილველმა ფრანგებმა კათოლიკურ მონასტერში წაასვენეს

◎ სულიერება

წმიდა დიდმოწამე ქეთევან დედოფალი

26 სექტემბერს საქართველოს სამოციქულო ეკლესია იხსენიებს წმიდა დიდმოწამე ქეთევან დედოფალს, რომელიც იყო აშოთან მუხრან-ბატონის ასული. კეთილგონიერი და მორწმუნე ქეთევანი კახეთის მეფის ალექსანდრეს უფროს ვაჟზე, დავითზე დააქორწინეს. მეფე ალექსანდრეს კიდევ ორი ვაჟიშვილი ჰყავდა – გიორგი და კონსტანტინე.

... ცნობილია, რომ ალექსანდრე მეფე გერად აღიკვეცა ალავერდის ტაძარში. ტახტზე დავითი ავიდა, მაგრამ კახეთის ახალგაზრდა მგრძანებელი მოულოდნელად გარდაიცვალა. დაქვრივებულ ქეთევანს დარჩა ქალ-ვაჟი – თეიმურაზი და ელენე.

... ქვეყანაში არეულობის შემდეგ დაიწყო ქართლის ცხოვრების უსაშინლესი პერიოდი. კახეთის დასალაშქრად გამზადებულმა შაჰ-აბაზმა ძვირფასი მძევლები – წმიდა ქეთევანი და მისი შვილიშვილები – შირაზს გაგზავნა, თვითონ კი კახეთს შეესია. მტერმა აოხრა საფეფო კარი, შერყვნა ეკლესია-მონასტრები, გადაასახლა და დააცარიელა სოფლები. ქვეყანა შიმშილმა და ძალადობამ მოიცვა...

სამშობლოს ხვედრით შეძრწუნებული წმიდა დედოფალი უნდილაძის სასახლეში, კვლავ ტყვეობაში იმყოფებოდა. მარხვით, ლოცვით, ქვაზე წოლით გაილია დედოფლის სხეული. მაინც მხნედ იყო, უვლიდა, ზრუნავდა და ზედ დაჰფოფინებდა თავის სამწყსოს – მის განმგებლობაში მყოფ ოციოდე ქართველს.

... კახეთის მანათობელი ვარსკვლავი მუდამ ჯვარცმულ მაცხოვარს ავედრებდა თავის ჯვარცმულ ქვეყანას.

შაჰ-აბაზმა უნდილაძეს შეუთვალა: „ქეთევან დედოფალი თუ გათათრდეს, ნურას აწყენ და თუ არ გათათრდეს, აწამე და სასჯელით მოჰკალიო“. ნაძართველარი უნდილაძე შეევედრა დედოფალს, სხვის დასანახად მაინც აღიარე მაჰმადი, გულში კი ქრისტიანად დარჩიო. წმიდა ქეთევანმა შორს დაიჭირა უნდილაძის ნათქვამი და წამებისთვის განემზადა. ილოცა, შვილი და მამული შეავედრა უფალს, ეზიარა მაცხოვრის უხრწნელ ხორცსა და სისხლს და უშიშრად დადგა ჯალათების წინაშე.

ხალხით გადაჭედილ მოედანზე ენით აუწერელი სისასტიკით აწამეს ქართველთა წმიდა დედოფალი. წამების მხილველმა ფრანგებმა კათოლიკურ მონასტერში წაასვენეს. რამდენიმე ხნის შემდეგ თეიმურაზ მეფემ კიდევ ერთხელ დაიტირა თავისი დედა და ძენი და შემდეგ პატივით დაკრძალა თავისი მშობელი ალავერდის წმიდა გიორგის ტაძარში.

გიული ლიპარტია

რეკლამა

კოსტავას 12

„საქართველოს რესპუბლიკაში“ 98-65-87; 899 32-85-76.

◎ დიდთა თავგადასავლები

უინსტონის ალაო

დიდი ბრიტანეთის პრემიერ-მინისტრი უინსტონ ჩერჩილი ყოველთვის ენდობოდა შინაგან ხმას.

1941 წელს, გერმანელთა ღამის საჰაერო თავდასხმების დროს, დაცვის საზენიტო ბატარეებს მოინახულებდა ხოლმე და ერთხელაც, როცა ქვემეხებს „საქმეში“ უყურა, თავისი ავტომობილისაკენ გაემართა. ახლო კარი ღია იყო – პრემიერი სალონში ჩვეულებრივ ამ მხრიდან ჯდებოდა. ამჯერად კი ღია კარი არად ჩააგდო, შემოუარა ავტომანქანას, თავად გაალო იქითა კარი და მიუჩვეველ ადგილზე დაჯდა.

რამდენიმე წუთის შემდეგ, როცა ავტომობილი ლონდონის ბნელ ქუჩებში მისრიალებდა, სულ ახლოს ბომბი აფეთქდა. დარტყმის ტალღისგან ის აყირავდა, ერთხანს ორი ბორბლით მიგორავდა და მერე დაეშვა ოთხივეზე. ჩერჩილს თურმე შეუნიშნავს მაშინ: „სწორედ ჩემი ძონძრეული ტანის იმ მხარეს დაწოლამ არ დაანება ავტომანქანას გადაბრუნება“.

მოგვიანებით, როცა მეუღლემ თავგადასავლის ირგვლივ გამოჰკითხა, პრემიერს აუხსნია: „ღია კარს რომ ვუახლოვდებოდი, რაღაც ხმამ მიკარნახა: „შესდექი!“ ეს ავტომობილის შემოვლისა და მეორე მხრიდან დაჯდომის რჩევად აღვიქვი და ასეც მოვიქეცი“.

... დიდმა ბრიტანელმა ღრმა მოხუცებულობამდე იცოცხლა.

◎ ყურადღება!

ჟურნალ „ცენტრალნაია აზია ი კავკაზის“ (სოციალურ-პოლიტიკურ კვლევათა ცენტრი, შვედეთი) მკითხველებს

ჟურნალ „ცენტრალნაია აზია ი კავკაზის“ (სარედაქციო კოლეგიის წევრები არიან პროფესორები გიული ალასანია და ვლადიმერ პაპავა) წარმოგადგენელი საქართველოში ჟურნალის ყველა მკითხველს სთხოვს (ვინც აქამდეც უფასოდ იღებდა აღნიშნულ ჟურნალსძ, 2007 წლის მე-3 ნომრის მისაღებად მოაკითხოს გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ გიგლიოთეკას.

ამ ნომრის ძირითადი თემაა ჩინეთის პოლიტიკა ცენტრალურ ევრაზიაში: თავისებურებანი და პერსპექტივები.

ჟურნალში სათანამშრომლოდ საჰონორარო ანაზღაურებით ვიწვევთ კვალიფიციურ ავტორებს.

ახალი წლიდან ჟურნალი ხელმოწერითაც ვრცელდება.

ტელ: 899 53 76 16, 98 65 87.

◎ ანეკდოტები

აბრამი და სარა სახლში სხედან და ფანჯრიდან ხედავენ, რომ მათკენ ხაიმი მოდის.

– ნახე, მოვა ახლა და აუცილებლად რაღაცას გვთხოვს, მაგრამ ვერ მივართვი, – ეუბნება აბრამი სარას.

– აბრამ, დღეს ბურღი დაგჭირდება? – ჰკითხა სახლში შემოსულმა ხაიმმა.

– კი, მთელი დღეც არ მეყოფა, იმდენი რამ მაქვს გასაბურღი.

– შესანიშნავია. მაშინ შენი ანკესი მათხოვე დილამდე!

* * *

უნივერმაღში ქალი ფეხსაცმელს ყიდულობს. მის უკან ორი ბიჭი დგას. როდესაც ქალი ფეხსაცმლის ჩასაცმელად დაიხარა, ერთმა ბიჭმა მეორეს ქალის საჯდომზე მიანიშნა და ჩაილაპარაკა: „რაც მართალია, მართალია, მაგარი ტელევიზორია!“. „ჰო, მონიტორიც სუპერია!“ – ეთანხმება მეორე.

ქალი ბიჭებს შემოუტრიალდა: „რომ იცოდეთ, სახლში ამ ტელევიზორს როგორი პულტი აქვს!“

* * *

– არ ჩამიწვებოდი ლოგინში ას დოლარად? – ეკითხება ბიჭი გოგოს.

– არა.

– კარგად დაფიქრდი. ძალიან მჭირდება ეს ფული...

* * *

ახალი წლის მოლოდინში:

– ახალი წელი ძველზე უკეთესი იქნება. – ამბობს ოპტიმისტი.

– ახალი წელი ძველზე უარესი იქნება. – ოხრავს პესიმისტი.

– ეჰ, ისევ გამოვტყვრები! – ამბობს რეალისტი.

◎ კადრი

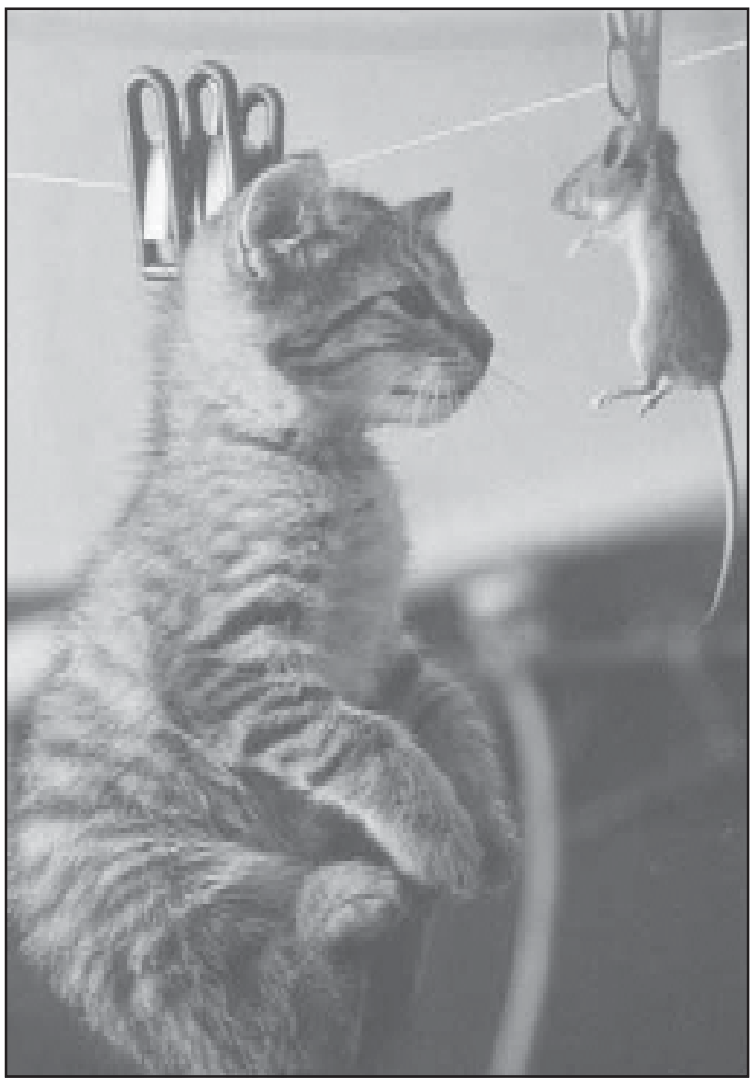

საქართველოს რესპუბლიკა
SAKARTVELOS RESPUBLIKA

აიწყო და დაკაბადონდა „გამომცემლობა „მაქსიმუმში“ ტელ: 95-11-92

იბეჭდება „კოლორის“ სტამბაში, რკინიგზის ჩიხი, 20.

გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკის“ გამომცემლები

შპს „ახალი საუკუნის“ დამფუძნებელი ჟურნალისტები.

მისამართი: კოსტავას ქ. № 12. ტ: 98-65-87; 899 53-76-16.

შპს „თანადგომა -1“

დავით ალმაშენებლის 150. 899 79-76-79

მთავარი რედაქტორი ალეკო ასლანიშვილი 98-65-87; 899 56-81-86.

მთავარი რედაქტორის მოადგილეები: 899 36-00-35; 899 53-76-16; 899 17-21-21.

ინდექსი 66434

რედაქციის მიერ შეუკვეთავი მასალები დაიბეჭდება ავტორთა ხარჯით. წერილებში მოყვანილი ფაქტების უტყუარობაზე პასუხს აგებენ ავტორები, რომელთა მოსაზრებები, შესაძლოა, მუდამ არ ემთხვეოდეს რედაქციის პოზიციას.

ავტორებს ვთხოვთ, კომპიუტერზე ანაწყობ 2-2,5 ნაბეჭდ გვერდზე მეტი მოცულობის სტატიებს ნუ შემოგვთავაზებენ.